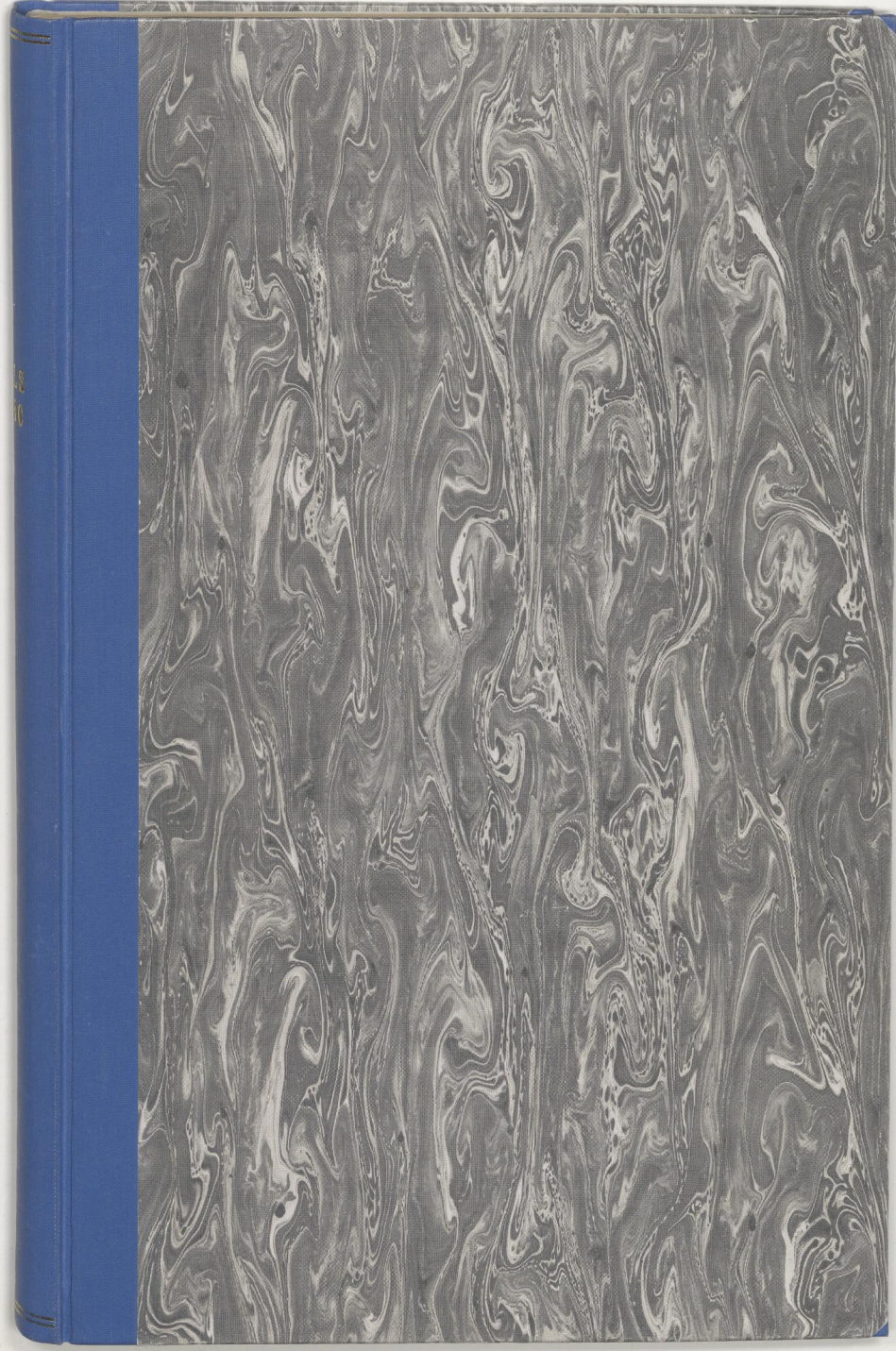

INOMKÄLLA FÖRSTÄLLNING TILL SAMMEN 130.

O.R.Sjöberg. 1909.

Mikrofilm K 13.

Till rikter brott lagar utkastat brev, daterat 15.3.1909 a. 1-

Folkvård. År 1909. Sammen 130. Folkvård. År 1909.

1. (104) En viss ...	2. 1	104
2. (105) Variant ...	2	105
3. (106) ...	2	106
4. (107) Uppå en gren ...	2	107
5. (108) ...	2	108
6. (109) ...	2	109
7. (110) ...	2	110
8. (111) ...	2	111
9. (112) ...	2	112
10. (113) ...	2	113
11. (114) ...	2	114
12. (115) ...	2	115
13. (116) ...	2	116
14. (117) ...	2	117
15. (118) ...	2	118
16. (119) ...	2	119
17. (120) ...	2	120
18. (121) ...	2	121
19. (122) ...	2	122
20. (123) ...	2	123
21. (124) ...	2	124
22. (125) ...	2	125
23. (126) ...	2	126
24. (127) ...	2	127
25. (128) ...	2	128
26. (129) ...	2	129
27. (130) ...	2	130
28. (131) ...	2	131
29. (132) ...	2	132
30. (133) ...	2	133
31. (134) ...	2	134
32. (135) ...	2	135
33. (136) ...	2	136
34. (137) ...	2	137
35. (138) ...	2	138
36. (139) ...	2	139
37. (140) ...	2	140
38. (141) ...	2	141
39. (142) ...	2	142
40. (143) ...	2	143
41. (144) ...	2	144
42. (145) ...	2	145
43. (146) ...	2	146
44. (147) ...	2	147
45. (148) ...	2	148
46. (149) ...	2	149
47. (150) ...	2	150
48. (151) ...	2	151
49. (152) ...	2	152
50. (153) ...	2	153
51. (154) ...	2	154
52. (155) ...	2	155
53. (156) ...	2	156
54. (157) ...	2	157
55. (158) ...	2	158
56. (159) ...	2	159
57. (160) ...	2	160
58. (161) ...	2	161
59. (162) ...	2	162
60. (163) ...	2	163
61. (164) ...	2	164
62. (165) ...	2	165
63. (166) ...	2	166
64. (167) ...	2	167
65. (168) ...	2	168
66. (169) ...	2	169
67. (170) ...	2	170
68. (171) ...	2	171
69. (172) ...	2	172
70. (173) ...	2	173
71. (174) ...	2	174
72. (175) ...	2	175
73. (176) ...	2	176
74. (177) ...	2	177
75. (178) ...	2	178
76. (179) ...	2	179
77. (180) ...	2	180
78. (181) ...	2	181
79. (182) ...	2	182
80. (183) ...	2	183
81. (184) ...	2	184
82. (185) ...	2	185
83. (186) ...	2	186
84. (187) ...	2	187
85. (188) ...	2	188
86. (189) ...	2	189
87. (190) ...	2	190
88. (191) ...	2	191
89. (192) ...	2	192
90. (193) ...	2	193
91. (194) ...	2	194
92. (195) ...	2	195
93. (196) ...	2	196
94. (197) ...	2	197
95. (198) ...	2	198
96. (199) ...	2	199
97. (200) ...	2	200
98. (201) ...	2	201
99. (202) ...	2	202
100. (203) ...	2	203
101. (204) ...	2	204
102. (205) ...	2	205
103. (206) ...	2	206
104. (207) ...	2	207
105. (208) ...	2	208
106. (209) ...	2	209
107. (210) ...	2	210
108. (211) ...	2	211
109. (212) ...	2	212
110. (213) ...	2	213
111. (214) ...	2	214
112. (215) ...	2	215
113. (216) ...	2	216
114. (217) ...	2	217
115. (218) ...	2	218
116. (219) ...	2	219
117. (220) ...	2	220
118. (221) ...	2	221
119. (222) ...	2	222
120. (223) ...	2	223
121. (224) ...	2	224
122. (225) ...	2	225
123. (226) ...	2	226
124. (227) ...	2	227
125. (228) ...	2	228
126. (229) ...	2	229
127. (230) ...	2	230
128. (231) ...	2	231
129. (232) ...	2	232
130. (233) ...	2	233
131. (234) ...	2	234
132. (235) ...	2	235
133. (236) ...	2	236
134. (237) ...	2	237
135. (238) ...	2	238
136. (239) ...	2	239
137. (240) ...	2	240
138. (241) ...	2	241
139. (242) ...	2	242
140. (243) ...	2	243
141. (244) ...	2	244
142. (245) ...	2	245
143. (246) ...	2	246
144. (247) ...	2	247
145. (248) ...	2	248
146. (249) ...	2	249
147. (250) ...	2	250
148. (251) ...	2	251
149. (252) ...	2	252
150. (253) ...	2	253
151. (254) ...	2	254
152. (255) ...	2	255
153. (256) ...	2	256
154. (257) ...	2	257
155. (258) ...	2	258
156. (259) ...	2	259
157. (260) ...	2	260
158. (261) ...	2	261
159. (262) ...	2	262
160. (263) ...	2	263
161. (264) ...	2	264
162. (265) ...	2	265
163. (266) ...	2	266
164. (267) ...	2	267
165. (268) ...	2	268
166. (269) ...	2	269
167. (270) ...	2	270
168. (271) ...	2	271
169. (272) ...	2	272
170. (273) ...	2	273
171. (274) ...	2	274
172. (275) ...	2	275
173. (276) ...	2	276
174. (277) ...	2	277
175. (278) ...	2	278
176. (279) ...	2	279
177. (280) ...	2	280
178. (281) ...	2	281
179. (282) ...	2	282
180. (283) ...	2	283
181. (284) ...	2	284
182. (285) ...	2	285
183. (286) ...	2	286
184. (287) ...	2	287
185. (288) ...	2	288
186. (289) ...	2	289
187. (290) ...	2	290
188. (291) ...	2	291
189. (292) ...	2	292
190. (293) ...	2	293
191. (294) ...	2	294
192. (295) ...	2	295
193. (296) ...	2	296
194. (297) ...	2	297
195. (298) ...	2	298
196. (299) ...	2	299
197. (300) ...	2	300
198. (301) ...	2	301
199. (302) ...	2	302
200. (303) ...	2	303
201. (304) ...	2	304
202. (305) ...	2	305
203. (306) ...	2	306
204. (307) ...	2	307
205. (308) ...	2	308
206. (309) ...	2	309
207. (310) ...	2	310
208. (311) ...	2	311
209. (312) ...	2	312
210. (313) ...	2	313
211. (314) ...	2	314
212. (315) ...	2	315
213. (316) ...	2	316
214. (317) ...	2	317
215. (318) ...	2	318
216. (319) ...	2	319
217. (320) ...	2	320
218. (321) ...	2	321
219. (322) ...	2	322
220. (323) ...	2	323
221. (324) ...	2	324
222. (325) ...	2	325
223. (326) ...	2	326
224. (327) ...	2	327
225. (328) ...	2	328
226. (329) ...	2	329
227. (330) ...	2	330
228. (331) ...	2	331
229. (332) ...	2	332
230. (333) ...	2	333
231. (334) ...	2	334
232. (335) ...	2	335
233. (336) ...	2	336
234. (337) ...	2	337
235. (338) ...	2	338
236. (339) ...	2	339
237. (340) ...	2	340
238. (341) ...	2	341
239. (342) ...	2	342
240. (343) ...	2	343
241. (344) ...	2	344
242. (345) ...	2	345
243. (346) ...	2	346
244. (347) ...	2	347
245. (348) ...	2	348
246. (349) ...	2	349
247. (350) ...	2	350
248. (351) ...	2	351
249. (352) ...	2	352
250. (353) ...	2	353
251. (354) ...	2	354
252. (355) ...	2	355
253. (356) ...	2	356
254. (357) ...	2	357
255. (358) ...	2	358
256. (359) ...	2	359
257. (360) ...	2	360
258. (361) ...	2	361
259. (362) ...	2	362
260. (363) ...	2	363
261. (364) ...	2	364
262. (365) ...	2	365
263. (366) ...	2	366
264. (367) ...	2	367
265. (368) ...	2	368
266. (369) ...	2	369
267. (370) ...	2	370
268. (371) ...	2	371
269. (372) ...	2	372
270. (373) ...	2	373
271. (374) ...	2	374
272. (375) ...	2	375
273. (376) ...	2	376
274. (377) ...	2	377
275. (378) ...	2	378
276. (379) ...	2	379
277. (380) ...	2	380
278. (381) ...	2	381
279. (382) ...	2	382
280. (383) ...	2	383
281. (384) ...	2	384
282. (385) ...	2	385
283. (386) ...	2	386
284. (387) ...	2	387
285. (388) ...	2	388
286. (389) ...	2	389
287. (390) ...	2	390
288. (391) ...	2	391
289. (392) ...	2	392
290. (393) ...	2	393
291. (394) ...	2	394
292. (395) ...	2	395
293. (396) ...	2	396
294. (397) ...	2	397
295. (398) ...	2	398
296. (399) ...	2	399
297. (400) ...	2	400
298. (401) ...	2	401
299. (402) ...	2	402
300. (403) ...	2	403
301. (404) ...	2	404
302. (405) ...	2	405
303. (406) ...	2	406
304. (407) ...	2	407
305. (408) ...	2	408
306. (409) ...	2	409
307. (410) ...	2	410
308. (411) ...	2	411
309. (412) ...	2	412
310. (413) ...	2	413
311. (414) ...	2	414
312. (415) ...	2	415
313. (416) ...	2	416
314. (417) ...	2	417
315. (418) ...	2	418
316. (419) ...	2	419
317. (420) ...	2	420
318. (421) ...	2	421
319. (422) ...	2	422
320. (423) ...	2	423
321. (424) ...	2	424
322. (425) ...	2	425
323. (426) ...	2	426
324. (427) ...	2	427
325. (428) ...	2	428
326. (429) ...	2	429
327. (430) ...	2	430
328. (431) ...	2	431
329. (432) ...	2	432
330. (433) ...	2	433
331. (434) ...	2	434
332. (435) ...	2	435
333. (436) ...	2	436
334. (437) ...	2	437
335. (438) ...	2	438
336. (439) ...	2	439
337. (440) ...	2	440
338. (441) ...	2	441
339. (442) ...	2	442
340. (443) ...	2	443
341. (444) ...	2	444
342. (445) ...	2	445
343. (446) ...	2	446
344. (447) ...	2	447
345. (448) ...	2	448
346. (449) ...	2	449
347. (450) ...	2	450
348. (451) ...	2	451
349. (452) ...	2	452
350. (453) ...	2	453
351. (454) ...	2	454
352. (455) ...	2	455
353. (456) ...	2	456
354. (457) ...	2	457
355. (458) ...	2	458
356. (459) ...	2	459
357. (460) ...	2	460
358. (461) ...	2	

INNEHÅLLSFÖRTECKNING TILL SAMLING 130.

Österbotten,
O.R.Sjöberg, 1909.

Mikrofilm K 27.

Till rektor Ernst Lagus adresserat brev, daterat 15.1.1909 s. 1-

Folkvisor, ord och melodi, samt anmärkningar till folkvisorna.

1. (104)	En visa vill jag sjunga om Sveriges	s. 3	anmärk. s. 99
2. (105)	Variant till föregående	3	" 99
3. (105a)	" " bägge föregående	3	" 99
4. (106)	Uppå en gren en kråka	4	" 99
5. (107)	Å salig far min han var en skeppare	4	" 99-100
6. (108)	Sjömansvisa	4	" 100
7. (109)	Hönsgummans visa: Kom hanar å hönor	4-5	" 100
8. (110)	Jägarlifvet är så härligt	5	" 100-101
9. (111)	Jag har en liten fågel der	5-6	" 101
10. (112)	Broder liderlig	6	" 101
11. (113)	Flyt min snäcka uppå din lagun	6	" 102
12. (114)	Hör du sparfve lilla	7	" 102
13. (115)	Gladjen, lyckan, munterheten, löjet	7	" 103
14. (116)	Förgåt ej mig, du till vars ömma hjerta	7-8	" 103-104
15. (117)	Hvad du är säll, som i sin egen hydda	8	" 104
16. (118)	Jag går ut och jag går in (danslek)	8	" 104
17. (119)	Min son, mitt svärd jag lämmar dig	8-9	" 104
18. (120)	Variant till föregående, från Lojo	9	" 105
19. (121)	Re'n uppå tidens mörka vågor (se variant no 309)	9	" 105
20. (122)	Aldrig vill jag gossar se	9	" 105
21. (123)	Variant till föregående	10	" 105-106
22. (124)	Af capris sker ju allting på jorden	10	" 106
23. (124a)	Jag vill lefva och hädanfara, Fragment.	10	" 106
24. (125)	Hej gossar hissa på med kraft	11	" 107
25. (126)	Samloms bröder kring frihetens fana	12	" 107
26. (127)	Og bonden han gick till hasselskog (var. 219)	12	" 108
27. (128)	Ä'junta Ä'ja'	13	" 109
28. (129)	Folkvisa (fragment)	13	" 109
29. (130)	Skulle jag gå ensam fästeman förutan	13	" 109-110
30. (131)	Det hviskar i den stilla dalen	13-14	" 110
31. (132)	Landsherrn han sig till Ämål for	14	" 110
32. (133)	Nej fanden må rej's efter höj. En gammal mand hadd'ett qvinnokön	14	" 111
33. (134)	Ja'frågar fan ätter Harrgåls Ola	15	" 111-112
34. (135)	Ä hör ho'lilla Greta ett ord ja'sägga vill	15	" 112
35. (136)	Den utestängde Äkta mannen: Nå men, har man sett på så befängot	15	" 112
36. (137)	Ibat Studiosus: Ä ibat Studiosus uti en lund så grön	15	" 112
37. (138)	Ibat Studiosus. Variat till föregående	16	" 112
38. (139)	Med sorg i själen och med bitter blick	16	" 112-113
39. (140)	Variant till föregående	16-17	" 113

fortsättning

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 130.

40.	(141)	Der Herr Professor Giebt kein Collegium	s. 17	anmärkn. s 113-114
41.	(142)	Den döende krigarn: Försvunnen var en blodig dag (1-9 & 12-13 verserna)	17-18	" 115-121
42.	(143)	Otto von Fiesandt: Från Kristina var en man	18	" 121
43.	(144)	Karl XII:s Fältmarsch: Marsch bussar! gå på uti Herrans namn, NÅ 1848, MA 1853	19-21	" 122-124
44.	(145)	Sions harpan no 53 v.8 Mildaste Jesus Förskona oss, lär oss	21	" 124
45.	(146)	Bruden och brudgummen de dricker ju nu	21-22	" 124
46.	(147)	I ensliga stugan en kulan qväll	22	" 124
47.	(148)	Min herre, hör på hvad jag har att säga	22-23	" 124-125
48.	(149)	Ack Wermeland du sköna, du herrliga land	23	" 125
49.	(150)	Svänger jag hammar i djupaste schakt	23	" 125
50.	(151)	I tornets djup fördold för världen öga	23-24	" 125
51.	(152)	Af allt hvad jorden bär	24	" 126
52.	(153)	Ack hur skön är denna afton Canon	24-25	" 126
53.	(154)	Variant till föregående	25-26	" 126
54.	(155)	Aktning afven vi må röna	26	" 126-127
55.	(156)	Ack Betty af ditt ögonpar	26	" 127
56.	(157)	Min kära lilla syster, varför är din kind så röd	27	" 127
57.	(158)	Ack om jag aldrig vor födder	27	" 127
58.	(159)	Baroner å'grefvar, båd stora å'små	27	" 128
59.	(160)	Bröder till hyddan åter	28	" 128
60.	(161)	Bianca! för sista gången	28	" 128
61.	(162)	variant ill no 161	28	" 128
62.	(163)	Bekymmer finnas på vår jord	28-29	" 128
63.	(164)	Det satt en gång uti ett träd en korp	29	" 128
64.	(165)	Svärmor, ho'har ett fasligt hufvudbry	29	" 128
65.	(166)	Bevars hvilket fläng både ute och innan	30	" 128
66.	(167)	Svärmor ho'har ett fasligt hufvudbry. Variant!	"	128-129
67.	(168)	Bröderna fara väl vilse ibland	30-31	" 129
68.	(169)	Der växte upp en blomma	31	" 129
69.	(170)	Sarlotta se juoksee pitkin ranta	31-32	" 129
70.	(171)	Djupt i hafvet på demante hällen	32	" 129
71.	(172)	Gossen gick sig ut i morgonstund	32-33	" 129
72.	(173)	Variant till föregående	33	" 129
73.	(174)	Gossen min bor i Alunda by	33	" 130
74.	(175)	Gesellen kring världen vandrar	33-34	" 130
75.	(176)	Gullmanig fåle	34	" 130
76.	(177)	Annan melodi till no 176	34	" 130
77.	(178)	Nu är det höst, Stormande häfver sig hafvets bröst	34	" 130
78.	(179)	Hej, det vinet smakte godt	35	" 130
79.	(180)	Hvad ha'vi för dag? Den nittonde tror jag	35	" 130-131
80.	(181)	Hej! gubbar å'häll uti	35	" 131
81.	(182)	Har jag pengar, har jag gull	35-36	" 131
82.	(183)	Hur vi släss, och hur vi kifvas	36	" 131

fortsättning

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 130.

83. (184)	Hvad det är skönt ändå	s. 36-37. anmärkn.s.131-2
84. (185)	Hvad är det värdt att nöta bort i qual sin ädla tid	37 " s. 132
85. (186)	Håll takten du jernsmidda åra	38 " 132
86. (187)	Variant till no föregående	38 " 132
87. (188)	Hva'ä'det buller här om natten	38 " 132
88. (189)	Hvad ryslig lott har en gardist	38-39 " 132
89. (190)	Du säger att du älskar allrakärestan din	39 " 132
90. (191)	Variant till föregående	39-40 " 132-133
91. (192)	Du säger att du älskar allrakärestan din. Variant	40 " 133
92. (193)	I många former trifs det sköna visst	40 " 133
93. (194)	Den tappre Landssoldat: Den gang jag drog af sted	40-41 " 133
94. (195)	En visa vill jag sjunga om Sverges	41 " 133
95. (196)	En bygden tärna sjutton år	41-42 " 133
96. (197)	En gång i bredd med mig	42 " 133
97. (198)	Ensamheten mig ej döljer	42 " 133
98. (199)	Edvard och Kunigunda	42 " 133
99. (200)	Förr i världen ej romaner fanns	43 " 134
100. (201)	Fritt är sjömannens lif!	43 " 134
101. (202)	En ungsman gör hvad han behagar	43 " 134
102. (203)	Svearne fordomdags	44-46 " 134
103. (204)	Frukta Gud, föräldrar ähra	46 " 134
104. (205)	Godt folk jag vill sjunga min visa igen	47-47 " 134
105. (206)	Hvar är min graf, hvar är det mörka tjället	47 " 134-135
106. (207)	Air Russe, "Schöne Minka"	47 " 135
107. (208)	Rysk folkvisa (orden saknas)	47-48 " 135
108. (209)	Klagosång öfver lifvets svårigheter	48 " 135
109. (210)	Hur mången här i världen till sin lycka går	48-49 " 135
110. (211)	Hvarför skall man tvinga mig att sjunga	49 " 135
111. (212)	Variant till föregående	49-50 " 135
112. (213)	" " no 110	50 " 135
113. (214)	" " no 111	50 " 135
114. (215)	I min ungdom det roar mig att sjunga	51 " 135-136
115. (216)	Variant till föregående	51 " 136
116. (217)	I dalen där växte upp en lilja	51 " 136
117. (218)	Gubben Noach	52-57 " 136-137
118. (219)	I dag har jag lekt med kone min	58 " 137
119. (220)	Hvi längtar du åter till fädernestrand	58 " 137
120. (221)	Högre mot sanden svallar den öreda sjön	58-59 " 137
121. (222)	Jag var en fattig landtmanssell	59 " 137
122. (223)	Jag alltid har tyckt liksom menniskan	59 " 137
123. (224)	Jag har en landtlig stuga	59 " 138
124. (225)	Natten, qvalen och en luta	59 " 138
125. (226)	I gamla Svealand	60 " 138
126. (227)	Jag är en lärd magister, jag	61 " 138

fortsättning

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 130.

127.(228)	Jag mins den ljufva tiden	s. 61	anmärkn.s 138
128.(229)	Ach, du lieber Augustin	62-64	" 138-139
129.(230)	Jag sjunger och dansar så glad	64	" 139
130.(231)	Kristallen den fina	64-65	" 139-140
131.(232)	Kom afton sänk dig neder	65	" 140
132.(233)	Lisbet,Lisbet Ack hvad du är söt	65-66	" 140
133.(234)	Lik en Afrodite, in bäddad mellan dunen	66	" 140
134.(235)	Klingen, klingen milda toner	66	" 140-141
135.(236)	Lilla, söta Nanna om du vill	67	" 142
136.(237)	Och liten Karin tjena	67	" 142
137.(238)	Skepparevisa, Björkö socken 1865 (orden saknas)	67	" 142
138.(239)	Studentens glada lif	67- 68	" 142
139.(240)	Det gamla Göta lejon hvilar	68-69	" 143
140.(241)	Se grafens förgård öppnas sakta	69	" 143
141.(242)	Se dit åt klippans branter	69-70	" 143
142.(243)	Statt stilla du yngling, och se dig väl före	70	" 143
143.(244)	Sven Dufvas fader var sergeant	70-71	" 143
144.(245)	Se glad ut, se glad ut du menniskobarn	71	" 143-144
145.(246)	O sälla barndomstid jag dig begråter	71-72	" 144
146.(247)	Sitter i högen Högättad höfding	72	" 144
147.(248)	Till Österland vill jag fara	72	" 144
148.(249)	Trindskallar ä'vi allihopa	72-73	" 144
149.(249)	Tom är min flaska, tunnans utrunnen	73	" 144-145
150.(251)	Uti min hembygd der triffes jag väl	73-74	" 145
151.(252)	Variant till föregående	74	" 145
152.(253)	Vi sutto efter slutad dag	74	" 145
153.(254)	Wårt tidevarf oskuldens är	74	" 146-147
154.(255)	Se nattens stjernor blossa	75	" 147
155.(256)	Wid foten af ditt kors jag faller ner	75	" 147-148
156.(257)	Wore jag löjtnant, ack huru gerna	75-76	" 148
157.(258)	Väktarerop från Österbotten;före 1858 Klockan är tio slagen, Guds goda	76	" 148
158.(259)	Väktarrop från Wasa, före 1852 Klockan är tio slagen Gif akt uppå	76	" 148
159.(260)	Väktarerop från Nykarleby, efter brand 1958. Klockan ä'tio slagen,Guds härliga	76	" 149
160.(261)	Religiösa visa från Sjundeå, 1856	77	" 149
161.(262)	Och liten Karin tjente på unga kungens	77	" 149
162.(263)	Malins milda öga, och dess kind	77-78	" 149
163.(264)	Klockarfär han skall ju allting bestyra	78	" 149
164.(265)	Håll takten du jernsmidda åra	78	" 149
165.(266)	Variant till föregående	78-79	" 149
166.(267)	Näms du att gå från din maka	79	" 150
167.(268)	När solen går upp öfver skogens bryn	79-80	" 150
168.(269)	Nu ä'vi på markfaden, ja-så, ja-så	80	" 150
169.(270)	Näcken han spelar på bölja blå	80	" 150

fortsättning

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 130.

170.(271)	När som jag ensam sitter hvad tänker	s. 81	anmärkn.s. 150
171.(272)	Nej, intet i världen kan liknas	81-82	" 150
172.(273)	När månen vandrar på fästet blå	82	" 150
173.(274)	När skämtet tar ordet vid vänskapens bord	82	" 150-151
174.(275)	Nu det strax är slut	83	" 151
175.(276)	O! Sörj ej mitt hjerta fast vännen du mist	83	" 151
176.(277)	Otaliga vågor vandra på havets glänsande ban	84	" 151
177.(278)	O qva fi-si-le-ri (orden saknas)	84-85	" 151-152
178.(279)	På öppna fönstrets böljande gardin	85	" 152
179.(280)	Qvällens gullmoln fästet kransa	85	" 152
180.(281)	Rundtomkring i festliga salen går dansen	85-86	" 152
181.(282)	Raita kasvaa rannalla (orden saknas)	86	" 152
182.(283)	Ren sommar'n flytt sin kos	86-87	" 152
183.(284)	Skönaste perlor ur hafvet kan man fiska	87	" 152
184.(285)	Det sitter en dufva på liljoneqvist	87	" 152-153
185.(286)	Af hjertat jag dig älskar	87-88	" 153
186.(287)	Liksom en herdinna högtidsklädd	88	" 153
187.(288)	A mamma hon är ledsen när jag till	88-89	" 153
188.(289)	Variant till föregående	89	" 154
189.(290)	Ädla skuggor, vördade fäder	89-90	" 154
190.(291)	Kom till mig en lördagskväll	90	" 154
191.(292)	Ljuf är nattens fred Månen blickar ned	90	" 154
192.(293)	Jag gerna upp mot himlen ser	90	" 155
193.(294)	Ja, nog säger man välkommen	91	" 155
194.(295)	En fura växte i nordan skog	91	" 155
195.(296)	O, låt mig lefva en liten tid	91	" 155
196.(297)	När skämtet tar ordet vid vänskapens bord	92	" 155
197.(298)	Teatervisa af Lindskog (orden saknas)	92	" 155
198.(299)	Den fromma fru Signild på sotsängen låg	92-93	" 155-156
199.(300)	På blomsterklädd kulle satt Hjalmar och qvad	93	" 156
200.(301)	Tempeltornets dystra klockor hördes	93	" 157
201.(302)	Fragment af folkvisa från Replot(ord sakn.)	93	" 157
202.(303)	Hör du lille Pige med ditt guldgula hår	94	" 157
203.(304)	God natt, god natt, Du drottning	94	" 157
204.(305)	Obersee kendonay	95	" 158
205.(306)	Herr Jonas han var allt en Herrans profet	95	" 158
206.(307)	Hurra, hurra, hurra Välkommen sköna vår	95-96	" 158-159
207.(308)	Grafven väntar för att i sitt sköte	96	" 159
208.(309)	Ren uppå tidens mörka vågor	96-97	" 159-160
209.(310)	Att vandra är min högsta fröjd	97	" 160
210.(311)	Söta lilla Anni du	97	" 160-161
211.(312)	Den döende krigaren: Försvunnen var en blodig dag	98	" 161
212.(313)	Air allemand (no 144)	98	" 161

130	"	170 (277)	Når som jeg gikk alene i den skogen
130	"	171 (278)	Når som jeg gikk alene i den skogen
130	"	172 (279)	Når som jeg gikk alene i den skogen
130-131	"	173 (280)	Når som jeg gikk alene i den skogen
131	"	174 (281)	Når som jeg gikk alene i den skogen
131	"	175 (282)	Når som jeg gikk alene i den skogen
131	"	176 (283)	Når som jeg gikk alene i den skogen
131	"	177 (284)	Når som jeg gikk alene i den skogen
131-132	"	178 (285)	Når som jeg gikk alene i den skogen
132	"	179 (286)	Når som jeg gikk alene i den skogen
132	"	180 (287)	Når som jeg gikk alene i den skogen
132	"	181 (288)	Når som jeg gikk alene i den skogen
132	"	182 (289)	Når som jeg gikk alene i den skogen
132	"	183 (290)	Når som jeg gikk alene i den skogen
132-133	"	184 (291)	Når som jeg gikk alene i den skogen
133	"	185 (292)	Når som jeg gikk alene i den skogen
133	"	186 (293)	Når som jeg gikk alene i den skogen
133	"	187 (294)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	188 (295)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	189 (296)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	190 (297)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	191 (298)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	192 (299)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	193 (300)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	194 (301)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	195 (302)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	196 (303)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	197 (304)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	198 (305)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	199 (306)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	200 (307)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	201 (308)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	202 (309)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	203 (310)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	204 (311)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	205 (312)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	206 (313)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	207 (314)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	208 (315)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	209 (316)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	210 (317)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	211 (318)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	212 (319)	Når som jeg gikk alene i den skogen
134	"	213 (320)	Når som jeg gikk alene i den skogen

O. R. Gjoberg,

Folkvisor, med eldre koreografi og
- musikk.

161 pag

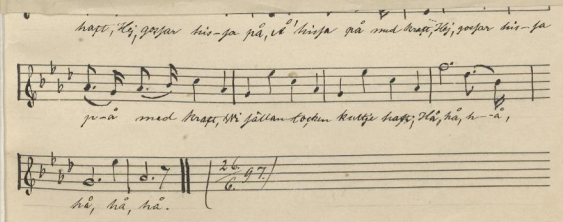

Replot, den 15 Januari 1909.

H. Herr Rektor Ernst Sæus.
Helsingfors.

För H. Herr Rektor får härmed jag äran infärda
3046 följande, utgörande B. st. af försälda not-
pappersark bestående hufvud noter för melodier till
folkfånger, jivote 32. långfalter öfver desamma uppe-
gjorda anteckningar, och vågar jag anhålla att allt
samman genom H. Herr Rektorns försorg beräknas
kända till Svenska litteratur Sällskapet afgifvas. En
ny upplaga af hvad jag för 12 år tillbaka förärlade
att bemäda litteratur Sällskapet ingår äfven nu, en är
jag har anfört det vara af nöden att smärta
ett och annat flygla ibland dessa fånger. Några
samfundiga varianter till fånger ha jag öfverlämnat
Rekomet att få inflyta, ännu jag kommit för att
upprätta ett lämpligt alfabetiskt register för de i noter
flädda melodier. Sådana fall tyckas dock icke
vara alltför många. Mina förädlar af melodier
till sådane visor (konstgräpp) äro härmed här i min
min förminskade, men långt igår ett par, jag vill
vara dock icke att vidare öppna mina beaktelser
och hänkalla mina erinringar i minnet. Några me-
lodier anför jag dock kunna uppreparas, och den

haga, hi, gaga his-pa pa, ut hispa på med haga, hi, gaga his-pa
pa med haga, hi, gaga his-pa pa, ut hispa på med haga, hi, gaga his-pa
hi, hi, hi.

200

är obsevad, derför jag emelligen binner efteråt med den
 För äran ledarna

Adrup: Regnet.

Med utmärkt Höghet

Carl J. J. J.

Svenska
 730

Nr. 104. En vif vill jag fanga om Sverges morra gränd, till f. N. N.

En vif vill jag fanga om Sverges morra gränd, till f. N. N.

händt sig ut i nor-dan. En ung och vacker dräng kom mörda-de fin

Vän, vill för en gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

Nr. 105. Variant till föregående.

v. l. En vif vill jag fanga om Sverges morra gränd, till f. N. N.

händt sig ut i nor-dan. En ung och vacker dräng kom mörda-de fin

Vän, vill för en gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

Nr. 106. Variant till föregående.

v. l. En vif vill jag fanga om Sverges morra gränd, till f. N. N.

my-hi-gen har händt sig ut i nor-dan. En ung och

vag-her dräng kom mörda-de fin Vän, vill för en

gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

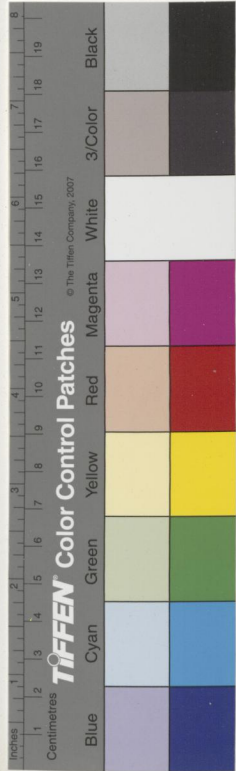
gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

gäddan kärlek här på jor-den. En jor-den.

S. S. S. 1. 3

99

Svenska
 Folkloriska
 samlingar.
 130

1331

är

Abstr. 6

M.M. = 44

N° 117. Hvad den är fäst, som i sin egen begjærl.

N° 118. Jag går ut och går in (dansen).

M.M. = 66

N° 119. Min för, snitt först jag lemnar dig.

M.M. = 44

Mariage.

N° 120. Variations till föregående, från Laga.

N° 121. Rör uppåt händes smärta vägar. 2^a variant n° 300.

N° 122. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 123. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 124. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 125. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 126. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 127. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 128. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 129. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 130. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 131. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 132. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 133. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 134. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 135. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 136. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 137. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 138. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 139. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 140. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 141. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 142. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 143. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 144. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 145. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 146. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 147. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 148. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 149. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 150. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 151. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 152. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 153. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 154. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 155. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 156. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 157. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 158. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 159. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 160. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 161. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 162. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 163. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 164. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 165. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 166. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 167. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 168. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 169. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 170. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 171. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 172. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 173. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 174. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 175. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 176. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 177. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 178. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 179. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 180. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 181. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 182. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 183. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 184. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 185. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 186. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 187. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 188. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 189. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 190. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 191. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 192. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 193. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 194. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 195. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 196. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 197. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 198. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 199. Aldrig vill jag ge mig på.

N° 200. Aldrig vill jag ge mig på.

1850

bländ

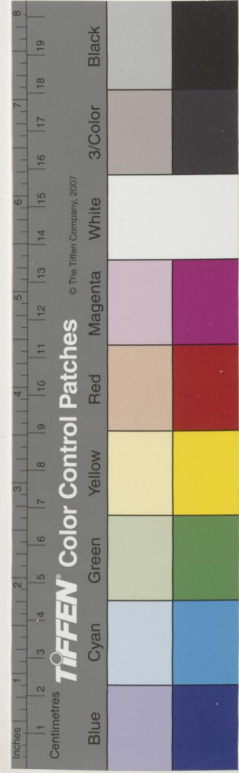
färd

min

rytt

gä

hå

M.M.1 = 190 - 1444 N° 123. Variant till föregående, N° 122.

v. 1. *Ka-nig a-ic jag go-jar je, Fra la la la ia, Fra la la la ia, Ty på fæst*

ā-iv si. Fra la la la 'la. Fra la la la 'la, Fra di radi radi nam tam to

Era-di ra-di na-di Nam tam tam Fra-di ra-di ra-di sam tam tam Nam tam tam

M.M. 1 = 48. x N° 124. Af capris pter i'n althing grá jorden.

v.1. Af ca - pris fjerdsalting på jorden, af ca - pris mången løjlig år

vorden. *Al-ca-mis flytes mennigkan i-a. Al-ca-mis tager mannen*

Sm. *el ca-mi-o gô-ra fêi-k-o-v-na fêi val el ca-mi-o so-as de i*

bröt-hens-let. Ja god vännar det är och här me-l-i-s. På vår jord är

ad-ling canis.

N° 124^a - Jag vill lifva i 'hädansara. Fragment.

Jag vill lif-va och hädan-efter i natta sommar kommer

jiang -- gen.

144 Karl XII.: Faltmanich. Norw. 1848. Matsuke, 1853.

Klarsch, bufar! gån p-a ut-i Her--rans namn, Gärinna hemm! präst! epp,

lag-gin fe-dan if-rikt an, gif-von på förvalt fä-dnes-

h-a-m-e-d! Gåv på för vårt fä--derne-land! Att vi-ga ditt lif för sin

130
Folklore 185 40

Kij, gajpar hispa gra oned krat, u' lui-fa na, Wi jaiun tokon kutje

hast, en Rætte hast, Høj, god-ge hørge na, et' hør-ge på med, hast, Høj,

gos - par hi-pa pa. H-a, h-a, hā, hā, H-y, huyigt år vāt

U - M - munt det blaa haq; D - t blaa haq, Hå, hå, Høj,

hier liegt er unter dem mündel des Pflaß, Det. bla-a haß, Fla^v

*... far-
far-tat. Uy, gozlar kisha*

ja und sagt, es moge ja, Mr. Jallan locken Kullig' sagt, En Kullig

...-fa pa, it kupa pa mud kupa, ka, gofar bi-fa

haga, m^o jallam doqum kutige haga; Ha, ha, h-a,

S. L. J. C.

S. L. S. L.
11

99
Svenska
Folkloristiska
samlingar.
130
Litteratursällskapet
Am.

1850.
m
ka

Warren

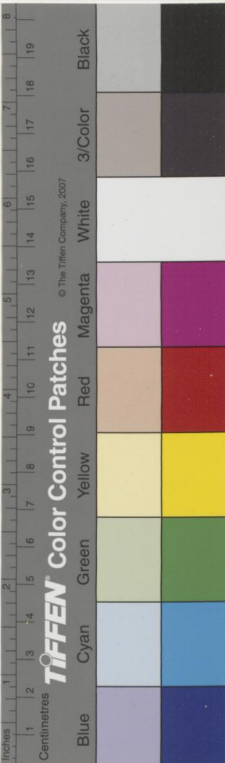
Jan 10

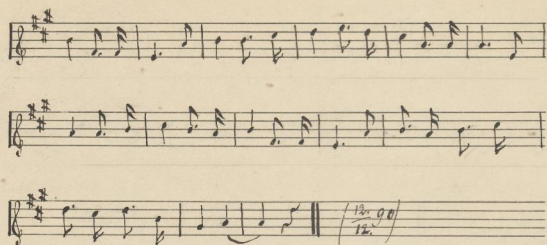
Wm.

3

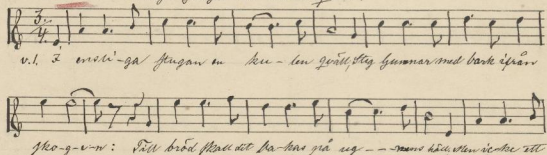
system

2

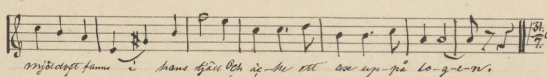

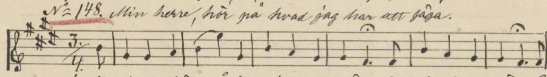
N° 147. Lönstiga flingar en kvälar gädd.

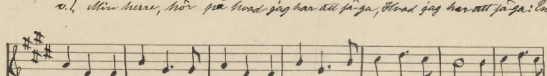
v. l. 2 mil-lig flingar en kvä-lar gädd, flingar en kvä-lar gädd.

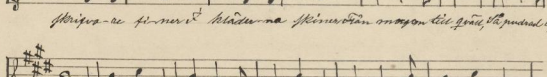
flingar en kvä-lar gädd, flingar en kvä-lar gädd.

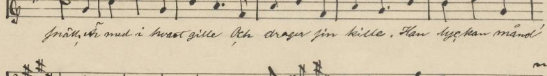
N° 148. Min herre, hör på hvad jag har att säga.

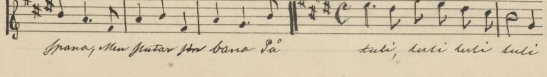
v. l. Min herre, hör på hvad jag har att säga, Min herre, hör på hvad jag har att säga.

flingar en kvä-lar gädd, flingar en kvä-lar gädd.

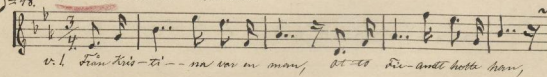

flingar en kvä-lar gädd, flingar en kvä-lar gädd.

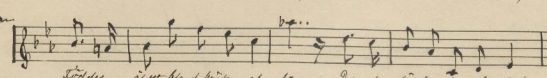

flingar en kvä-lar gädd, flingar en kvä-lar gädd.

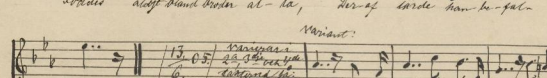
M. M. = 48. N° 149. Otto von Lönst.

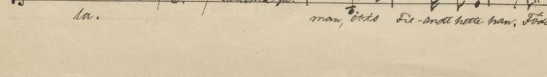
v. l. Otto von Lönst, Otto von Lönst.

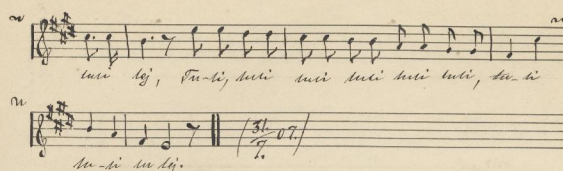
flingar en kvä-lar gädd, flingar en kvä-lar gädd.

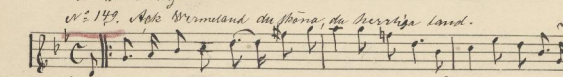
flingar en kvä-lar gädd, flingar en kvä-lar gädd.

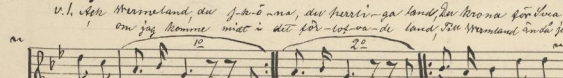
flingar en kvä-lar gädd, flingar en kvä-lar gädd.

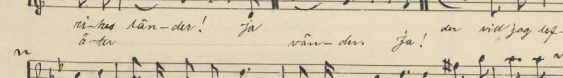
luri luri, luri luri, luri luri, luri luri.

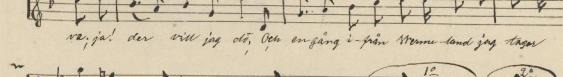
N° 149. Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

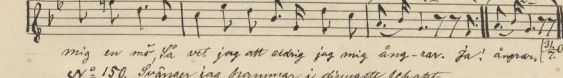
v. l. Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

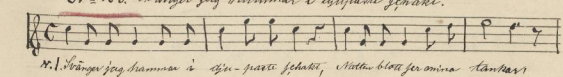
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

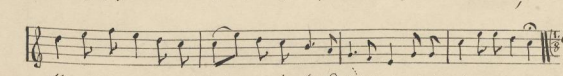
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

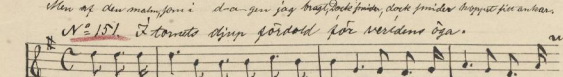
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

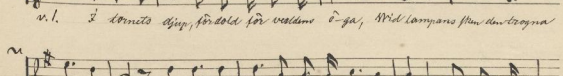
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

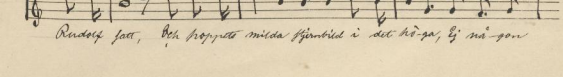
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

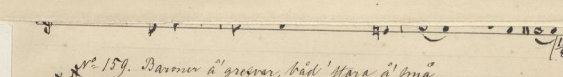
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

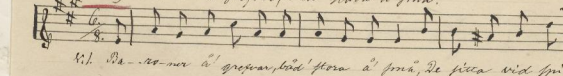
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

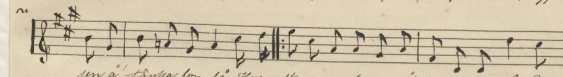
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

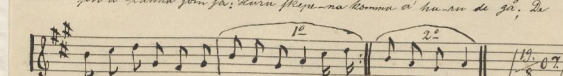
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

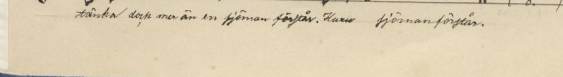
Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

Åke Wrenstend, du stina, du stina, du stina.

Handwritten notes in the left margin of page 23.

Handwritten notes in the left margin of page 23.

Handwritten notes in the left margin of page 23.

Handwritten notes in the left margin of page 23.

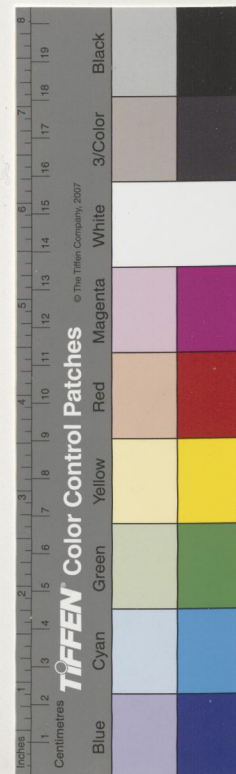
Handwritten notes in the left margin of page 23.

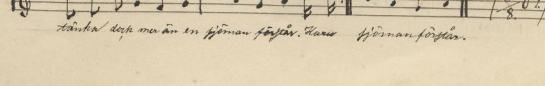
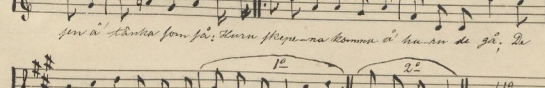
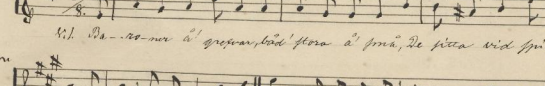
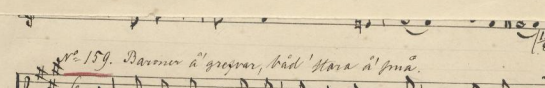
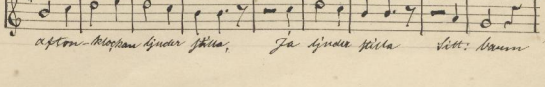
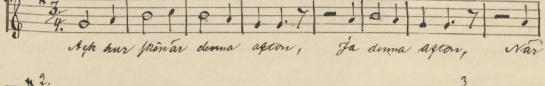
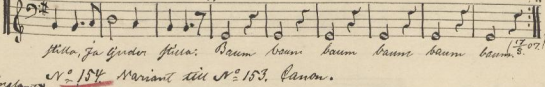
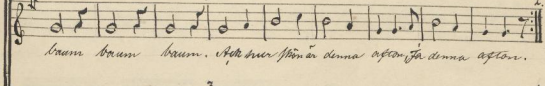
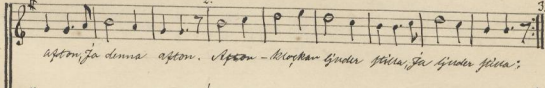
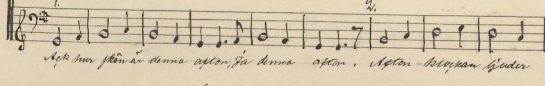
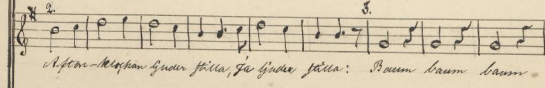
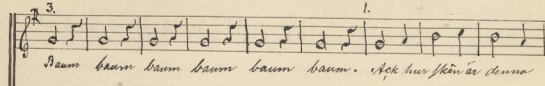
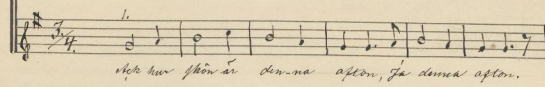
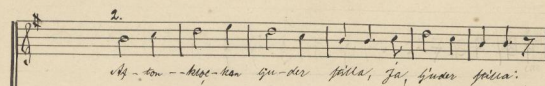
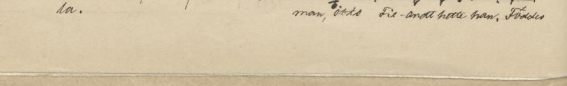
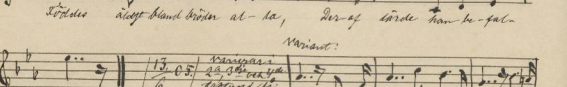
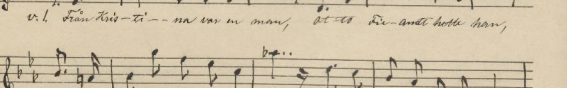
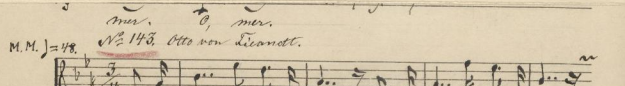
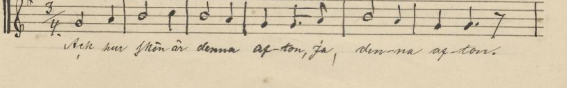
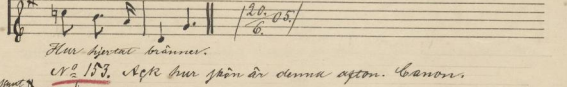
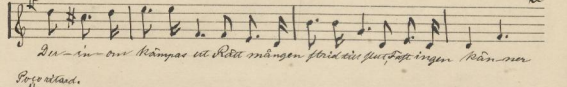
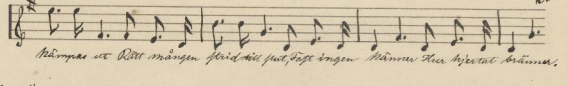
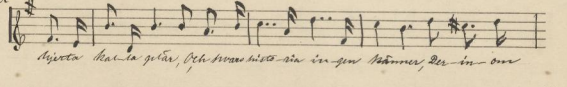
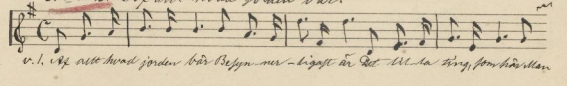
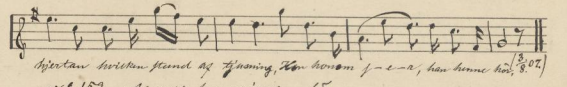
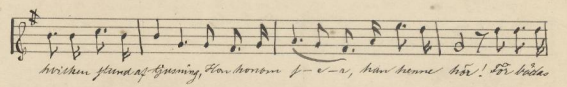
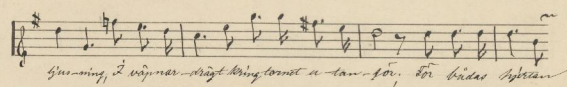
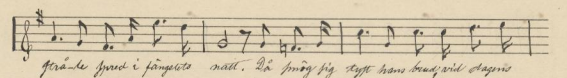
Handwritten notes in the left margin of page 23.

Handwritten notes in the left margin of page 23.

Handwritten notes in the left margin of page 23.

Handwritten notes in the left margin of page 23.

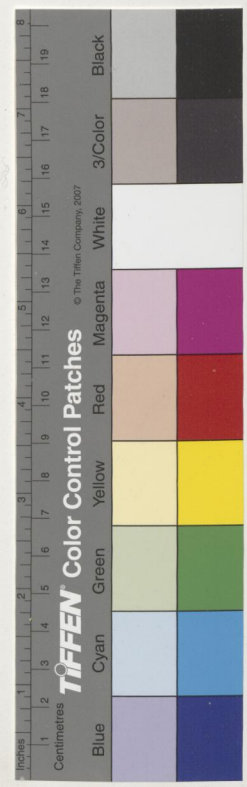
här
sitter
som
en
is
i
sten

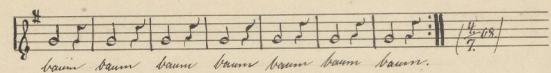
1858
an
ka

en
bland

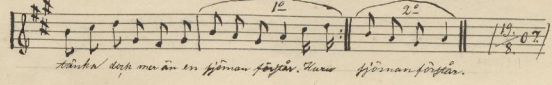
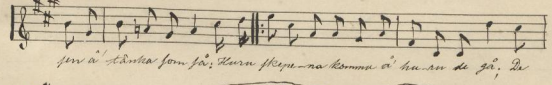
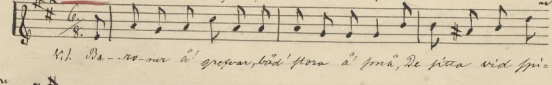
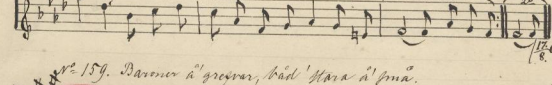
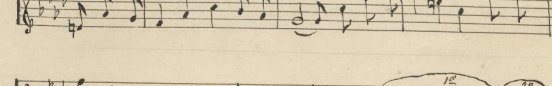
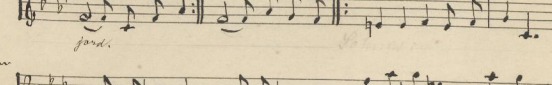
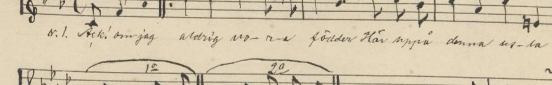
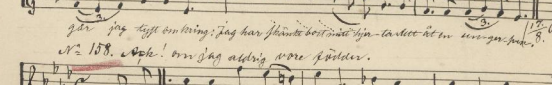
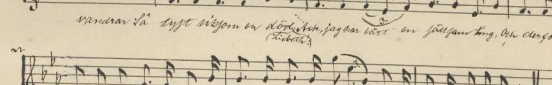
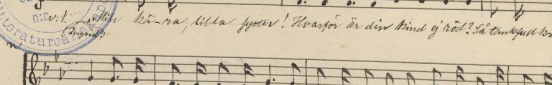
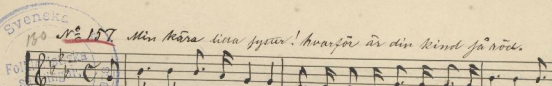
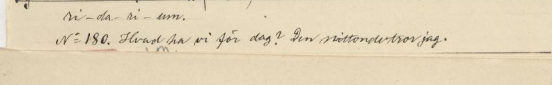
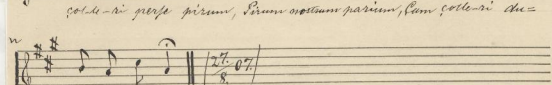
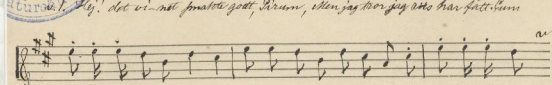
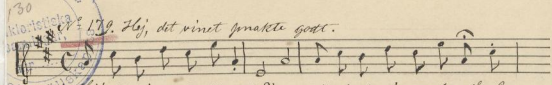
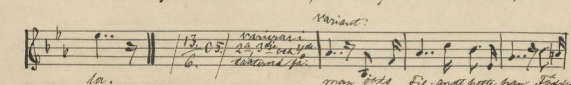
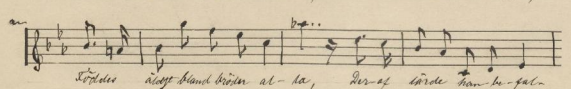
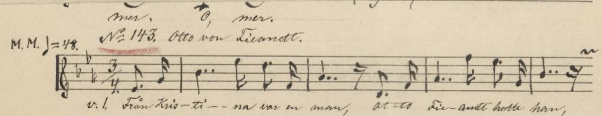
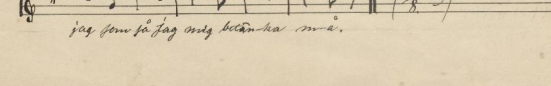
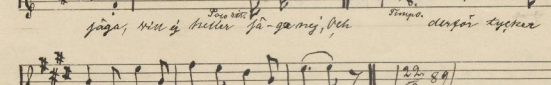
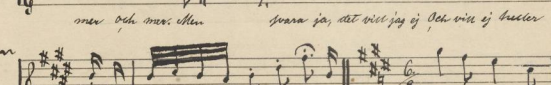
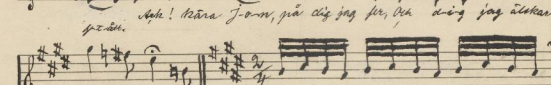
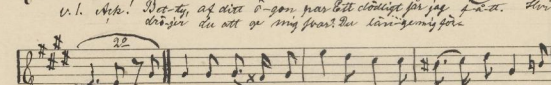
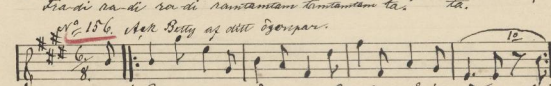
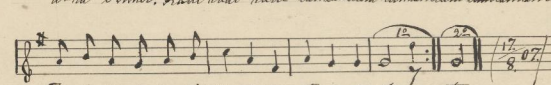
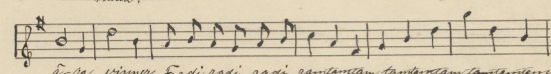
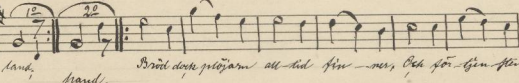
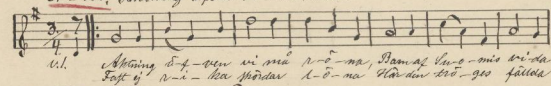
smitt
förr
en

en
förr
en

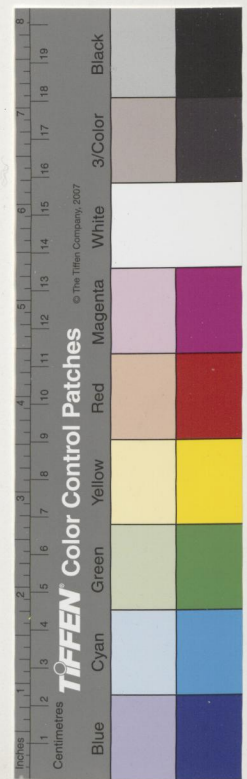
N° 155. Mörning älska vi oss röna!

1850
am
ka

1850
am
ka

1850
am
ka

brunn brunn brunn brunn brunn brunn brunn.

N° 155. Älsking älska vi oss röda!

Älsking älska vi oss röda, Bruna älska vi oss röda
Sagt är i den gamla tiden att den som älskar röd
färdig hand, Bröderna älskar oss till sin - ner, Och för sin sin

N° 160. Bröder till hyddan åter.

N° 1. Bröder till hyddan åter! Lyssna på den som säger till dig! Här är det
in - ne gräddat den röda brödet. Den är rött som lundens
träd. Låt oss se om vi kan dricka! Bröderna älskar oss till sin - ner, Och för sin sin

N° 161. Bränder för fjärra gången.

N° 1. Bränder för fjärra gången! Här du min fjärra brödet. Den är
som fjärra gången: Längtan av brödet är det.
N° 162. Bränder till fjärra gången.

N° 1. Bränder till fjärra gången! Här du min fjärra brödet. Den är
som fjärra gången: Längtan av brödet är det.
N° 163. Bränder till fjärra gången.

N° 1. Bränder till fjärra gången! Här du min fjärra brödet. Den är
som fjärra gången: Längtan av brödet är det.

N° 157. Hj, det vint smaktet godt.

Hj, det vint smaktet godt, Brödet, eller jag tror jag inte har fått det.
Det är en god smak, Brödet, eller jag tror jag inte har fått det.
N° 180. Bränder till fjärra gången.

N° 1. Bränder till fjärra gången! Här du min fjärra brödet. Den är
som fjärra gången: Längtan av brödet är det.

N° 164. Det fast en gång ett ett träd en kop, som bar.

N° 1. Det fast en gång ett ett träd en kop, som bar. Det är en god smak, Brödet, eller jag tror jag inte har fått det.
N° 165. Bränder till fjärra gången.

N° 1. Bränder till fjärra gången! Här du min fjärra brödet. Den är
som fjärra gången: Längtan av brödet är det.

N° 166. Bränder till fjärra gången.

N° 1. Bränder till fjärra gången! Här du min fjärra brödet. Den är
som fjärra gången: Längtan av brödet är det.

N° 167. Bränder till fjärra gången.

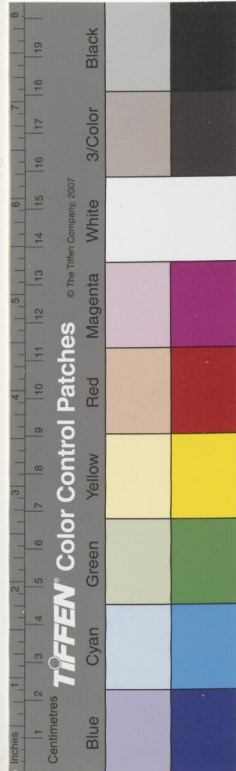
N° 1. Bränder till fjärra gången! Här du min fjärra brödet. Den är
som fjärra gången: Längtan av brödet är det.

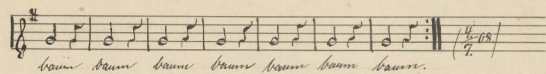
1850
an
ka

Bland

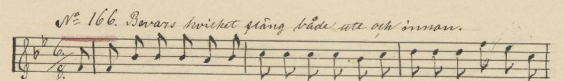
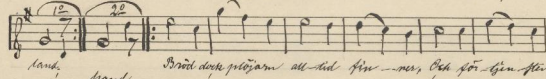
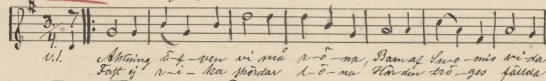
färdig
färdig

an

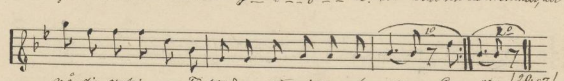
färdig
färdigfärdig
färdig

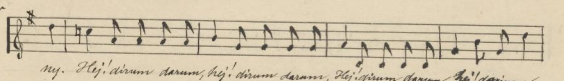
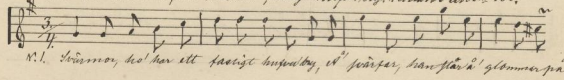
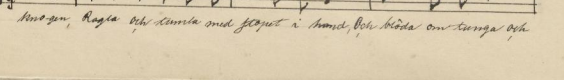
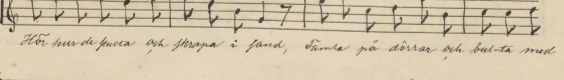
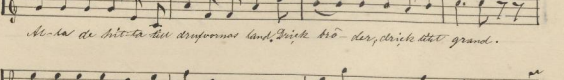
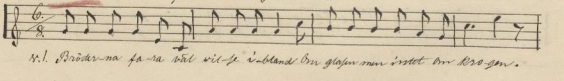
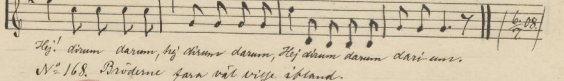
Nº 155. Akening afven vi må rōna.

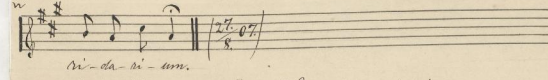
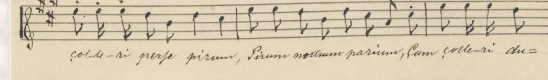
9.1. Be - vers hwitket flög både u - te och innan! Hos mästens brud flög och brud

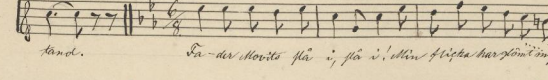
En af byens prästen Santtögöra ett muddings be-fök. Ett-fök. (28.01.)
N:o 167. Brämnor, ho' har ett fastigt hus och en Mariast. 165

A single staff of music with three notes. The first note is a quarter note, the second is a quarter note, and the third is a half note. The notes are written in dark ink on a light-colored paper.

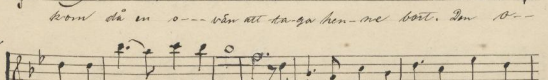
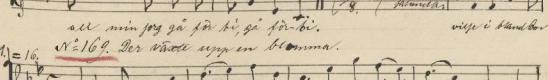
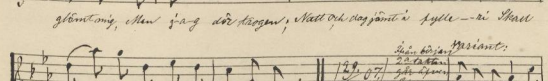
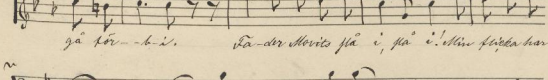
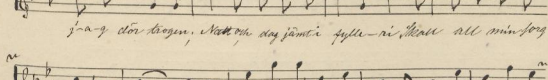
2

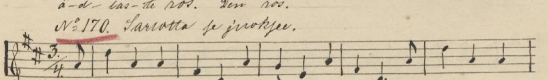
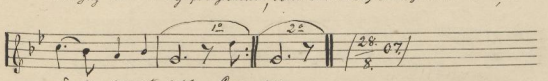
N° 180. Hurvår ha vi för dag? Den nittonde tror jag.

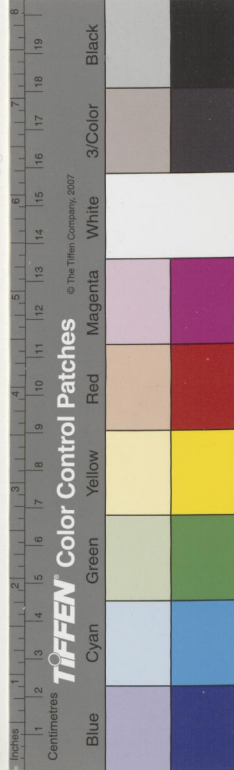
A single staff of handwritten musical notation. The key signature has one flat (B-flat). The notation includes a variety of note values, including eighth and sixteenth notes, as well as rests. The handwriting is fluid and characteristic of 18th or 19th-century manuscript notation.

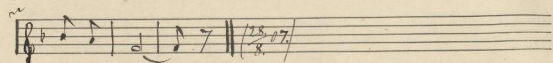
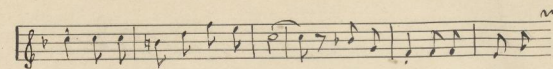

van ins a-b-d-eis tot Homaner Lom bort - tog den Homaner te sek

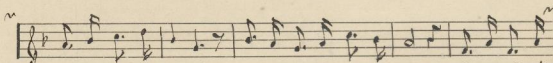
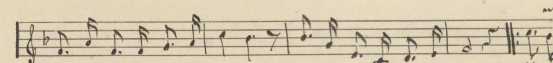
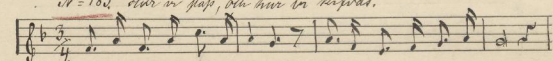

Sar-hot-ta je ju-oh-fee git-kin a-sa-ta, Kj' ku-ba mun

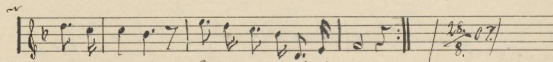

N° 183. Hur vi sjö, och hur vi krigas.

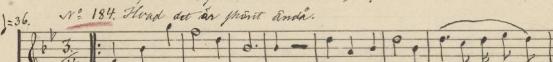

sjö och hur vi krigas, Lyt svarandra slag på slag, En gång skickas

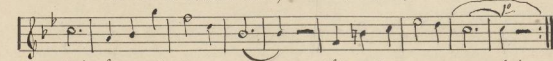

alla krigas Efter hundar i graf.

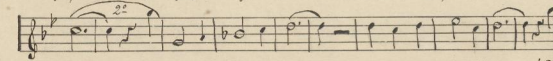
M.M. = 36

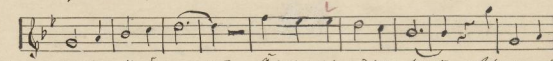
N° 184. Hvad det är skönt d-ä, Här i vinterns f-ä -- ä
En-dä en himmel bl-ä, Det finns en eng-ä

de! Längs isen vägar ä! Längs isen vägar g-ä!
Ja, Måti-ga fjärr g-ä, Det är en som ä

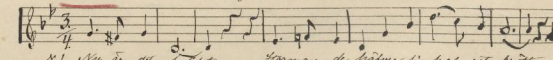
f-ä. Älsk, om du björta älsk, Lyt-m-de för dig kvar! Lyt

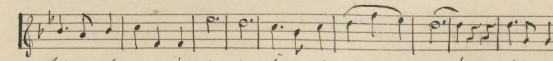
u-tan dig är älsk. Ödeligt och mörkt och kallt. Älsk, om du

klappas på skär.

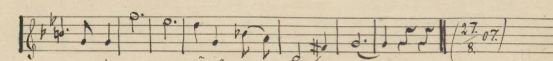
N° 178. Nu är det högt.

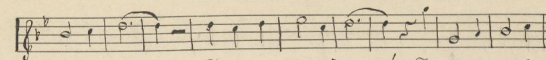
N.1. Nu är det högt. Hvar-m-de krigar sig högt och högt.

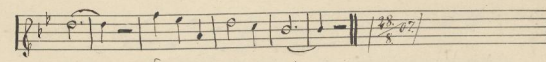
Älsk, om du gärna jag för-ä älsk der u-tan! Älsk, om du

gärna jag för-ä älsk der u-tan.

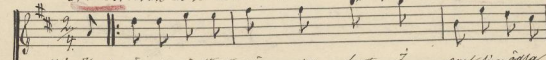

synta ä-a, Lyt-m-de för dig kvar! Lyt-m-tan dig är

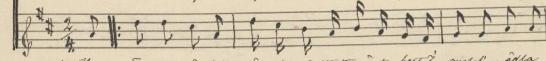

allt. Ödeligt och mörkt och kallt.

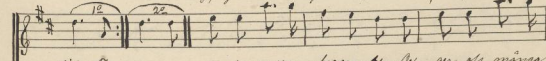
N° 185. Hvar är det värdet att älska bort i guld för älska.

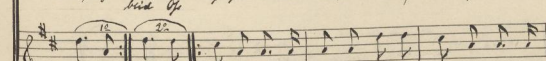
N.1. Hvar är det värdet att älska bort i guld för älska
kom i - hög värt lyt är bort och lygkan förm och

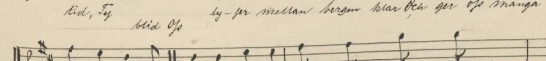
N.1. Hvar är det värdet att älska bort i guld för älska
kom i - hög värt lyt är bort och lygkan förm och

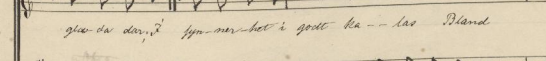
Lid, Lyt lid Lyt lyt för mellan bergen kom och ger ofv aninga

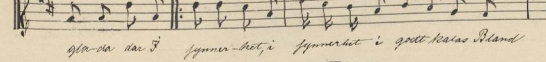
Lid, Lyt lid Lyt lyt för mellan bergen kom och ger ofv aninga

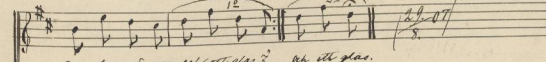
glä-dä der, i fjn-mat i godt ka -- las Island

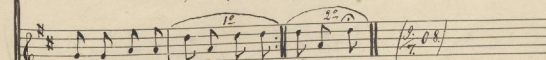
glä-dä der, i fjn-mat i godt ka -- las Island

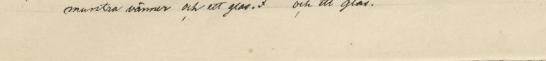
munka vännar och ett glas, på ett glas.

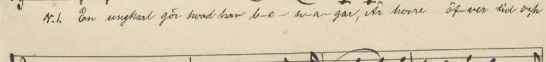
använda vännar på ett glas, på ett glas.

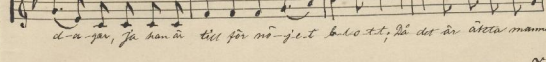
N.1. En engelsk för bond har älska-gar, älska-gar, älska-gar

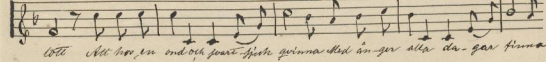
d-ä-gar, ja han är till för nö-g-ä, älska-gar, älska-gar

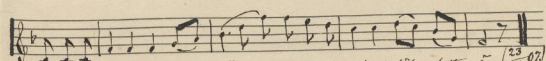
Älsk Allt för en end och pott fjn-mat älska-gar, älska-gar

Älsk Allt för en end och pott fjn-mat älska-gar, älska-gar

Älsk Allt för en end och pott fjn-mat älska-gar, älska-gar

Älsk Allt för en end och pott fjn-mat älska-gar, älska-gar

Hand,
Påst
fjnn
sa
is,
sten

1850,
an
ka

er=
Island

fjnn
fjnn

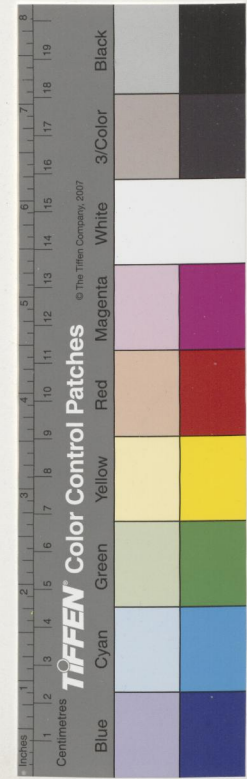
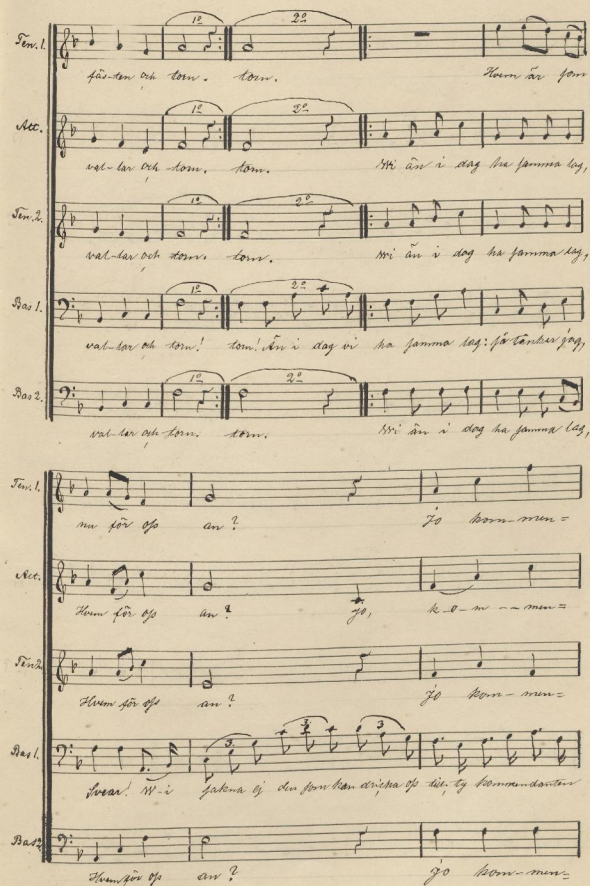
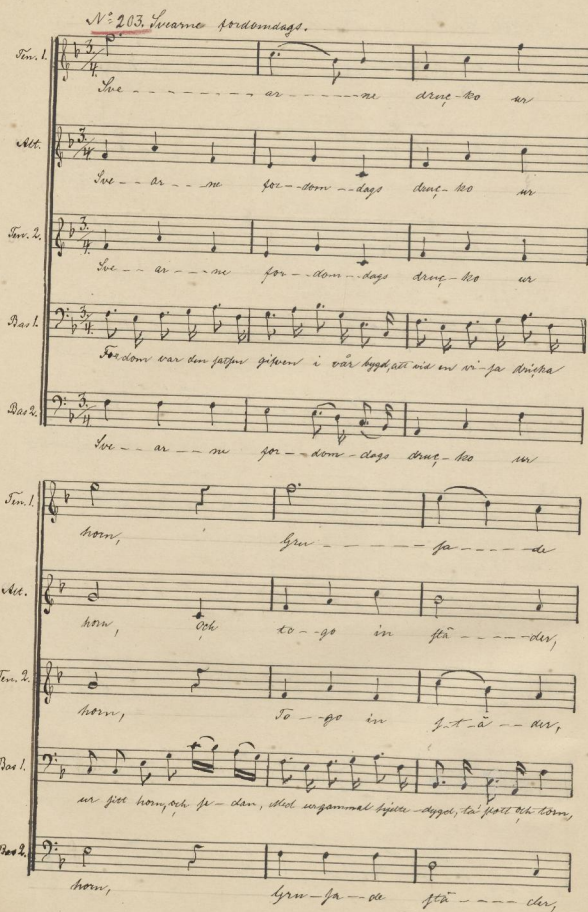
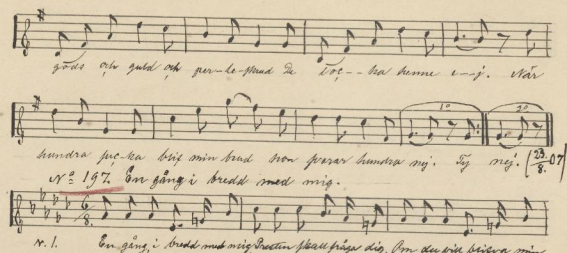
an

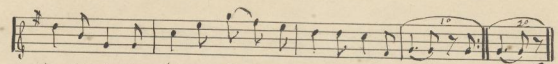
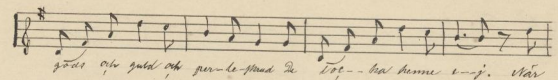
Hand,
fjnn

Hand,
fjnn

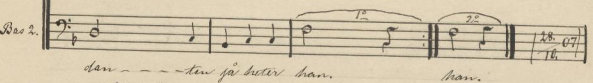
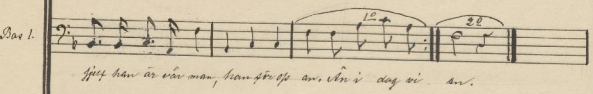
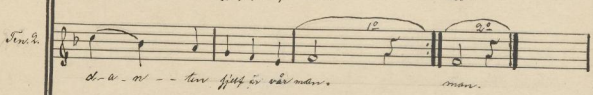
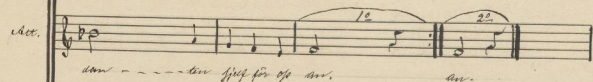
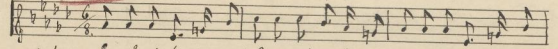
Hand,
fjnn

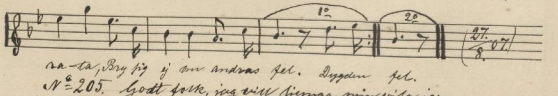
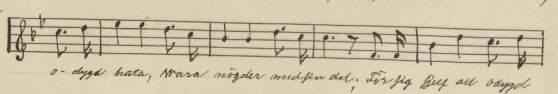
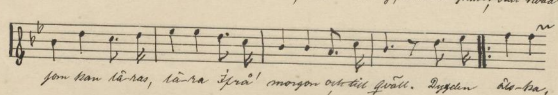
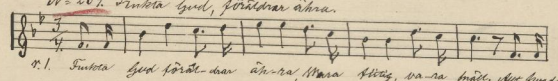

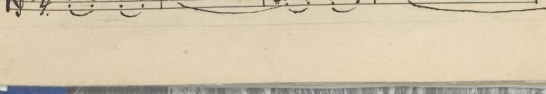
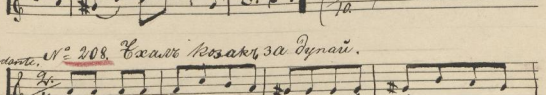
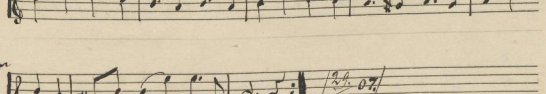
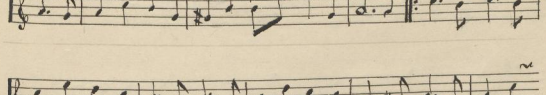
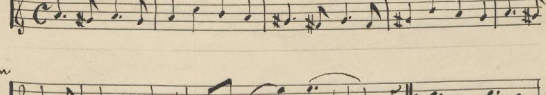
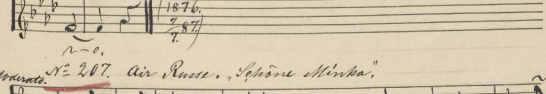
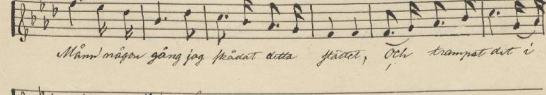
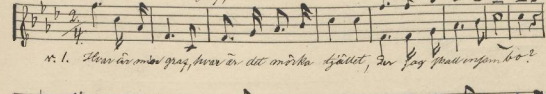
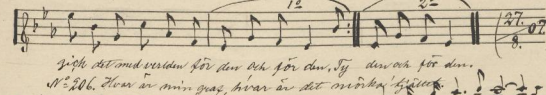
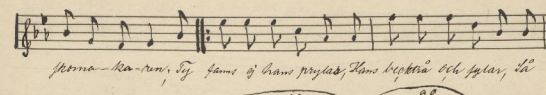
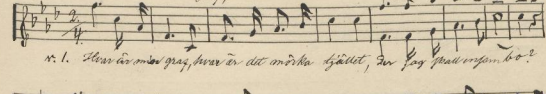
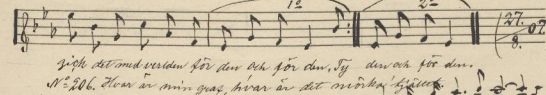
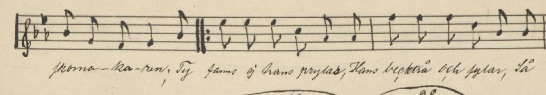
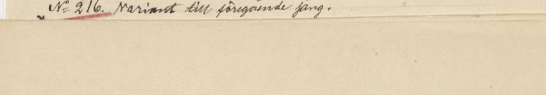
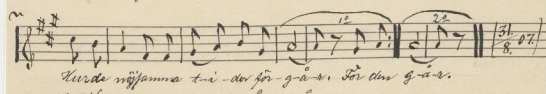
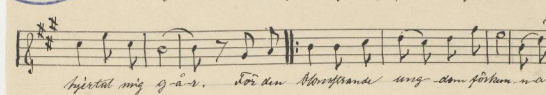
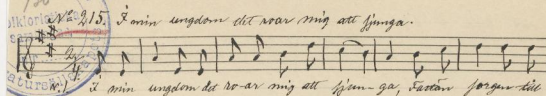
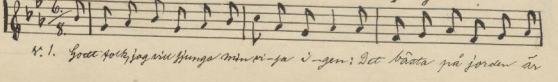
hundra pec-ka big min bud non peras hundra mij. 72 mij. $\left(\frac{23.0}{8.0}\right)$
 197. Om gangi budd med mig.

N° 204. Finkta lyud, pöráldrar áhru.

6. *...nga mm a ya ya.*

42

gödet på guld och per-la-mad du löt-- det kommer i--j. Vår
 hundra jul-ka blir min brud som förra hundra år. Sjög. [23.07]
 N: 197. En gång i bredd med mig.
 n. 1. En gång i bredd med mig, sedan skall jag dig, som du inte begär min

43

la, klipp, klipp, klipp, jagstas klippa sig in bra chuu-tyr.
 N: 211. Klippstas skall man bringa mig att sjunga.
 n. 1. Klippstas skall man bringa mig att sjunga, så jag kan in klippstas

N: 209. Klippstas sjuga sigets föringsstas.
 n. 1. Klippstas sjuga sigets föringsstas, så jag kan in klippstas

N: 210. Klippstas sjuga sigets föringsstas.
 n. 1. Klippstas sjuga sigets föringsstas, så jag kan in klippstas

44

la, klipp, klipp, klipp, jagstas klippa sig in bra chuu-tyr.
 N: 211. Klippstas skall man bringa mig att sjunga.
 n. 1. Klippstas skall man bringa mig att sjunga, så jag kan in klippstas

45

la, klipp, klipp, klipp, jagstas klippa sig in bra chuu-tyr.
 N: 211. Klippstas skall man bringa mig att sjunga.
 n. 1. Klippstas skall man bringa mig att sjunga, så jag kan in klippstas

46

la, klipp, klipp, klipp, jagstas klippa sig in bra chuu-tyr.
 N: 211. Klippstas skall man bringa mig att sjunga.
 n. 1. Klippstas skall man bringa mig att sjunga, så jag kan in klippstas

47

la, klipp, klipp, klipp, jagstas klippa sig in bra chuu-tyr.
 N: 211. Klippstas skall man bringa mig att sjunga.
 n. 1. Klippstas skall man bringa mig att sjunga, så jag kan in klippstas

48

la, klipp, klipp, klipp, jagstas klippa sig in bra chuu-tyr.
 N: 211. Klippstas skall man bringa mig att sjunga.
 n. 1. Klippstas skall man bringa mig att sjunga, så jag kan in klippstas

Handwritten notes in the right margin of page 44.

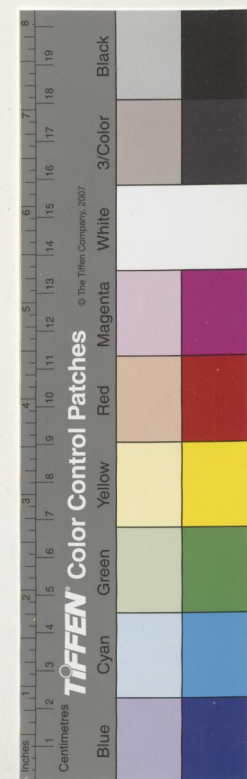
Handwritten notes in the right margin of page 45.

Handwritten notes in the right margin of page 46.

Handwritten notes in the right margin of page 47.

Handwritten notes in the right margin of page 48.

Handwritten notes in the right margin of page 49.

guds och guds och ger-la-hand du lof-- hat kommer i--j. När
 hundra för-ka biff min hand som pörrar hundra mig. Ly mig. $\frac{3}{4}$ 07
 N° 197. En gång i bredd med mig.
 N. 1. En gång i bredd med mig, Sötan skall säga dig, Om du vill bejota min

na--ger biffa upp min röst. Skunden ögt.
 N° 213. Variant till N° 211.
 N. 1. Skuden skall om-länga mig att sjunga, Skift jag kanner den vi-fa jag?
 Jag vill kanna dansa med de unga. Hela natten till den första dag.
 Skunden handskas på mig, Sötan säger gylla en om-länga,
 Det är skunden som för-för mig, Det jag säger biffa upp min röst.
 N° 214. Variant till N° 212.
 N. 1. Skuden skall om-länga mig att sjunga, Skift jag kanner den vi-fa jag?
 Jag vill kanna dansa med de unga. Hela natten
 till den första dag. Skunden handskas på mig, Sötan säger gylla en om-länga,
 Sötan säger gylla en om-länga, Det är skunden som för-för mig
 för mig, Det jag säger biffa upp min röst.

N° 15. I min ungdom det var mig att sjunga.
 I min ungdom det var mig att sjunga, Sötan säger till
 hjärtat mig g-a-r. För den skrynklande mig-dan skolan na
 Hurda siffarna till det för-g-a-r. För den g-a-r.
 N° 216. Variant till föregående siff.
 N. 1. I min ungdom det var mig att sjunga, Sötan säger till hjärtat mig
 g-a-r. För den skrynklande mig-dan för-kanna Hurda siffarna
 li--der för-g-a-r.
 N° 217. I dalen der växer upp en lila.
 N. 1. I dalen der växer upp en lila. Lila--ja, för en lila
 ja för k-a--for de röd. I röd. Hon
 flamma-de och fög upp på den h-a--f-a all låra--na på
 kinder-na de kanna. Hon ränner.
 N. 1. Jag har en ländig f-a--ga, Den flugan är dock mer i, Men
 i-d-mitt skallen b-a--ga, Att till mig komma en, Men i-d-mitt
 N° 225. Natten, gylla och vi kasta.
 N. 1. Natten, gylla och vi kasta, Skapa--det för ömma biff, Och all biffa
 Åren gylla Biff den ömma gylla biff. Skift.

N° 218. Gubben Noach.

Bass.

No. 1. gab -- ben No -- ach, gab -- ben No -- ach,

Fors. 1.

N. I. gab -- ben No -- ach, gab -- ben No -- ach

Sopran.

N. I. gab -- ben No -- ach, gab -- ben No -- ach

Alto.

N. I. gab -- ben No -- ach, gab -- ben No -- ach

Ten. 2.

N. I. gab -- ben No -- ach, gab -- ben No -- ach

Bass 1.

N. I. gab -- ben No -- ach, gab -- ben No -- ach

Bass 2.

N. I. garrla gab-ben, gab-ben Noach, garrla gabben, gabben Noach,

Lobbas.

N. 2. 3 fin lit-la jor-le roch-de, i fin lit-la jub-le roch-de

Quintus.

N. I. gam-la h-e-der-kuffen No-ach, Gam-la h-e-der-kuffe fin No-ach

2. Bass.

Agnicus i 1^a Ah 2^a Lektura.

N. I. garrla gabben, gabben Noach, garrla gabben, gabben Noach,

jag! Jag vill kysa dansa med de unga. Alla motten
 till den lifliga dans. Kundern kändes mig, då ingen var mig,
 Berömda följde mig till mig, Det är kändiserna, som så för-
 för mig, Att jag sågar följde mig, min äkt.

[illegible]

Nr. 1. Jag ha'n Landtlig f.d.a - ga, Den Hagen är dock min i n, Men

d-d mjukt framman b-a-ga, All till mig komma in, Men i-m.

Nr. 2. Natten, gesen och en lida.

Nr. 1. Natten, gesen och en lida; Skapa-das för ömna bröst, Och all liden

Kära gjorda Stof den öfver-gigens bröst. bröst.

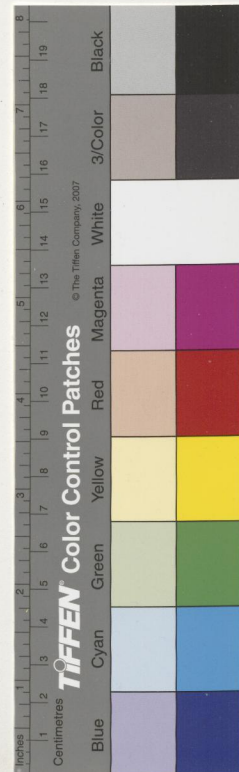
rans,
Pastor
of
is,
1
ten

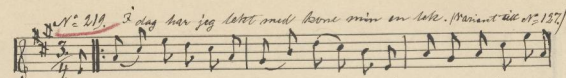
1850.
'an'
ka

in =
'Wland

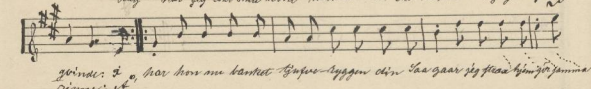
parit
per-

Wm =

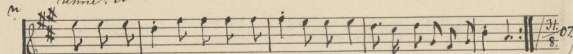

N.1. Og merr - du han på på trapp - span fin by, frätkle med fin och -
dag - har jag levt med borta om en lida. (Så om en dag ge dig)

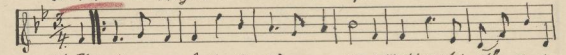

gömda: 2. har hon nu bärhet. Gufes - lyggen där - ha gaar sig fram bärhet. (Så om en dag ge dig)

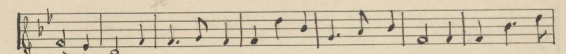

med om en lida. (Så om en dag ge dig)

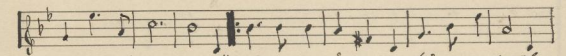
N° 220. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

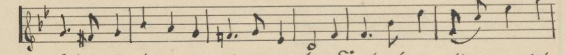
N.1. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

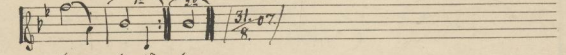
N.2. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

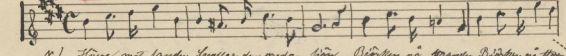
N.3. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

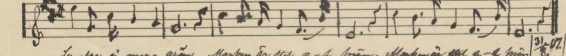
N.4. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

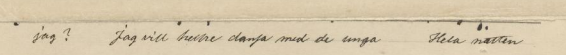
N.5. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

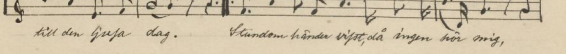
N.6. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

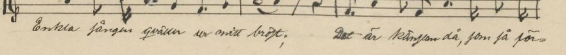
N.7. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

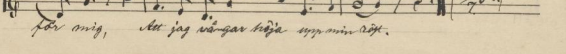
N.8. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

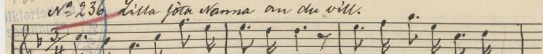
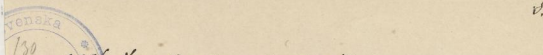
N.9. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

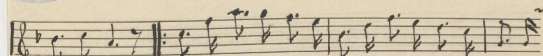
N.10. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

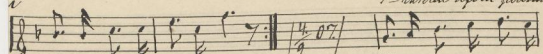
N.11. Hvi längtar du ät till. (Så om en dag ge dig)

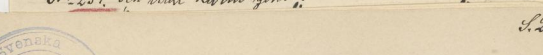
N.1. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

N.2. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

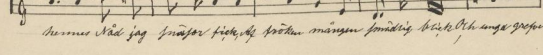
N.3. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

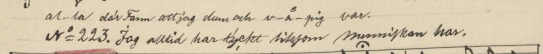
N.4. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

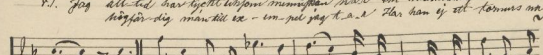
N.5. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

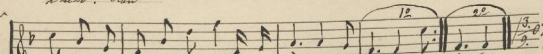
N.6. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

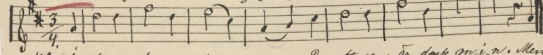
N.7. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

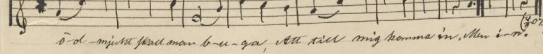
N.8. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

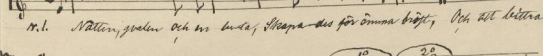
N.9. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

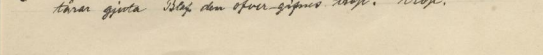
N.10. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

N.11. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

N.12. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

N.13. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

N.14. Lilla jöta Hanna om du vill. (Så om en dag ge dig)

L.L.L.

1850
an
ka

1850
an
ka

1850
an
ka

1850
an
ka

1850
an
ka

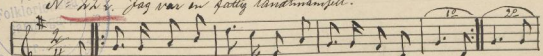
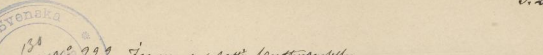
1850
an
ka

1850
an
ka

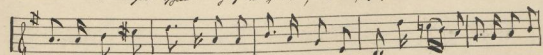
1850
an
ka

1850
an
ka

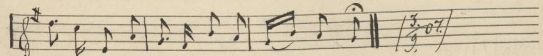
L.L.L.

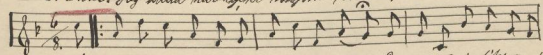
N.1. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

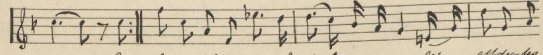
N.2. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

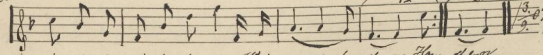
N.3. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

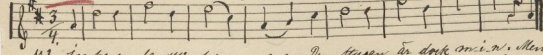
N.4. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

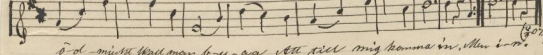
N.5. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

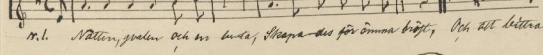
N.6. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

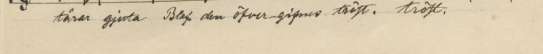
N.7. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.8. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.9. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.10. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.11. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.12. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.13. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.14. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.15. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.16. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.17. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.18. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.19. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.20. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.21. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.22. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.23. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.24. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.25. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.26. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.27. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.28. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.29. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.30. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.31. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.32. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.33. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.34. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.35. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.36. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.37. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.38. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.39. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.40. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.41. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.42. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.43. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.44. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.45. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.46. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.47. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.48. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.49. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.50. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

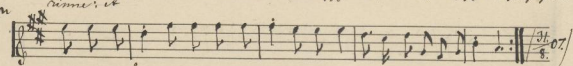
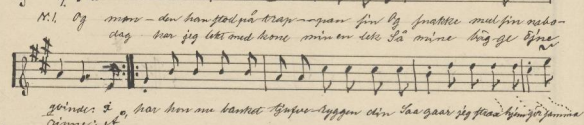
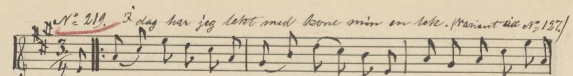
N.51. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.52. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.53. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

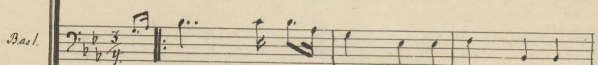
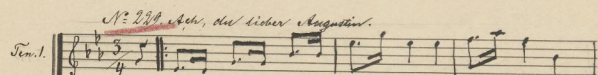
N.54. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

N.55. Jag var en gattig lantman. (Så om en dag ge dig)

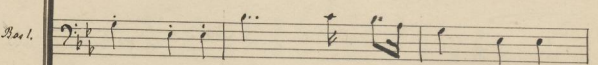
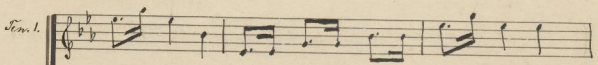
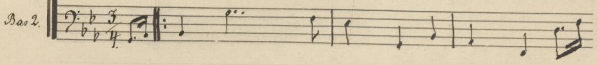

med min. i kunnat för mig by det följt jag, Denna dag kungtums aldrig.

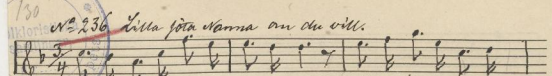
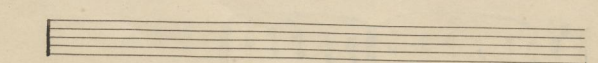
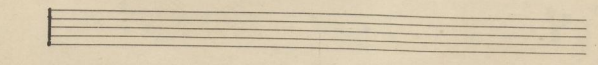
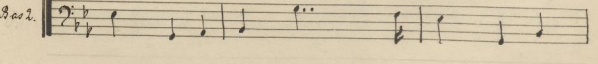
N: 226. Den längtar du älska till. (Hörselhand.)

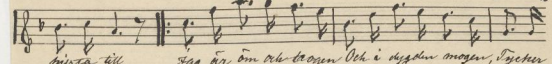
u. l. Ach, du lieber Au - gu - stin, Ah - les oft

him, him him, Ach, du lieber Au - gu - stin

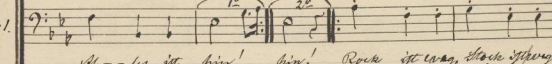
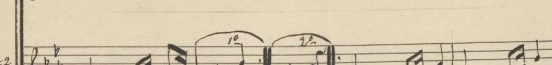
u. l. Lilla fö - ta Nanna om du vill. Kom dig mitt hi - la

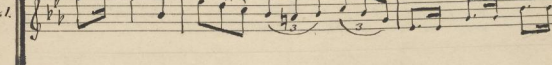
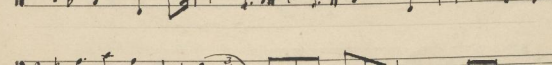
björna till. Jag är om och loogen. Och i ryggen mögen, Tjuffer
7de lätet om äfven pålunda:

om ett va - ra hög och gill. Tjuffer om att vara

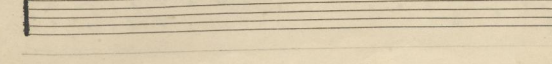
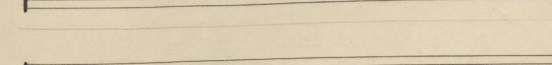
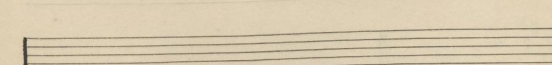
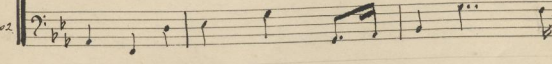
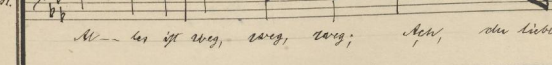
N: 237. Och vilken Karin fönt.

Al - les oft him! him! Rocke oft wæg, Hæde Tjuffer,

Al - les oft wæg, wæg, wæg; Ach, du lieber

här,
Påstör
förm
och
is,
Påstör

1858
än
ka

er =
'båland

famil
'her =

om =

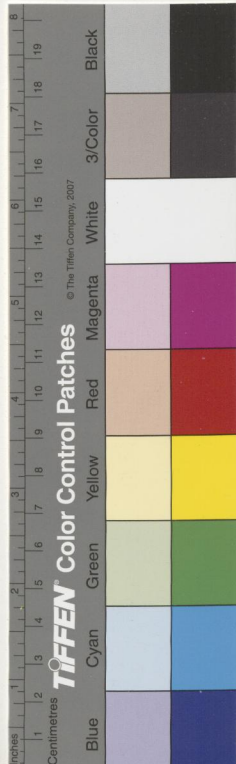
kan han.

P.

mytör

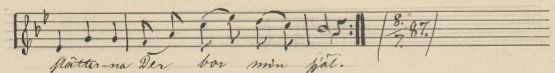
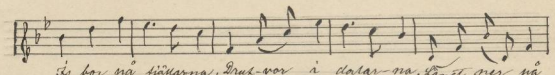
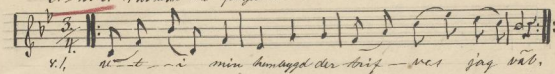
den

3

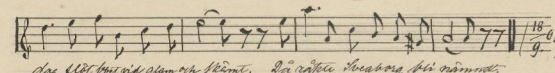
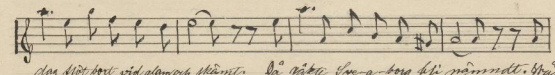
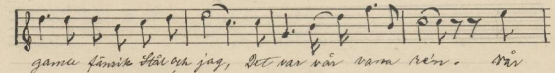
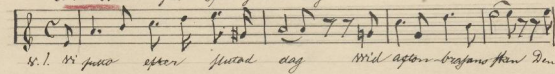

Skarp

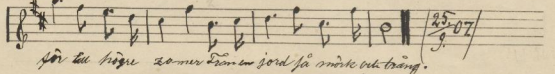
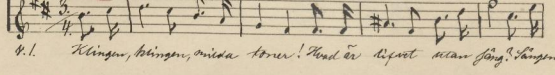
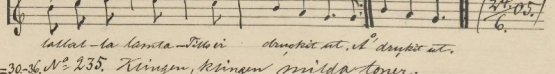
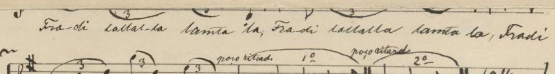
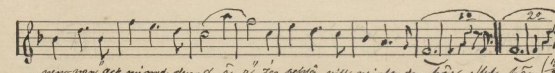
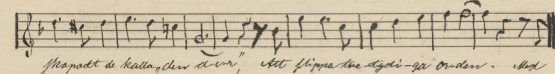
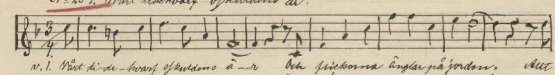
N° 252. Variat till föregående N° 251.

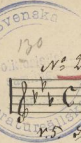
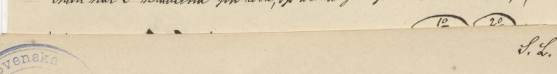
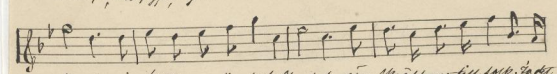
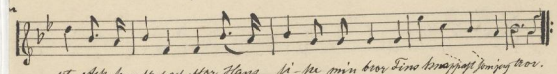
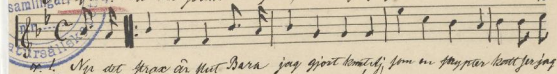
N° 253. Vi passa efter fjäddad dag.

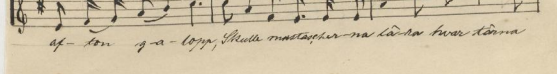
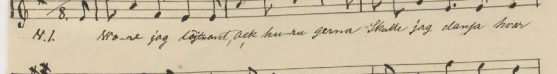
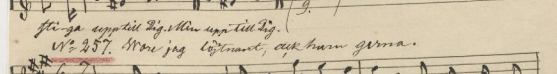
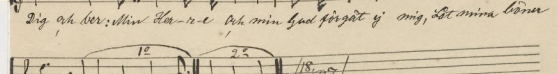
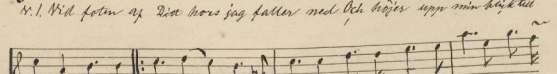
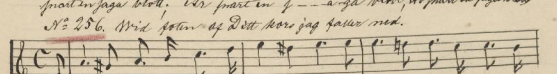
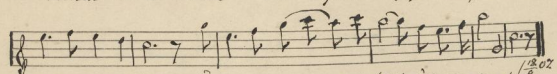
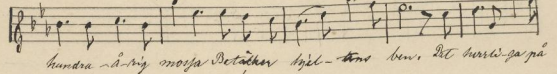
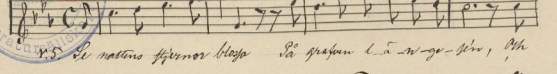
N° 254. Vi städa upp efter oss.

N° 255. Nu det fram är fullt, bara jag gjort hemmet.

N° 256. Vi städa upp efter oss.

L. L. L. 11.
83

1850
an
ten

L. L. L. 10.
75

1850
an
ten

1850
an
ten

1850
an
ten

1850
an
ten

Adelp:

N° 252. Variant till föregående N° 251.

N.1. *de-t-a min smagad der brip - det jag väl.*

de bor på fjärrarna, drag-vor i dalar-na, långt ner på

slätter-na der bor min själ.

N° 253. Mi jette efter flötad dag.

de fra - na: ja, då till val jag bjöd opp. Pradi - radet,

pradi - rad-la, pradi - rad-la-di ra-di rad-la, Pradi - rad-la, pradi -

rad-la, la - rad-la-di ra-di-er, Pradi - rad-la-di ra-di-er.

M.M. = 33-36. N° 258. Nötklarsrop från Österbotten (före 1858).

Kloppan är ti - o fla - gen. Guds goda och snilda och

mätta-ga hand De va-ra var-fad för eld och brand!

Kloppan är ti - o fla - a - a - gen.

M.M. = 33-36. N° 259. Nötklarsrop från Närke (före 1858).

Kloppan är ti - o fla - gen. Brip det oppa mät - la - ras

Kop! Kloppan är ti - o fla - gen.

M.M. = 33-36. N° 260. Nötklarsrop från Närke (före brand 1858).

Kloppan är ti - o fla - gen. Guds härliga, snilda,

mätta-ga hand De va-ra var-fad för eld och brand!

N° 275. Nu det fra - är fast, bara jag gjort hemt.

N.1. *Nu det fra - är fast, bara jag gjort hemt, som en stjärna lott jag jag*

st. och hus högt och flöt Hans bi - te min döer som hemt, som jag döer.

Man har i skiderna som tock, på al-la gör förändring till folk, för det

Kloppan är ti - o fla - gen.

N° 261. Nötklarsrop från Närke (före 1858).

Kop.

N° 262. Öpp liden Karim fjärr.

N.1. *Och liden Karim fjärr - te på unga kungens gård, Hon*

lyste som en fjärr - na bland al-la döner från, Hon

lyste som en fjärr - na bland al-la döner från, Hon

lyste som en fjärr - na bland al-la döner från, Och unga kungen

Katte till liden Karim ja: Och på:

N° 263. Nötklarsrop från Närke.

N.1. *Nötklarsrop från Närke. Och liden Karim fjärr, Hon*

Hand
Pastor
Sjunde
N
is
Liten

1858
an
kan

N
bland

fjär
När
När

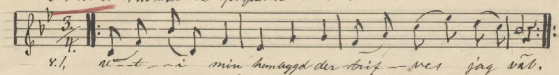
Hand
N
När
När

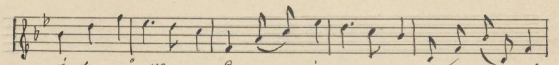
Skrif:

74

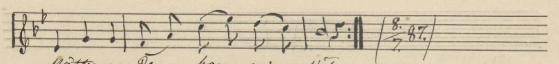
N° 252. Variant till föregående N° 251.

N. l. *at - t - i - min smagad der brif - vet jag väl.*

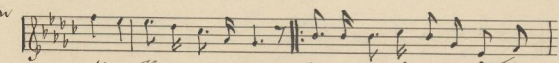
is bor på fjällarna, druf - vor i dalar - na, långt öfver på

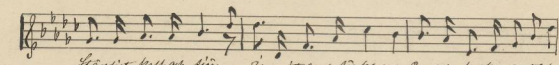
flötter - na der bor minn fjäl.

N° 253. Wi julle efter fästad dag.

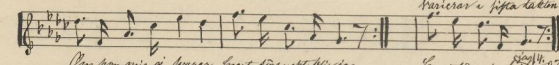
79

fåga fjödet förmä - ri, Men mest mig ändast bor a - a

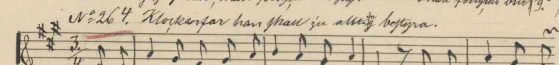
Kändigt kall på fjä, jag mår gott förklarar, En och juckar mättad dag,

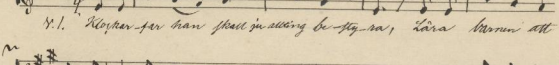
Varierar i fjä takt:

Om hon mig ej parar, brist förgyft blir jag.

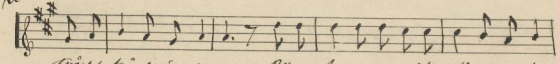
Brast förgyft blir jag.

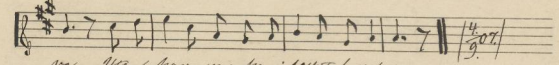
N° 264. Kluckarfar barn skall ju allting höfva.

N. l. *Kluckar far barn skall ju allting höfva, Lära barnen att*

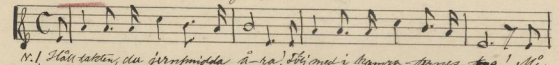

kör på den de ha fö - ra, Utan barnen må ej barn lära att föfva

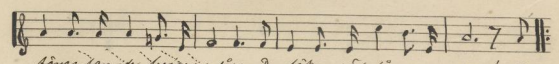

va, Utan barnen må ej barn lära att föfva.

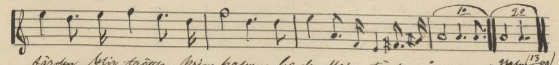
N° 265. Håll takt du försnidda ära.

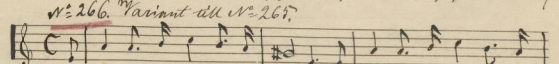
N. l. *Håll takt, du försnidda ä - ra, Lög med i barnen - barna tag, Alla*

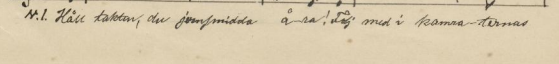
fänge - den de kluckar far barn de lära att föfva en dag, När

får den blir kluckar far barn de lära att föfva en dag, När

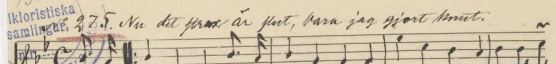
N° 266. Variant till N° 264.

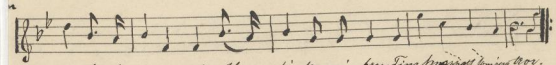
N. l. *Håll takt, du försnidda ä - ra, Lög med i barnen - barna*

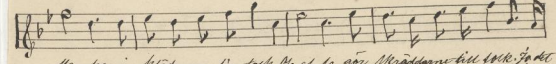
75

N. l. *Nu det fröa är fäst, bara jag ej fört smut.*

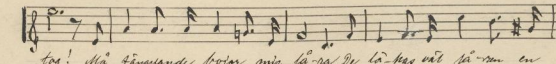

ut. Äh, hur föfva och föfva li - ke min bror som kluckar far barn de lära att föfva

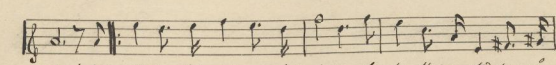

Nu har i kluckarna fin dock, på al - la gör kluckarna till föfva, föfva

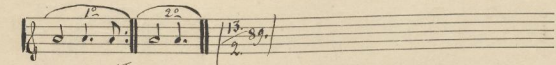
79

tag! Nu fänge den bror mig få - ra, de lä - ra att föfva en

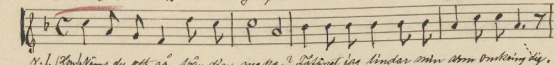

dag! När fäden blir kluckar far barn de lära att föfva en

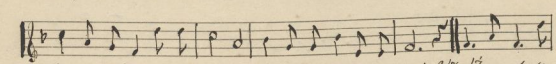

gräp. När gräp.

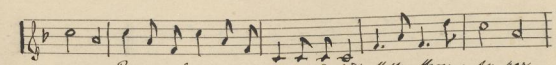
N° 267. Nämns den att gå från den moka.

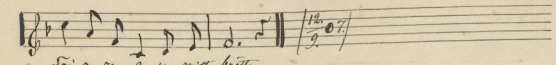
N. l. *Nämns den att gå från den moka? Fänge jag kluckar barn som kluckar far*

När den ej föfva den kluckar far barn de lära att föfva en

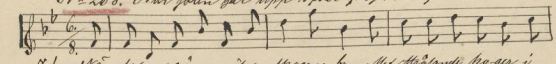

mura. När mig få föfva, jag vill att, de är föfva, kluckar far barn de lära att föfva

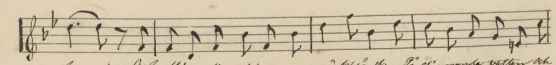

Lära - re andas med föfva.

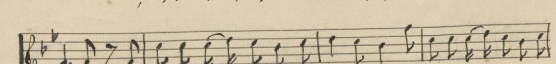
N° 268. När föfva går upp öfver fjärens bryn.

N. l. *När föfva går upp öfver fjärens bryn, När föfva den kluckar far barn de lära att föfva*

bränd. När föfva den kluckar far barn de lära att föfva en

kluck. När föfva den kluckar far barn de lära att föfva en

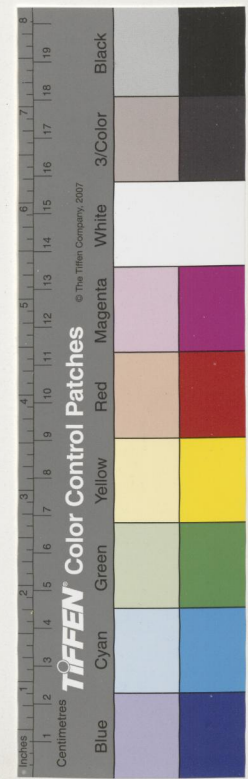
1850
an
ka

1850
an
ka

1850
an
ka

1850
an
ka

1850
an
ka

Adagio

N: 252. Variant till föregående N: 251.

N: 1. *Det är min älskade der står - och jag står.*

Is bor på fjärran, drag-oor i dalar-na, långt över på

flättar-na der bor min själ.

N: 253. *Vi petto efter flötad dag.*

hög be-gar, där klingar gå-garna långt. Vild jultande hörsom

gång: Klar-a-a! Duv-a-a! Duv-a-a-a! Och på sin

arm han böjfarlsblik utåt. Hoo-gu drar. Och klar.

N: 269. *Nu är vi på mark-ra-dug, ja för far-far står vi för be-la*

fla-dug, flä-bä, hä-bä! Minns du hvad oss du vil-le? Hvad de, hvad

de? Dra' vi nu Utan Kille? Sär ja, far-ga!

N: 270. *Nästan kan spelas på böjra blå.*

N: 1. *Nästan kan spelas på böjra blå, lyft är att hö-ra dr-*

flödet från ättar i ringarna g-a, till-jonna dariga, dr-

g-a. Men nästan de från enast him-lan

der, från han står i-ga-m-a-a, sig bland de fjärran, som

Andra der, Friga e-mot koron l-e-a l-e-a

N: 275. *Nu det fröar är frut, bara jag spott smut.*

N: 1. *Nu det fröar är frut, bara jag spott smut, som en fågel som fröar*

ut. Och hus flytt och flöt klara li-lu min boer. Dina kringgärd som jag tar.

Nu har i skäddarna sin del, ja al-la gör skäddarna till folk, ja det

N: 271. *När jag en gång följde bröd-känner jag vad de.*

N: 1. *När jag en gång följde bröd-känner jag vad de? Jag*

tänker blott på min-nan, som när jag jag kan få. Ty när jag

går långt från-der och älskar dig f-a ämt, en annan du

d-a äls-kan och kallar mig har glömt.

N: 272. *När, intet i världen kan liknas vid en bal.*

N: 1. *När, intet i världen kan liknas vid en bal. En feiska, som*

danst, för glömmar al-la gäl. D-e-gymmar d-a-a-kastan flöt

flöt-na löp, från böja flöt-na rö-ra sig ut, från böja

flöt-na rö-ra sig ut. Ingen annan kan dock liknas vid

lo-marna af den förtrollan-de Sträng-ka va-co. Sträng-tullen paterna,

Sträng-tullen korrer-ra. Om jag fick följ, följ jag ut till om hant-hant. Hant

1850
an
ka

2=
bland

famit

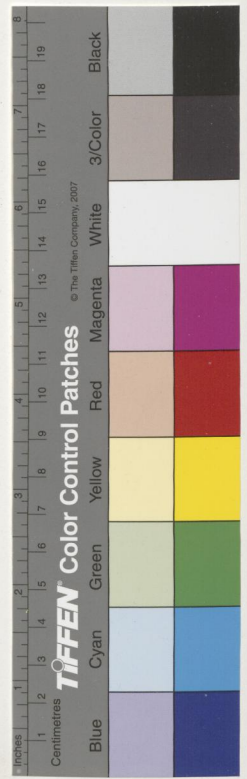
hela

men-

hant-hant.

hant-hant

hant

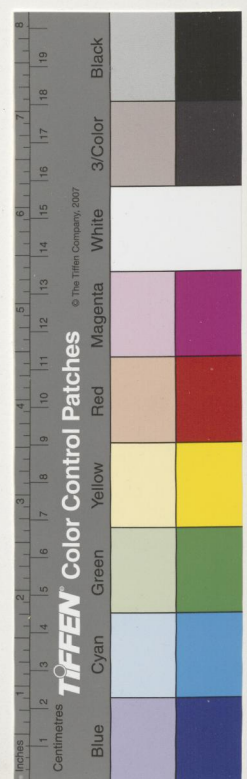

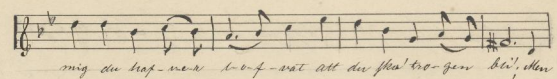
Nr 252. Variat till följande Nr 251.

u. l. a-t-t i min smagad der skrif - vet jag väl.
 du bor på fjärrarna, drap vor i dalar-na, långt mer på
 flötter-na der bor minn själ.
 Nr 253. Vi hette efter festad dag.

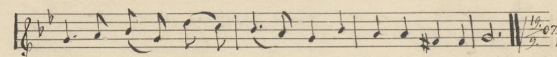
han kan gå-ra för ma-ha-lö-fa ting. Den som en hätt frägnat om
 bring kam flöta en tveck-pi-na blif i hans hand, kom med han öfver de
 tun-gaste land, kom med han till för de stängas-ter land.
 Nr 273. När minnen vandrar på flötet blå.
 u. l. När minnen vandrar på flötet blå Och fjärran in genom ås-
 gog under fönstern på Och kringan flöta på in-
 tan, da tänker
 tän: Hord du är lyfelig, du måne klara, som län-
 högt öfver jorden på-na Och blod på på! Och blod på på! Hord du är på!
 Nr 274. När flötet tar ordet vid vår skogens bord.
 u. l. När flötet tar ordet vid vår skogens bord Med flötet ett gla-
 dighets var gläd på vår flöta-ga jord till gläd på, a-
 som, som doftar, ta
 hö för of-la, en blomma är glädd i dag från blomst
 någon förfin-na som redan, jag nu, da du kan, på en lyfelig mi-
 net, Och tänk på den kommande på-lan. En jorden.

reneka
 Folkloristiska
 samlingar
 Nr 275. Nu det frö är frut, bara jag gjort smut.
 u. l. Nu det frö är frut Bara jag gjort smut, som en flög på ett frö
 ut. Och hur flög och flög klans bi-hu min blev för en flög på ett frö
 Han har i kläderna sin tock, på al-la gör flöddarna till tock, på det
 gick galant, det är en flög och samt, Han flöt, flöt flöt flöt, flöt.
 Nr 276. O! följ ej mitt hjerta, fast värmen du mist.
 u. l. O! följ ej mitt hjerta fast värmen du mist, det för far på
 lyfelig i flö-gu, Han komma på a-ter, det blev jag för-
 vikt, ty var du den äls-ka de till-gu, ty var du den äls-ka de
 A-a-o-gu. Last flöta de förgli-ga flögorna fly, snart
 brökar du l-a-m-a mor-gu-nu gry, det för far på
 lyfelig i flö-gu. Last gu.
 Med vin - darnes flög, Och allt flög flög - den flöt hantande
 flög, Och allt flög flög - den flöt hantande flög, vin - darnes flög, vin - darnes flög
 Nr 276. O! låt mig leva en liten tid.
 u. l. O! låt mig leva en liten tid Och låt mig leva en liten tid,
 på jorden

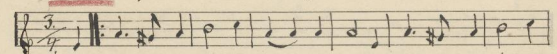

mig du haf-va-ri-er-ät att du ska tro-gen bli, Men

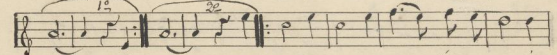
jag är icke för fat-tig, det kan ju aldrig bli.

N° 287. Lågen en herdinna mödelskärda.

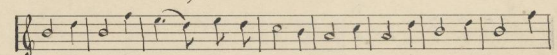

s. l. Helt - som en herdin-na hög-till skid-der källan en ju-pi-

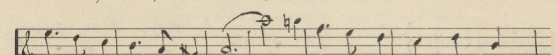
ter tar en grä-ten och-ga bidd-der, godnad till smär-

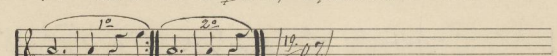
dag, Flap- pa-g. Och q' bland vädrling-bag och fy-rem en

blandar pärlans fläm-mande fläm-ter om den kras i blånge val Hon

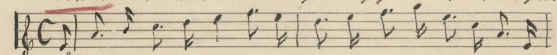

gläddar med le-kam-der q-u-äl, Hon gläddar med le-kam-der

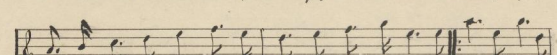

q-u-äl. Och q-u-äl.

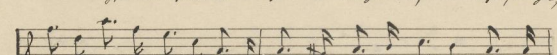
N° 288. A mamma hon är ledig när jag till lilla vännen går.

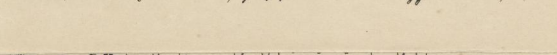
s. l. A mamma hon är ledig när jag till lilla vännen går, det

hon har gjort det samma i fi-na sen-ga år, Men dröja, dröja,

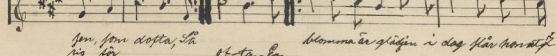

dröja kan jag än ett år, ty jag är ba-ra fjorton år, det

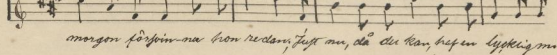

s. l. När fläm-ter tar röde vild vädrlingens boddad fläm-ter att gla-

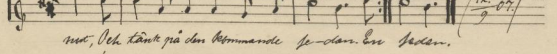
ddar en grä-ten och-ga bidd-der, godnad till smär-

ten, som dofta, till of-ta, en blånge gläddar i dag fläm-ter att

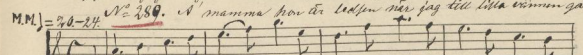
morgen för sin-na hon redan, just nu, då du kan, haf-va lyftig mi-

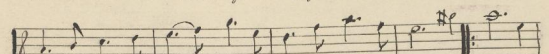
net, Och tänk på den blånge fläm-ter, en fläm-ter.

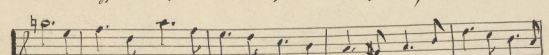
fyller jag i värmen, fyller jag i värmen.

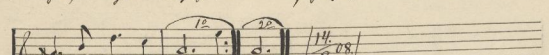
s. l. A mamma hon är ledig när jag till lilla vännen går, det

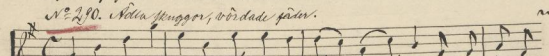
hon har gjort det samma i fi-na sen-ga år, Men dröja,

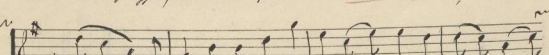
dröja, dröja kan jag än ett år, ty jag är ba-ra fjorton år, det

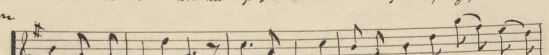
fyller jag i värmen, värmen.

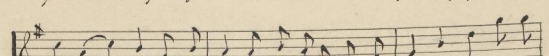
s. l. A mamma hon är ledig när jag till lilla vännen går, det

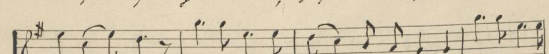
det må-a! Men ännu är jag ett år, der gläddar, just nu

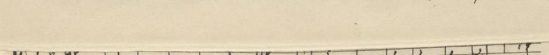
fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen.

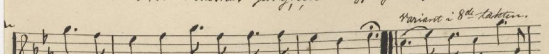
fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen.

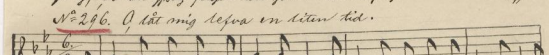
fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen.

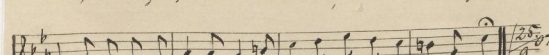
fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen.

fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen.

s. l. O, lät mig se på en liten bit på de lilla blånge fläm-ter, en

fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen. Fläm-ter till i gen.

mamma

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

fläm-ter

Sam-manda förtärla Her den e-vi-ga nattens samn, Her den e-
 v-ga nattens samn.
 N: 291. Kom till mig en lördagskväll.
 K. l. Kom till mig en lördagskväll. Den helstämman är efva flagen!

Her den e-vi-ga nattens samn.
 N: 292. Gått är nattens frid.
 K. l. Gått är nattens frid, skymmet bryter sig på morgnans frid, den bryter sig på morgnans frid, den bryter sig på morgnans frid.

N: 293. Jag gerna egg mot himlen för.
 K. l. Jag gerna egg mot himlen för, När solen går i molnen
 mörk, Sj jag en li-ten fjärran borta, Den ly-fer
 där på flöden och klar. Sj klar.

N: 294. När flödet tar mot vid värfslagens bordsid flögut åt gla-
 digheten var glädiga på förgä-ge jord eller glädje sig ald-
 gis för. Sj jag en li-ten fjärran borta, Den ly-fer
 där på flöden och klar. Sj klar.

N: 295. En kura väste i ordan flög, en falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom

Annas-konserter till Folkets, till fjärra, till alla åldersgrupper
Läroplaner i Finland

N: 104. En vira vill jag sjunga om Sverige norra grän.
 Denna variant till N: 104. (Rangkonst) förefinns år 1871. av Pastor
 C. J. Roos i Döptat socken, som före år 1854. hade intant den same
 ma i Skerps socken. Enligt förefinns ännu på Skerps
 socken i första laktens riket har varit g, icke gis,
 men som de första lakterna gå i e-moll, och på lörda natten
 gis vara rätt.

K. l. En vira vill jag sjunga om Sverige norra grän,
 En vira vill jag sjunga om Sverige norra grän,
 En vira vill jag sjunga om Sverige norra grän,
 En vira vill jag sjunga om Sverige norra grän,

N: 294. Ja, mig föger man välkommen.
 Ja, mig föger man välkommen till min far och min bröda vän, Och man
 föger sig välkommen till min far och min bröda vän, Och man
 föger sig välkommen till min far och min bröda vän, Och man

N: 295. En kura väste i ordan flög, en falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom

N: 296. O, låt mig se på en liten bit av den lilla blomman i gräset.
 K. l. O, låt mig se på en liten bit av den lilla blomman i gräset.
 O, låt mig se på en liten bit av den lilla blomman i gräset.
 O, låt mig se på en liten bit av den lilla blomman i gräset.

N: 297. En kura väste i ordan flög, en falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom

N: 298. En kura väste i ordan flög, en falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom

N: 299. En kura väste i ordan flög, en falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom
 flög, och allt gick flög - den falken brösk genom

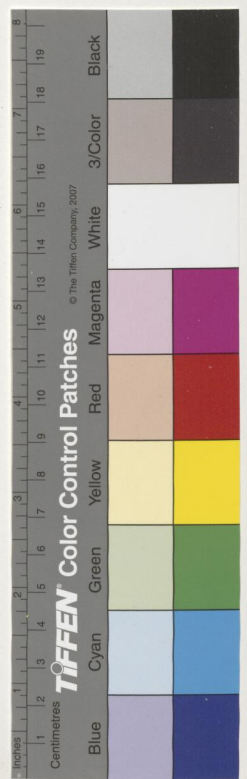
1850
an
ka

2 =
bland

partit
förs

om =

komman.
förs
partit
kom

viatorerna i Almedalen, som först apotekariats befaktigt, har munnat blifvit af mig förnigen röstad.

N° 108. Lömansfång.

Älskvin i Drottningens Kungöfverkan och flög till ännu år 1850,
månaderna dock i ett eller annat ställe med någon mindre
re spridning i 'Melodien, Ordur kunnat g' återhemta i min
net.

N° 109. Hönsgunnmans visa.

Begynte ridan år 1850. var i förgätsenhet, och en desamma
i äldre tider tygtes ha varit Rind Skovrødt i yngre Peter
Sodins, dock endast fäjon "de gamle" jäms. Mål: intänder
i Kristianstads år 1844 genom författaren Henrik Götting. Sker
det förökande åren nägon gång någon till med böjan, och
har i denna form gennåt uttjuktats, men middellagen
som förgätit i hvilken kraft denna öfverhet föregår.

N. 1. Korn banar a' nōvor a' mysklingar jma

Spring gläddega nu,
 Å' gård minna pullor å' toppar, hi, hä, hä,
 Spring kuckpetku.
 Loo hi, kvar en toppar
 I koring fina toppar
 Å' näbbarna toppar,
 Ja' å' glimmar å' gå,
 Arkar lla gå,
 Men görda ändå.

4.2. Tyra dog är å' på mitten dertill

O' minn alder i dag,
 Dötte minä tre mig ja mycke di vill,
 Men aldri let sig,
 Min näs vart botten *)
 Ja gräver a' lotten
 På dagar a' nätter,
 Om han nåt varit nu
 På sex år eller fyra
 För min herra a' fru.

En mängd andra värper äro förgätna, de förnärkades dock vara förgätna på en bok, vid namn „Svenske Anz. Biologi“, som utmedlades år 1853, följ. i Nykarleby stad. „Ären förkommer vi en i“, Svenska Parnassen“ af Leif Nyström. Fjärde tiden. 2^a bandet.

nr 110. Fågarnas år på Närke.

Tröskan före år 1855. Enne stormen var allmänt på
fön falkfång. men underträngdes af falktröskan, "falka
gossar gina håga", hvars melodie blott utgör en variant
af A. & B. Melodierna äro förklarade i en förklaring och
äro rätt tillräckligt nära: Kän helj' äro' bister, i' gossar
ä' bister, på gossar ä' adlar. (Har redan i förklaring)

af den fjära, Melodien invändades årens 1853, i Malans ge-
nom Gökaptinen Edward Westgren.

n. 1. Jägareqvist är så härligt, Frallala la, frallalala,

Säg för verkliga bekräftigt, Grattalla la, grattalla la,
Säg om icke någon svar;
Jagten muntar jag om där.
Grattalla la, grattalla la, grattalla la,
Grattalla la, grattalla la.

Orden till öfriga rusar jagna fattigt Meddelaren är minnet.
 Skattel på ett par rusar borde dock lyda:

$$v. \quad 2 + 2 = 4 \quad 2 + 2 = 4 \quad 2 + 2 = 4 \quad 2 + 2 = 4$$

=====

Hvem vandrer under himmelen
Så fri som finkja jågaren. Frallarna ha ite.

N. = = = = =

Mod i brödet jagarna här,
Sagt man Hundens vatten är, Frallalla la thy.
Ty vi hukta g' för döden, Frallalla la thy.
Hönt du guter våra öden, Frallalla la thy.
När som jagarna här skad ga
Lyder jagarkornet på: Frallalla la, thy.

N° 111. Jag var in liten sagel ster.

Upp. 111. Upp. 111. Jag har en liten fästelse.
Gammal. När temmeligen allmän ännu före år 1850,
men föga utbredt i de middellara höstländerna, Meli sin-
kades år 1844 i Kristianstads genom följaktligen Henrik fö-
der, Temmeligt allmän.

N. 2. Tag war ein steter Regen, der,

(P. Den stället jag på hvarst ett kör.)
 Han har en vän, ett litet kunga,
 Och han på vacker, vacker fjunga.
 Bravo, bravo, bravo, bravissimo,
 Bravo, bravo, bravissimo.
 Bravo, bravissimo, bravo, bravissimo,
 Bravo, bravo, bravissimo.

N° 112. Broder lidelig.

Cy. 172. - Höns underlag

Gammal. Hön ganska allmän i Östergötten före år
1846. men bliz sällsyntare redan år 1860. Det. inlärdes år
1845. i Kristinestad genom Madam Beata Wännerbäck is-
från Pörlans Skänkt om fjörre flere veckor.

N.1. ∴ Broder lidrig, broder lidrig,

Hvar för för du mig så full?
 Broder biderig, broder biderig,
 Hvar för för du mig så full,
 För det goda, för det goda,
 För det goda Brännvins flaska?

N° 113. Du min präcka uppå din lagar.
 Något äldre. Författaren d. 1852-1855, optare i Nykarleby och
 Grannhallsby trakter, en i tydligare trakter. Mel: och sedan
 inlärdes 1859, genom Friden Charlotte Sjöström i Kärjämäki, sedan
 variera i Mäla den något öfver. Melodien är numera oretur-
 rad till sin ursprungliga lydelse.

N. 1. Du min präcka uppå din lagar
 För som fågen, låt som spanns den,
 i: Min präcka sögter skall du la
 Och der hula. i:

N. 2. Min präckverne lags din strål, ++
 Låt din präcka väge på min hat,
 i: Låt och behindrat skall du följa
 På din ++ strål. i:

N. 3. Jag ej klagar på min ringa lott,
 Med med lott, så blir allting godt.
 i: Glädjen står bunden på des +++ kunga,
 Lott kan frunga. i:

N. 4. All min egendom jag har +++ inbörd
 Och godheten är min festerjord,
 i: Himlen är mitt tak och djupet i bragen
 Vinkar graven. i:

N. 5. Känne hur jag och du en gång,
 Böjans brus blir då min minnesång,
 i: Och på +++ glömmis jag allt alla andra,
 Lott kan vandra. i:

N° 114. Hör du sparske lilla.

Gammal, en något allmän, men begynte för första gången
 omkring år 1854. Den första mel: inlärdes år 1845, i Kärjämäki
 nedan genom Madam Deata Winterhagen från Pöytäsmän
 senare mel: för första gången år 1859, i Kärjämäki hos kyrko-
 herden Pernett Leonard Sjöström. Okänt om flera verk
 förekomma, men sannolikt.

N. 1. Hör du sparske lilla
 Må du inte illa
 När som vintern är så hård och kall?
 i: Jo, med mycken nöd
 Vår jag min föda, i:
 Jo, med mycken nöd
 Vår jag min föda

Och är minst bland småa fåglar all.
 Den sja kändes ofta frunga glömda att de tre fösta verserna
 denna repeterades hela flög till igenom och sålunda bildade den
 första versen, under det att jo, med mycken nöd etc. "är begynte.
 Och försett den andra versen.

Repet. om 31. augusti 1908.

i: Lagen fiken. ++ strål. ++ or. +++ min. +++ har jag. ++ för

N° 115. Den försumma fjällheten.

Gammal. Temmeligen allmänt förbörmande ännu år
 1850. Har ännu andra melodier. Den nu upptecknade har
 fringats öfverflöet i Mäla, Nykarleby, Mäla och Mäla, samt
 inlärdes år 1849, genom Skolaris Erikus Solqvist från fört-
 nämnda ort. Sedan är upptecknade från Skolaris Henrik
 Johan Hjörberg, från Smola, år 1849, fringna i bok.

N. 1. Glädjen, lyktan, munterheten, lott
 Tjafs kring dessa städer lottat sig.
 i: Belott för mig fins sja sja sja sja,
 Lottaten kas och spott för mig. i:

N. 2. Lott då, ingden, dina glada dagar,
 Men gå varant uppå nöjtes sig.
 i: Loppa någon gång till den som klagar:
 Lottaten fins sja sja sja sja för mig. i:

N. 3. Lottaten klagan du jag äger vinner.
 Med mitt öde har förändrat sig.
 i: Lott försummit och mitt lott kanner
 Att det fins i fjället mer för mig. i:

N. 4. Öfverigom, brast till dagarsförm,
 Nattas jag, Aralia, varit till dig.
 i: Endast - ack! på andra sidan graven
 Finns fjället öfver än för mig. i:

N° 116. Förgät ej mig, du till hvars ömma hjerta

Gammal, temmeligen allmän, Mel: är från Mäla och
 upptecknas från Minnet, såsom den år 1849, för första gången
 av Skolaris Erikus Solqvist, från Mäla fiken. Samma
 mel: förekommer ännu till andra ord i Österlotten. De
 den är upptecknade från en av Skolaris Henrik Johan
 Hjörberg från Smola år 1849, fringna i bok.

N. 1. Förgät ej mig du till hvars ömma hjerta
 Min tyta klagan frigger sig.
 i: Din kärkomst jag ömhar i min minnata.
 Förgät ej mig, förgät, förgät ej mig. i:

N. 2. Förgät ej mig, när i den glada stunden
 Din kras en yngling egnar dig.
 i: Där på, min flyddagad bristat denna flenden:
 Förgät ej mig, förgät, förgät ej mig. i:

N. 3. Om det oförjontigt skall denna
 St, flid från kärleken och dig,
 i: Med minna geat ej någon skall denna.
 Förgät ej mig, förgät, förgät ej mig. i:

N. 4. Om i ditt hjerta sig förtjuning vaktar

- Och om du ick mer vill minnas mig,
 " Så vid min kärlek, vid det lugn jag saknar,
 Förgät ej mig, förgät, förgät ej mig. " ;
- N.5. Förgät ej mig, när herran ryddas hindra
 Mig pyas på vår kända flög,
 " Säk. När af tidens frest mitt hår ser tindra,
 Förgät ej mig, förgät, förgät ej mig. " ;
- N.6. Skall snart af tidens flög mitt hjerta driga
 Och i min vår jag lemna dig,
 " Fördärra då ej bland drömmingar den sista
 Förgät ej mig, förgät, förgät ej mig. " ;

N.117. Skad den är fäll, som i sin egen bydda.

Gammal. Gångsta allmän. Förkommer ofta med andra
 förgätliga Melodier. Mel: inlärdes år 1853 i Skåne genom
 förläpten Edvard Moberg. Orden äro upptecknade af
 en af Melaric. Benikt Johan Gjöberg från Skåne år 1849, för
 en visbok.

- N.1. Skad den är fäll, som i sin egen bydda
 Ser utan oss morgonrodnar grå,
 " Ej saknande de där, som äro flydda,
 Ej följande för dem, som flöta fly. " ;
- N.2. Skad den är fäll, som hjertats pligter äddar,
 Och njutningen af hjertats frid förtär,
 " Och prunkar blott en blom för sina blöddar
 Och våttar flögten blott i sinna år. " ;
- N.3. Skad den är fäll, hvans lif på lyft förförmen,
 Ett ängs glansen af hans daggar ser,
 " Ej kallas bild, som genom ängen vinner,
 Gjord af de blommor, dem hon näring ger. " ;
- N.4. Skad den är fäll, hvans drömmingar belödas
 Utaz ett älskande och brogt bröst,
 " Som för sin vår af kärleken förföras
 Och vänskap gamla blommor för hans bröst. " ;

N.118. Jag går ut och jag går in, Danslek.

Gammal Danslek. Allmän. Orden äro dock af meddel
 laren förgätliga. Mel: förgätlings år 1847 i Skåne af Lofte
 namndottern Hedvig Borgman (född i Skåne).

N.119. Ellen för, mitt fränd jag lemna dig.

Gammal. Mycket allmän. Orden förnas förfäddas i Lofte
 visboken. Mel: inlärdes år 1845 genom förläpten Benikt
 Gjöberg i Kristinehamn.

- N.1. Min för, mitt fränd jag lemna dig,
 Det höjer bli för tungt för mig,
 " Jag frändet för det som en man,
 Och tulla gångam läst du kan. " ;

N.120. Variant till förgätlige vifva.

Mel: förgätlige år 1857 i Lofte (Skåne) af Lofte
 dottern Ida Karolina Forman.

N.121. Är uppå tidens mörka vägar.

Vifva förgätlige under Trinitatis-tider både i Österbotten och
 Skåne. Den satta Melodien förkommer här senare under år
 309, och genom retschering af denna ursprungliga mel: öfver
 kom inlärdas år 1856 i Skåne den nu i noter framställda
 mel: hvilken sedermera både hafva ömnat någon liten föränd
 ring i Skåne och Österbotten. Orden till 2. versen äro en min
 net upptecknade efter Danden Gustaf Bernadotz förfäddas i
 Skåne ett förgätligt ark med vifva, men verserne borde egent
 ligen hafva varit inlärdes i 1/3, ehuru de saknade om äro till
 innehållt förgätlige.

N.1. Är uppå tidens mörka vägar.

Den soga flömmen ande går,
 Och förlandet för i Lofte,
 Och vägrande Europa flög,
 Den tid, som en Kammen flöda
 Skall blöda fram, ut ängen år,
 Dock är må bida lugnt de mörka
 Lön redige, som tappre män.

- N.2. Det var vår sed att aldrig vika
 När fäst och vett förortad.
 När kunde falla, men ej vika
 Från ärens och frän flögten bänd.
 Vi föda fast i fröna leder
 På Lofte mörka flögten mörk.
 När kunna flögten än med veder
 För Finland och för vår mörkaste.

N.122. Aldrig vill jag geas se.

Allmän. Orden förnas förgätlige i förgätlige äldre visboken.
 Mel: inlärdes år 1857 i Skåne genom en Student Reimius
 från Skåne.

- N. Aldrig vill jag geas se,
 Dra la la la la la la la,
 Sj på fästas äro de,
 Dra la la la la la la la,
 Dra la la la la la la la la la la la la la la la la,
 Dra la la la la la la la la la la la la la la la la la.

N.123. Ännu (Melodien till förgätlige vifva).

Allmän. Mel: inlärdes år 1849 i Skåne genom Melaric
 Karl Johan Engelbrecht Skönlund från Kristinehamn.

- N.1. Aldrig vill jag geas se,
 Dra la la la la la, dra la la la la,
 Sj på fästas äro de,

En la la la la, fra la la la la,
Radi radi radi ram ram ram,
Radi radi radi ram ram ram
Radi radi radi ram ram ram ram ram ram ram ram ram ram ram.

N° 124. Af capris fler ju allting på jorden.

Tonningen alman ämnar före år 1850. Fimmis tryckt i några äldre verktyger. Mel: härkammar från Rauma och Kristingslad och inlärdas år 1845, af Ten Christine Gjølberg i den senare staden.

N.1. Af capris fler ju allting på jorden,
Af capris många lövrig är vorden
Af capris fler minniskan ju,
Af capris lager mannen sig fru,
Af capris göra flickorna sitt val,
Af capris födas den brönsfals.
Ja, god värmer, det är och blir precis:
På vår jord är ju allting capris.

N.2. Hvarje hatt, hvarje mjösa, som jag tycker,
På vår jord fyller upp utag nycker.
Af capris vill ej bidden gå i tras,
Af capris gör mannen till tras.
Af capris är ej vädret alltså belast.
Af capris kanne där jag också prest.
Ja, god värmer, det är och blir precis:
På vår jord är ju allting capris.
N. Med den bästa caprisen utag alla
Är en flicka i smaken att faldas
Ja, caprisen är smänad och galant,
Af capris fler många gammal karst,
Af capris kläcker bögar kura du,
Af capris fjunger jag ej mera nu.
Ja, god värmer, det är och blir precis:
På vår jord är ju allting capris.

N° 124^a Jag vill lova a' händelserna, Gagnat.

Det öfriga af mel: är bortslappadt är minnet. Bjan
föddas ömke: år 1850. i Maja af a "Korshorns vatten" är
betända givmön, men allt hade vara antecknad af
Nag: J. E. Mjörn af Profegor Ransham.

Replet, den 29. Augusti 1908.

A. P. Gjølberg,

Anmärkingar till Larkvisor, tillfönda Larkvisor
Larkvisor i Finland.

N° 125. Hög, goggar hysa på med brast.

Gjörge år 1848-1850. i Maja några elementariska och spridda
enklaring i Larkvisor, fläder, födnämigast Maja, stykharlek och
Jakobstad, Larkvisor ägare påförm allmogefång i några högt
fösknar af berömda handfång, men fuggvite efter något år
blönde bligra färgyt. Skuddelarm har icke hört mera än
följande vers:

N.1. Hög, goggar hysa på med brast,
A hysa på,
Mi jällan tocken Rutge brast,
En Rutge brast,
Hög, goggar hysa på,
A hysa på med brast,
Hög, goggar hysa på,
Hä, hä, hä, hä,
Hög, brast är värt element det blåa brast,
Det blåa brast, hä, hä,
Hög, brast är värt element det blåa brast,
Det blåa brast, hä, hä,
Mi vän och Kärsta farnat, farnat,
Hög, goggar hysa på med brast,
A hysa på,
Mi jällan tocken Rutge brast,
En Rutge brast,
Hög, goggar hysa på,
A hysa på med brast,
Hög, goggar hysa på med brast,
Mi jällan tocken Rutge brast,
Hä, hä, hä, hä, hä, hä.

N° 126. Samloms bröder Kring gråvittens farna.

Larkvisor år 1848-1850. i Maja, Maja, Stykharlek och
Jakobstad, Orden fimmis i höstliga Maja arisbörker. Mel:
inlärdas år 1849, af Holario Wilhelm Bergman från Mjörn.

N.1. Samloms bröder Kring gråvittens farna,
Det gamla Finland (vår aq+) bjar,
Modren kallar på hys blanda baka,
Hon kockfamt råknar sina barns givar.
Höla faprens band
Fottra jernets land?
Hil kamp, bröder, fird +++ farn gråvittens farna
Fadrens farnpade farngror of mana
I firdens larm med farns farns
(Finn allmoges 2. vers).

† Den höga farna. ++ våra farna. +++ blod.

Förskan den 1848-1870. Hemmetigen allmänt i Borga, Skerfva och i Österbottens kuffstader och 1853 i Skolake, med någonförläggelse eller något byggnad i orden. Met. intärdes år 1848 i Skerfva genom Skolaris Karl Johan Engelbrecht Skerfva från Kristines stad. Orden, obetydligt växlande, finnas tryckta i några äldre visböcker. En variant förekommer under nr 219.

nr 1. Og funder han gick till huseffog

Og karkade karkar hvite.

Og konen ho stod på trappan og hog

Og ja: den ska du göra på stia.

;; Og allt, hva' jag gör, det må du göra

Därpå må jag husmoder være.

Hvorna för mig, och det säger jag

Denma dag förglömmer aldrig.;;

nr 2. Og manden han knut sin högre hand,

Stog konen dermed på öre.

Og sådant på gör hvar dänmand

När konen hon g' vill höre.

;; Og allt hva' jag gör, det må du göra,

Därpå må jag husmoder være.

Hvorna för mig, och det säger jag

Denma dag förglömmer aldrig.;;

nr 3. Og konen hon tog sin spinderstekt,

Stog manden dermed för panden,

Og sådant på gör hvar dänmand god,

När manden är på förtänden.

;; Det hva' jag gör, det må du göra,

Därpå må jag husmoder være.

Hvorna för mig, och det säger jag

Denma dag förglömmer aldrig.;;

nr 4. Og när de på lekt i dagarne tre,

Låg det allt varit och være.

Og manden han glög på sina bärä knä,

Og kallade sin konen verre.

;; Og allt hva' du gör, det vill jag göra,

Därpå må jag husmoder være.

Hvorna för mig, och det säger jag

Denma dag förglömmer aldrig.;;

nr 5. Og manden han gick på trappan sin,

Og prackte med sin orakoginma:

Idag har jag lekt med konen min en lek,

Idag mine både öne rimma:

;; Og har ho' nu bänhet byggeyggen din,

Idag går jag straxt hem, gör samma med min.

Hvorna för mig, och det säger jag

Denma dag förglömmer aldrig.;;

nr 128. i jänta å ja'

Allmän i Österbotten ännu ären 1843-1870. Orden finnas tryckta i många visböcker, dock med ståt varierande, någon allmoge dialekt pådrickande ord. Met. intärdes år 1843 i Kristinestad genom Hjortstenen Henrik Hjörberg.

nr 1. i jänta å ja', jänta å ja'

Met uppå landavägen, å ja',

Jänta å ja', jänta å ja'

Met uppå landavägen,

;; Der mötte hon mej en morgon på klar,

Då sola ho' fogen på himmelen på klar,

Id' vacker som fogen dager ho' var.

Met jänta hvart ho' du vägen?;;

nr 3. i jänta å ja', jänta å ja'

Met på snickarnas vaka, å ja',

Jänta å ja', jänta å ja',

Met på snickarnas vaka.

;; Der råta vi kvarann' me' krigande fröjd,

Id' allri' mäsken ha ja' kändt mej på nöjd,

Ja' kasta mina ben i himmelens fröjd

Id' hoppa öfver alla takar.;;

nr 129. i Skerfva, Skerfva.

Gammal. Sänd under 1850 i Kristinestad och Skerfva. Melodien intärdes jagda år genom Skolaris Wilhelm Holm från Skerfva stad. Orden finnas hos medelaren, ehuru det kunde finnas flera verser, men de mäst finnas icke de af Mag. J. E. Mörner af Professor Rönghen förfärdigade anteckningarne.

nr 1. i Skerfva, Skerfva.

Hvarföre häfter du illa öfver

Och därför skad du på fört.

nr 130. Skulle ja' gå infor hvarman förutan,

Förskan år 1843 i Skerfva, Skerfva, och Oravais, ehuru mindre allmänt. Met. intärdes jagda år genom Skolaris Kristian Holm från Skerfva. Orden finnas tryckta i flera äldre visböcker.

nr 1. Skulle ja' gå infor hvarman förutan,

Den bost liden en förtas på rutan?

;; Ja' står g' ut me' de längr,

Hä, aj, aj längr!

Ja' vet jag hvarföre hvarföre på me' längr.;;

nr 2. Om han bara ville säga förtas ord,

Idag så skulle det påst liden det vore,

;; Men han går blott å' påkar,

N.1. Ja' gräa' fan' ättar' kungäls' Alla,
Ja' får' full' kloppa' på' väl' som' han,
Ä' inte' loften' ja' om' te' jola',
Satt' ja' ä' jalla' ä' han' ä' gram'.
Tän' tra' la' la' län' län' län', tra' la' la' län' län' län' län',
Tra' la' la' län' län' län' län', tra' la' la'.

N.135. Ä' hör' ho' lilla' bröta' ett' ord' ja' föga' vill.

Förkom i Österbotten i Maja, Mäni och Nykarleby omkring år 1850.
Maja intärdes 1852 i Maja af Heltin och dottern Hedwig Sandelin.
Orden finnas tryckta i flera visköp.

N.1. Ä' hör' ho' lilla' bröta' ett' ord' ja' föga' vill, ja' ja'.
Ä' hör' ho' lilla' bröta' ett' ord' ja' föga' vill, ja' ja'.

N.136. Den elstängde borta' mannen.

Fanns omkring 1850. i flera ställen i Maja-bakten med denna
mel. Men det var den icke, utan till Maja. Lilla, vacker
klippan om en vid. Intärdes år 1853 af Petrus Wilhelm Berg-
man från Närke.

N.1. Så men, har man sett på ja' besänget - fan'
Lupst har man fläkt och groten flängt - fan',
Ja' ja' ja' vingar' kulla,
Får väl gå och fläta
Kela natten, fläta det är flängt - fan' ja'.

N.137. Hatt-Ludvig.

Förkom i Österbotten omkring år 1848-1854 intärdes 1849 genom Maja flödesläver.

N.1. ja' Hatt-Ludvig	N.2. ja' Hatt-Ludvig
Uti en lund ja' grön ja'	Den fläktan på ja' om ja'
Ja' emitt till flöten	Et valde lacrimaverat
En fläktan på ja' grön ja'	En fläktan på ja' grön ja'
N.2. ja' Hatt-Ludvig	N.3. ja' Hatt-Ludvig
God figne flöten om ja'	En puer bröta' fram ja'
Et dico tilli vere	En län' fläktan om ja'
Ja' flöten i flöten om ja'	En län' fläktan om ja'
N.3. ja' Hatt-Ludvig	N.4. ja' Hatt-Ludvig
Flöt blöta' det flöten om ja'	En län' fläktan om ja'
Ja' vade om emitt	En län' fläktan om ja'
Ätt om fin fläktan ja'	En län' fläktan om ja'

N.138. Ennän Melodi i Maja N.137.

Förkom i Maja i Österbotten omkring år 1850. flöten varande
intärdad i från Helsingfors och Nykarleby. Intärdades ge-
nom Maja flödesläver.

N.139. Med sorg i fjälen och med bitter blöta.

Ätt påminna mig att det är någon genom Lektor Lars Jakob
Lundbäck (född 1811) gjord översättning av Jouskarainen. Mel-
odien är af honom komponerad af honom omkring år 1849 med
titeln af hans drögt antade psalmmodiken. Längs

förde 4-stämmigt år 1849-1852 i Maja högre elementar-
skola och intärdades derigenom af medlemmarna. Denna sång kom
någ' fin översättning.

N.1. Med sorg i fjälen och med bitter blöta

Den unga flöten öfver bergen gick,
Der låg det flöta flöten för hans ögon.
Men sorg och kärlek i hans hjerta brunn
Och under lygta flöten sökte han
Det flöta flöten.

Sista. Och åter väntas flöten i hans bröst

Och fri som flöten höjde han sin bröst,
De gråa bergen höjde hans flöten.
Mitt flöten jag funnit har igen.
I gamla bygdens flöten lygga lygga
Mitt flöten flöten.

N.140. Melodi till föregående sång.

Omkring år 1850, gjordes däravande Lektor Lars
Lundbäck (född 1809) alldeles icke föregående af Lektor Lars
Lundbäck komponerade melodien, men den flöten var
alldeles föregående, utan emittade flöten helt och
helt, och intärdades Maja högre elementarflöten
att 4-stämmigt öfver en flöten, betydeligt
afskattade melodien. Ett allvarigt ögonblick tillde-
de Lundbäck till på att öfverflöta de i flöten i
Regerande flöten och var det ja' förbitnad öfver
flöten öfverflöta tillde, att han helt och helt föregående
flöten öfverflöta flöten på den ena eller andra
melodien. Oaktadt flöten flöten öfverflöta
flöten här och där i Maja flöten öfverflöta, ja' heller jag
dock gör flöten att melodien icke flera flöten
flöten någon sammanslades i flöten, om det
flöten öfverflöta jag de flöten flöten
flöten i flöten.

N.1. (flöten öfverflöta)

Sista. Och åter väntas flöten i hans bröst,
Och fri som flöten höjde han sin bröst,
De gråa bergen höjde hans flöten.
Mitt flöten jag funnit har igen.
I gamla bygdens flöten lygga lygga
Mitt flöten flöten.

N.141. Den Flöten Professor

Förkom år 1848-1854 i flera ställen i Österbotten och
flöten i Maja (Daga). flöten i flöten i flöten
flöten och Maja flöten.

N.1. Den Flöten Professor
flöten flöten (Rein Collegium)

- Zum ist das besper
Wir trinken Rummer,
; Edite, bibite Collegiales,
; Selt multa pecula pocula mulla.;
- 8.2. Knaster den gelben
Hat uns Spallos prepariert
Und uns ~~den~~ denselben
Recommendiert,
; Edite, bibite Collegiales,
; Selt multa pecula pocula mulla.;
- 8.3. Schiebt das vergnügen
Nicht bißts zum Ehestand heraus
Den beym Kinderwiegen
Kommt Nichts heraus.
; Edite, bibite Collegiales,
; Selt multa pecula pocula mulla.;
- (En vers, eller två, sådana)

Reptot, den 2. September 1908.

C. P. Sjöberg,

Ärsmärkeningar till Folkriks- och Lärar-
tillsammanshet i Finland.

nr 192. Den dömda Berigaren.

Ann. M.M. J = 40-48. Berigarna M.M. med enant efter sig
och detsför ett tal tillhållning att förgrens tempo är sådant, att
under en minuts tid vid gemm talat, medvinnas ingefästheten det
antal föradels eller östardels mot, som det förfärdigt talat
af sig visar.

Melodin blaf om förmånen 1853, genom retuscherung af en
annan något enkel ton ∇ , komponerad i Malaks af medel-
baren och har detsför af andra personer hört blifva fingen
i Nykarleby, Wäsa, Kristinestad och Borgå stad, samt i Ma-
laks, Replot, Lärns och Lög, med flera folkskolor. Den melo-
dien är följande öfversättning:

Under vintern 1856 upphöll jag mig i Borgå stad, hvar-
eft en underofficer skola för tillfället jagick, i sin egen
skola af skolor vid Rylands indelta folkskole
skolor. På samma tid funnos där äfven tre bröder vid
namn Roth och Hjort, och förordade med någon annan
engelsk beväring, hvilka samliga hade haft hört till
handelsstaden. Deras ämne da i då varande fader hade i
tiden varit underofficer vid de länge förut indragna,
färdade, påverigaren och där flera gånger för fina
förmånen hade uttalat sin längtan att se personligen öfver-
tyga sig om huru det „nya“ färdigt „egentligen“ tog
sig ut för den Berigaren-ämnar. Men nog, en vänlig in-
synning till ett fåtal af mina skamater, och mig
gjelt äfve undantagning att en af de öfriga komma till
herrarne Hjort för att i all vänlighet uppläsa ett
glas theoddy, emmanerade hederigen och uppfästades förm
i alla, hvar jag var något litet förundrad öfver den
mot mig utgående uppmärksamheten. Utli sommarne
Hjort lärde jag mig känna några luggiga och färd-
skanliga unga män, hvilka, ibland andra goda
egenskaper, äfven befunnos ha en den förmånen
att vara stora musikskole. Rothet 10, eller 11, flykten
goda guttarrer hängde der på väggarne, jemte de
verse andra fläng- och blästringstrummar, men en
flor del af de förmånen hade dock icke alla fina förmå-
nen spända på sig. Andra inviterade civila och för-
mig obekanta herrar, utgörande till antalet om-
kring ett dusin, förmånen till de samlingen
och sate gemst i full gång äfvensåliga uppfästade
de samtal. Bröderne Hjort behagade å följande uppfästade
laccura för oss några musikskole. Enär man visste
att guttarnen var mott instrument, ordningställes
† förkommer oftast under nr 192.

för min rådgivning en till utseendet fömpel, men till se-
 jonnangin dock symmetrisk god, gultarn; liksom med jag
 en fländ och kompagnierade följande. Jag ombads hörsam
 intaget att utgåra några frågor med ackompanjement
 af gästarrum, som också spilde. Jäff, fast jag i ett ögonblick
 den ena ändan af det något allsång rummet, under
 det att de flesta af det öfriga fästskapet hade ställt sig i
 en tät kops omkring theodoloidet i rummets andra
 ändan och tycktes derunder uppmärksamhet betrakta
 en vid den högra bordsändan sittande person, hvilken
 sammanlöst gjorde några anteckningar, och jag för den
 täta omgifningens skull ej riktigt kunde uppfatta hans
 författning. Öfverlågare inträdde nu i rummet någon för
 astoren länge nog inväntad gäst, hvilken, efter en kort
 hälsning, placerade sig till vänster om nämnda bord, samt
 begynte, efter värdarnes tagna inbjudning, att ännu
 begynte att på ett respektfullt glas theodoloid. En af mina
 kamrater ombad mig nu att säga, "Den döende är bra-
 un". Då jag icke var så säker derpå att den skulle hålla
 stånd inför denna kritiserande församling, var jag
 i början något tveksam om jag borde hörsamma
 begäran, eller låta bli, men emedan flere af gästerna
 nu öron förnade sig, derom att gå nära flygkretsen,
 ty började jag således dermed och följde ännu hela
 flygkretsen till sin ändan. Som gästerna hörbara ännu
 ningen gjordes af den till höger om theodoloidet sit-
 tande personen och hans omgifning, när jag vid vissa
 värper behagade någon finnas andra flygkrets med
 lodie, alltså började jag smått smiltänka att komma
 vid bordsändan tillhörande person möjligtvis kunde
 vara någon erfarne notkännare, som förmodade
 i noter genom anteckna det som förhörs, och
 påminna om det ännu några varit fallit, efter hvad
 jag emellertid icke vet. Jag tror nämligen att man
 nu i fråga den tiden var fängslade vid Sargis sym-
 metrium. Alltså! betitlar här jag benämnt mig kom-
 met att öfverföra något till alla om den allvarfarna
 me mammen vid vänstra ändan af bordet, hvilken
 på grund af sin inägnade platt, också kom att inne-
 hålla den närmaste vägen till dörren, som hade
 ut till följande. Jag hade ju honom smittat emot
 mig, och i motsatta ändan af rummet, och be-
 fanns derigenom vara förhindrad att någonsin
 taga hans gärdar och låtar, och detta på mycket
 bättre, som blott den andra bordsändan var omringad

H. Olof Mellén

af de inägnade gästerna. Han drack smärningarna något mera än
 ett halvt glas (jag tror ännu att det var af den följande krigsdin),
 jag dröjde hastigt upp och flyttade mig ut i salen, flör-
 gande dömen om efter sig. Efter någon fländ inträdde en man
 på domstol, och hvilken en ibland värdarne frågade om
 han hade sett något till den utgångne herren. Huru denne
 tillträdde, hörde jag icke, men dermed att han fortfarande
 fanns kvar dröjande i salen och hvarken kunde förmoda
 att gå fram eller tillbaka, utan faststod att stå där och lyss-
 na under uttalandet af symmetria-låtar, förnam jag genom
 en af herrarne Hjort vid dennes öfver flöddan inträdde i rum-
 met, efter att ha varit utgångne och närmare under-
 sökt förutvarande. Den följande värdin förmodades der-
 vid tillhöra på mig kasta en lång och besymmerlig blick,
 som tycktes mig betyda på mycket som i flödet af min
 redan med följande. Något af mig öfverflödet uppkommande
 med flygkretsen fick dock icke komma i fråga, emott de
 öfrigas öfriga protester. Hvad jag fann för godt att
 säga ut med fördraget. Läringsgåsten fick också flera
 en öfrig sitt följande uppkommande, och ännu
 andra personer utgångne och lyssade till att komma för-
 följande hans dröjde värdadigt. På hans inägnade
 begäran uttalandes dock flygkretsen till honom
 förut hans några och öfriga, som också betänksamt
 i hans kvarstannade glas, hvilken jag dock tyckte att
 hade genom en af värdarne öfverföring varit
 komma i utgångne af ett öfver flöddan flygkretsen i af-
 följande i utgångne. Huru hörde han ha en af
 lögnat sig, vilket han fin kasta emot det märkliga
 na hemmet. Jag respektfullt icke på några öfriga man-
 nens betänksamt, eller herrarne Hjorts framflyttighet för
 honom, ty allt sådant kunde ju ha varit
 hemmet tillflyktigt och af öfverflyttigheterna på-
 kalladt. Icke heller drog jag mig därmed till min-
 nes att jag en gång förut på min lefnadstid nå-
 gon kort hand hade skadat samma intresser
 under följande, nämligen år 1849 om hösten,
 under följande, under följande af Waga stad besökte
 då han på en genomförelse af Waga stad besökte
 den derförande höge elementar-skolan och följande
 den omförelse af skolans rektor Lars Hultbäck,
 under det att alla de elever, hvilka uti sina 5-
 och 6- klasserna räknade innehålla de plugga på
 skolbänken, varaf den resande besökaren hade
 ställt i skolan under sin skottid, af sina utvärderande
 lärare blefvo anbudade att uppfylla öfriga följande,
 så länge den förmodade var inne. Jag påkände

att jag just innehåller en dyldig pelats uti Leda klappan ja,
må det nu öfverlåtne vara mig med min relation om ett
brevet. Järngrän i skidan Dargh. Men bättre måste det ändå
hagva varit om den fiken att jag med min enbå fäng
skulle råka att så innerligt bländigt öfverförmia öfver
hos "Den döende Strigaren" skald Lektor Johan Ludvig Re-
neberg, ty denne var det och ingen annan, hvars låtar
jag alldeles oafstyrt hade fått att njoma i. Jagten, sta-
tiskt var att jag först betraktade hela fiken på ett så-
dant förutsett vis att jag skulle utförande af fängen och
den i mitt tycke nog simpla melodien. Men jag kunde
de hafva varit till den drag eländiga, att öfverförmia
derigenom hade kommit att framlocka förtryckande
lärar uti Lektors ögon, men att jag skulle dervid utan
osjak gör mig följt någon bratt, förde följande epistod,
som intressade någon tid efteråt, måhända tydeligare
att visa:

Skrevet af Juli månad 1856. Befarne jag vara lämp-
ligen stationerad i Kari's fiskehus i Sula by. Återvändande
en eftermiddag från någon i den blingliggande trak-
ten för dagen resa, fördes jag på vägen med ett stiel
Löftranten. Vid det Bödman adresserat brev, som jag på
mycket hufvud kunde smittas, som denne jämvel var
inget annat i jagda by. Förändringen var jag annodad
att öfverförmia i Löftrantens egna händer, och jag in-
trädde i Bödman's rum, fanns denne tyvärr icke der,
utan blott en främmande Herrman, som genast i
myndig ton ville veta mitt ärende. Jag svarade mig
hafva att till Löftranten Bödman klumma ett i
min ena hand burt brev, hvilket främmande brö-
derigen påfordrade att jag skulle öfverförmia uti honom,
när han uppgaf sig vara en god vän till Bödman.
Jag urskuldade mig dermed att mina öfverförmia
blott gäde att utan någon mellanhand förståa det
vet direkt i Löftrantens vägar. Nu röt han at mig:
"tag dit brevet genast och förändra icke", "hvarst jag
gimmade", "Nej, bevar", något sådant brukas alla intä.
Litet upphugad i hufvudet af innerligastad flidum,
som han tycktes förstålla mig, fattade han härsid
ifrån en ora för medhafva respicte och hotade att
med des snart grundigen traktera mig med en
i hans tanke jäkterigen garfva vidförmigt Repps-
lig äga, vörtinger jag sådant ville, eller icke såda
ändaga för min viljade framförmigt. För den öfverförmia
ägan betackade jag mig höfvis och bad honom
i lugn ton att hålla inne med detta opastiga

Ärendet om den tillförläpna, följande Lektor Littera-
tur. Tillförläpna i Finland.

119
[Cont. nr 142]
Jag har just, ty i mötet fall anföj jag mig höra be-
titta till den att antingen med, eller mot hans vilja helt be-
medligt framföra honom redskapet och åter placera det samma
i sin knut, eller dock tillförläpna förpassa på den att på
gårdens i något utmätok. Nu beg min motpart alldeles
viggande vrid, och förarade ännu ett par gånger att så öfverförmia
taga brevet, hvilket jag dock ej alls behagade gå in på. För-
vid flog han på klockningens i ett enda vuggigt dagg påförmia
skapat dröva af, öfverförmigt utförmigande att han vare en
"Öfverförmig Karl", och ville ha brevet genast. Jag såd honom
bestämt afveta att något sådant alls icke kunde komma
i fråga, eller ens ifrån början begärde vara öfverförmigt
af emellan. För den Löftranten såd till honom att jag
tycke kunde jag icke villgöra den främmandes öfverförmia
begär, han månde sedan vara en kunnig, öfverförmig Karl,
som blott. Nå, alltså! Löftranten var nu icke så påförmia
långt borta att han icke förmia värt öfverförmig, och hann han
just i lagom tid tillbaka till sitt rum, innan vi andra hade
hunnit att begynda traktera hvarandra med några be-
stämde gåvor, som ett litet lock flykte den som benämndes,
vänner emellan. Sedan Bödman af mig fått brevet, och
hade hunnit kasta ögurn på utförmigens flykt, fann han
att brevet föga nog borde innehålla något, som be-
höfde förstås för hans vän. Hvarförm han vidvilligt
öfverförmig det öppnade brevet åt denne, med rätt att
öfverförmia och genomläsa det. Förändringen lär icke heller
hafva innehållit ens det ängstigt, som kunde hafva varit
förmigt af att hafva hemligt för vännen. Efter det att
Bödman naturligtvis i alls hade förvarat och pröft mitt
handlingsförmigt, bad han mig vidvilligt att fämma öfverförmia
ett glas the och dito rhoddy. Dett vidvilligt presenterade
han af bägge antagonisterna för hvarandra och deraf
fick jag det befordrat att den "Öfverförmiga Karl" som icke heller
ingenting mer och ingenting mindre än en vidvilligt
Magister Gadd, Kommande ifrån Helsingfors och fladd
på resa till Ekenäs. Men Magistern väskade detoring-
liga ifrån och hans en gång fattade nervighet öfver mig
fyntes hafva öfverförmig att den som mot mig
viggade sig öfverförmig att förklarande att hans mot mig
utförmigade hänsiga och förförmia tillmätom, hvilket en
och annan gång behagades jemväl af direkta utförmigande
ifrån påförmig, med anledning hvaras Bödman först bad
mig öfverförmig fämma öfverförmig och att förstå mig lugn, samt
deraf öfverförmig mig att gå till mitt närliggande hem

spar min gästarr och sedermera till deras underhållning trakte
 dem med några fångar. Då skedd äfven sedan jag en god
 flond föregångit några fångar, förflög Lifvartien att jag borde
 exequera "Den dömda Krigaren". Jag ansåg lifv., påbjudt det gäde
 det ton, vara utan något egentligt värde, men han upp-
 munttrade mig att låta den lifva af flajeln och därefter
 kom jag i tagena. Magister gaddt till i början spinneligen
 allvarig i lifven, och Blomman bjöd till att på lämpligt vis
 hålla fästhan åt honom. Under förtgången af fördraget,
 gick dock Magistern till först märkbara tårar i sina
 ögon och därefter förmodades pådana i jakta makt, den
 ena efter den andra, böja till på lifv. sedan omsidan
 utifrån hans kinder. Ju längre jag kom in i flygket, desto
 spinnigare föddo tårarlöslorna fram. Slutligen frambragte
 han rikliga flötsflurar af rinnande vatten och förmågen
 högt af sitt väskade vinnodapulla och förghundarna fimm-
 beogande mig för hude flöde att upphöra med sin små-
 samma fång, emedan denna annars komme att taga lifvet
 af honom. Blomman, som ofta hade fört bort fångar, bad
 mig dock icke samma, utan helt beskedligt utöfra flygket
 till sitt slut. Under idkliga vridningar af sin skakande kropp
 och under framandet af sina kinder emot hvarandra, utropade
 de Magistern den ena gången af den andra: "Han tyckes
 bra följa sig på att få en lyfsträngarna hos sina ätt-
 rare. Han i Herrans namn är det möjligt att komma
 flunga på inbukt och dock på vdrande". Och i dessa lift-
 nämnda ja ord ligger nu hela kritiken af min förra
 flajeln i tanvåg, ty melodien är ju underkastigast
 bra nog enkel, eller kanske rättare fogat rikligt enkeligt,
 men de vinnodapulla orden äro verkligen mycket
 vdrande till sitt innehåll. Då däravande tillföde ansåg
 jag mig dock kunna höra någon orsak att vara blott
 fört derifrån att jag i fång småttade nöjaktigt uttacka
 innebörden af den flöde fladans ord. Sedan jag ändat
 min fång, behöfvades jag af Magistern med hans aflyst
 utgående omfamningar, pussningar och propositioner af
 broflek, samt med ett utbrag af beogande om upfakt
 för hans emot mig beogade oartiga uppförande under
 ett tidigare flöde af gråten. Skulle allt detta i en intem-
 förning ju också för aftonen beanns vara en drottning
 för min fång, hvilket jag mer än gerna vill medgiva.
 Ja är jag verkligen dock icke till den höga grad egentlig
 af mig att jag vill taga annat hela ansvaret för de ut-
 gästerna tårarna, hade vid detta och det tidigare om-
 nämnda tillfället. Ty nog var det alltid ändå lifvans
 otvivelaktigt flöde och kraftfulla ord, som i sina

flöfvidda lifv. hade drängt in i Loket Pernbergs och Magistern
 spedd för alla ädla och flöde tankar motlagiga och ämna
 hjertan öfver ett nytt nog baka finnas.

Jag är ty flera gånger drott att smitt smitt hos sig
 har måttat oförändradt bibehålla melodien i samma
 flöde, som den hade när jag flöde den samma året 1856, men
 vid ett pådant fall är det nog möjligt att fången ännu kan
 frammanas af andra personer, hvilka ha en lugnat med
 en friskare högkonst än jag fjort förmår möttas uti
 detta lyftaka äppende. Kanske de i Borga upptecknade
 noterna, eller afskriften deraf, ännu finnas kvar att
 ställa antingen drottade, eller också på något annat när-
 beligt flöde.

- N.1. Trifflamen var en blodig dag,
 Det var på Lemos fländ,
 De flögas flöte anddrag
 Re'n tyfmat efter hand,
 "Det mötade Kring Land och hav,
 Och ingen var vatten som in gas,"
 N.18. Han kom från ett glesligt land,
 En orvne flöde han bar,
 Dock fatta, broder, flöde hans hand,
 Och mins ty brod han var!
 "O brott på lifvet hämnade fer,
 Vid graven hatar ingen mer."

Replet, den 5. September 1908.

A. R. Jönsen
1908

nr 143. Otto von Fiesandt.

Melodien komponerades af melodisten år 1857 i Åg-
 land i det flöde, som varianten Komme att utreda, tovar-
 efter lifvans ton den 17. Januari 1890 och Replet framkom
 i den nu antecknade formen. Okändt är om den samma
 burit någon särdeles spridning. Bred flödes flygket.

Replet, den 11. September 1908.

A. R. Jönsen
1908

Ärminskänningar till Folkvisor, tillhörande Svensska Litteraturen
Tidningsåret i Finland.

År 1744 Karl XII:s Marsch.

Först förkom år 1848 i Meyer och 1853 i Hatake, men af ordan Runa jag icke vidare betrakta i minnet annat än: "Ja den Rik alla ja, att de döda ligga medar som Hår". År 1850 orten gentu Maja, Lappgödd och Håra förkom första år 1850 jemväl en marsch, förvaras en stor del länge nog betraktade sig i mitt minne, att dessa lösningsorden till färgen, synkarnade allt mer och mer för mitt minne att de förda orden och marschen ovillkorligen höra de tillfamnans, ehuru jag egentligen hade känt det jag nämnde mig af flyktigt blott för en stundig bond-krönningsmarsch. Om vintern 1905 försökte jag att anpassa min skogsbomma Melodie till de påträngande orden och hade den 22 juni jagda år jemväl fått skop pågordning, som väl hade något tycke af rätt ton, men dock icke något riktigt bra i mina öron. Det var lustfyllt när jag fick förkom i flykten och icke ville komma fram till mig mycket jag än hörd till att lida mitt minne på rätt. Långt förut, eller den 15 juli 1887, hade jag i lån bekommit af den tiden hänvarande t. f. Kyrkoherden i Väster Bergen en tryckt notbok, hvilken han brukade använda vid saxerandet af flötmusik. Under rubrik "Nr 23, Air allemand" förkom der, bland annat och mycket annat, ett flykte, gånge i "Tempo di Marcia", hvilket förut sig vara till den grad bekant, att jag icke kunde återhålla mig ifrån att afslutna flykten, ehuru jag ornlösligen förmådde begripa hur jag förut hade hört dessa tonfall. Då jag nu den våren 1907 ånyo tog åter med Karl den XII:s marsch, både ord och utan ord, och åter ihärdigt flammade vid mina öföglar höra år förut eller att jag varar blott kunde komma att framställa ett högt flyktfyllt fragment, i hvilket jag icke ens riktigt hvar de fannade taktarna kunde påsom tona anpassa, så kom jag af en för mig högt betydelsefullt fländare att flyktigt genringa mina musikaliska anteckningar ifrån 1887 och hvad finner jag väl der, än icke just precis de taktar ifrån Karl den XII:s marsch, som jag hade bortlämnat ur minnet, men nu ginst till alla delar åter kom i fråga och jemväl hvar de förda i flykten, hvar nu flyktarne hade återkommit denna löslösta del af nämnda marsch och på sådant vis

Och drager sin kulle,
Han syftar mörkt' grana,
Men slatar sin bana
På: tuli, tuli tuli tuli, tuli loj;
Tuli, tuli tuli tuli tuli tuli, tuli tuli loj.

8.2. En friska blev mycket hon än små behaga,
Hon är små behaga,
Själ' egen små frida
Och kinderna gråda
Med tårar betag
På: tuli, tuli tuli tuli, tuli tuli loj.
Men har hon ej pengars
Och huskar och öfvergar
Hur hon än små bräcka
På: tuli, tuli tuli tuli, tuli tuli loj.

8.3. Men tänk om den rike förärfadren ger efter,
Förärfadren ger efter
Och friska blir gifta
Med friska, som friska
På: tuli, tuli tuli tuli, tuli tuli loj.
För pengarnas skull.
Mått' tro man sig nöjer
Om degra han dröjer
Den grånade knubben,
Hvart önska de gubben?

Ja i: tuli tuli tuli tuli, tuli tuli loj.

8.149. Akte "Hermeland den första, du herriga land."

Där är förvallet i den svenska delen af Finland för 1848, men
blaf i Finland, åtminstone i Nya Skola, öfver de på förber-
den, förmådet för den 1848 årsens Skola. Orden finnas
tryckta i de flesta tryckerier, Mel: är förberget från antika
melodier.

8.150. Frånger peng hamnar i fupatte skatt.

Mel: förberget år 1849 å Nims bruk i Bravis och vid
den sörvarande lastningsplatsen förut i Nya, an: gl: ställen.
Sången var redan då gammal. Orden finnas tryckta i äldre
tryckerier.

8.151. I tårnste björn pindola för verdens öga.

Mel: slutet 1844, äfven pungen med de antecknade orden för-
de egentligen till några ord, som afhandlade om "Englans
Brända dalar". Sången var allmän och spridd alldeles fjer-
varande ett lämpligt quärfycke, men förberget i Nya
Nerbygen mycket mera efter år 1858. Orden finnas i äldre
tryckerier tryckta.

Replat, den 12. September 1908.

P. H. J. J. J.

Bemärkningar till Folkvisor, tillhörande Svenska Littera-
tur Samfundet i Finland.

8.152. Akte till brad jorden här.

Sången förberget omkr: år 1850 i Nya läms städer och 1856 i
Nyland, men mel: gick för det mesta i 3: dekt och blaf
på något ställe utan rytm. Orden anted: år 1856 i Nya
grundligen intärt sig fygget genom Slottshandlaren
Hedvig Sandelin från Nya, blaf melodien betauscherad
något är efteråt och förberget till 4: dekt, hvilket kunde
lida bättre. Orden finnas tryckta.

8.153. Akte hur Nym är denna afton.

Men före år 1849 ett äldre foga-fygge i Nya, Nym-
borg och Nymark, an: gl: ställen. Mel: känner i Nym
det finnes flera Nym.

8.1. Akte hur Nym är denna afton.

Ja, denna afton.
Nymark och Nymark
Ja, Nymark
Baum baum baum baum baum baum.

8.154. Variant till 8.153.

Förberget år 1850 i Nya ställen, som förberget foga, men i Nym
ja ofta som melodien 8.153.

8.155. Skening äfven vi må döna.

Förberget, i Nymark och Nymark, för 1850, Nym-
ark i Finland. Orden finnas tryckta i Nya, Nymark
tid och Nymark, tryckerier.

8.1. Skening äfven vi må döna.

Barn af Nymis vida land,
Fäst i rika förberget löna
Här den trögis fälla hand
;: Bröd dock Nymis alltid finnes,
Och förberget ära minner: ;:

8.2. Finlands söner dönda blifvit

För sin käckhet, för sitt mod,
De ha mången dag de blifvit,
Der en prinsen den flod,
;: Skat vänskap, äfven Nymis,
Och som mån gatt fram i Nymis: ;:

8.3. På de Nymis Nymis

Äfven före Nymis Nymis,
Nymis Nymis Nymis Nymis
Nymis Nymis Nymis Nymis
;: Nymis Nymis Nymis Nymis,
Nymis Nymis Nymis Nymis: ;:

8.4. Skat på Nymis Nymis

Nymis Nymis Nymis Nymis,
Nymis Nymis Nymis Nymis,

öfven å flera ställen. Orden äro tryckta.

N° 168. Pröfningssången i alla städer.

Utgår en variant till den ursprungliga melodien och för-
kom ingeförigen i detta sticket, för 1850, i Kristinestad, Ma-
ja och Smola och 1857 i Ölands och Karls. Orden finnas
flerstädes tryckta.

N° 169. Der väste upp en blomma.

Denne variant af rifan utmärker sig för sin symme-
triska ordbyggnad, som medel: aldrig har kommit i
andra landsorter, än i Sjöängens af Ullabergs län, hvar-
oft rifan år 1859. Högst i detta sticket i Mjölby och hvar-
af en fläcka, tillhörande rifan Brannäs eller Mursåsa
inflyttade finska talande Kolonister. Orden finnas
i klaga: Mjölby församlingar.

N. 1. Det väste upp en blomma allt uppå grö-
na ängen,

Så kom då en vörn att taga henne bort.

¶ Den vörn jag aldrig förglömmer

Som borttog den skönaste och ädlaste vörn.

N° 170. Charlotta's jukse.

Rifan hördes år 1849 i Smola af en finska talande
Wagnmästare Mattson (rifan Kristinestad) och hade
många näst flera verser, men dessa äro tyvärr för-
götta.

N. 1. Charlotta's jukse jukse kanta,
af kuka minn Mattini takafin antaa?

¶ Aj, aj, aj, minn Matti en pois,

Jas se myt pitten och antanet tois.

N° 171. Grupp i havet på denaste ställen.

Grupp och förekommande i Ölands församling
byggder, men vanligast med sin antecknade melodie,
allmogets före år 1853. Äro tryckta i de flesta vis-
böcker.

N° 172. Gruppen gick sig ut i mörgerstund.

Utmärkt i Östergötland före år 1855 och i Nyland
före år 1858. Orden finnas nästan i de flesta vis-
böcker.

N° 173. Variant till föregående N° 172.

Denne delen af föregående mel: återuppräddas af
medel: år 1852 i Nykarleby och gick därefter sin
spridning både der och i andra trakter af Öster-
botten och Nyland.

Reptet, den 12. September 1908.

A. P. Sjöberg

† Charlotta

Omändringar till Föreläsning, Läsning och Läsning i Skolan
i Östergötland.

N° 174. Grupp i havet i Skandinavia.

Denne år 1856 spridd i Borgå, Åland, Finland och Östergötland, med fle-
ra orter i Nyland och 1858 i Nykarleby. Orden finnas tryckta
i flera visböcker.

N° 175. Grupp i havet i Skandinavia.

Förekommer allmogets före 1857 både i Östergöt-
land och Nyland. Orden flå att flå i flera visböcker.

N° 176. Grupp i havet i Skandinavia.

Uti: af D. Grupp i havet i Skandinavia före 1860. En mängd
orter i Östergötland uti detta varierande sticket. Orden finnas
i "Föreläsningens faga".

N° 177. Grupp i havet i Skandinavia.

Förekommer allmogets i landet och oftare än föregående
melodie. Utmärkt före 1860.

N° 178. Grupp i havet i Skandinavia.

I denna del af grupp i havet i Skandinavia förekommer denna faga
af "Föreläsningens faga" och öfver. Utmärkt den som utmärk-
nade mel: härflammar, som egentligen numera g. ut-
redas. Men utgår denna en allmogets förekommande
variant till D. Grupp i havet i Skandinavia. Orden finnas
tryckta.

N° 179. Grupp i havet i Skandinavia.

Förekommer år 1849 i Kristinestad och Skåne, utom andra
ställen. Orden förekomma tryckta i äldre visböcker.

N. 1. Grupp i havet i Skandinavia, gott,

Grupp,

Som jag tror jag nu har fått,

Cum collari peris primum,

Grupp nostrum primum,

Cum collari stridarium.

N° 180. Grupp i havet i Skandinavia.

Äldre visa redan år 1849 i Östergötland och 1856 i Nyland,
och temmeligen spridd. Orden finnas tryckta i äldre vis-
böcker.

N. 1. Grupp i havet i Skandinavia?

Detta nittende tror jag:

Kom, kom jag blir till äran!

Jag står här

Gruppen och står,

Rätt om gråa brånen,

Ja, ja, det, det, det!

Gruppen byter alla,

God natt! den som går och väntar!

Gruppen byter till,

hvilken inte borde ha giva hummet denna stora betydelse
ort. Orden finnas i flera äldre visböcker.

N:o 1. Hvar är min gräs, hvar är det mörka fjället,
Är jag skall enfarra på?

Ännu någon gång jag fladdat detta fladdat,
Och trampat det i ro.

N:o 207. Är Ruse, i sköna Märka.

Denna Rycka polkvisa får ett intressant flögflöj med
när en polkvisa i Finland N:o 209 här efteråt, hvaras
sympatiskt följer att den end är lånad af den andra.
Orden saknas.

N:o 208. Exaue Kosaka 30 Cymari.

Även denna Rycka polkvisa har på mycket gammalt
samt med finska-svenska polkvisan N:o 209 här efteråt
att tydligt förhåller det de båda samman i från samma
strukturer. De försummande orden saknas.

N:o 209. Klappfång för hvar sitt fäst.

Under denna rubrik bör ibland Maj: J. E. Wehrans
anteckningar nägonstades förkomma ord, som meddel:
nu i hem tillräckligt. Mel: fjöngs år 1843-1846
i Raumo och Kristinestad och har mången gång
att Ryckarne flöjen till de under N:o 207 och 208. här
förut citerade af deras polkvisan.

N:o 210. Här mången här i världen till sin lycka går.

Lången förkommer tillmätligen spridd i Östern
omkr: 1850. och i England omkr: 1858. med denna mel:
men den är lånad uppåt i från: Det fatt en gång
att ett träd en höj på bar. Nu förvararande ord
finnas tryckta i flera visböcker.

N:o 211 & 213. Hvar för skall man bringa mig att fjonga.

Orden äro tryckta i flera visböcker och mel: här:
des mellan åren 1850 och 1878. å förskilda ställen i
Östern. men vanligtvis fördrags mel: på östern.
Måhet, att lången ibland gick i 3/4 och dermed
i 3/4 takt. Nu antecknade melodierna förkomma
att ett ena, eller det andra flögflöj, återkommer i
Gamla Karleby, Nykarleby och Maja (som Repet).

N:o 212 & 214. Ännu Melodie till fjongarna N:o 211 & 213

Om denna melodie gäller samma anteckning,
som för N:o 211. & 213.

N:o 215. I min ungdom det roar mig att fjonga

Gammal och spridd med flera varianter. Mel: är
från Kristinestad och Långsänd (1845). Orden i från
Repet.

N:o 1. I min ungdom det roar mig att fjonga,
Lången förgen till fjället mig går.

;; För din blångränd ungdom förkomma
Här de fjongarna här fjonga.;;

N:o 216. Ännu Melodie till fjongarna N:o 215

Gammal den i från i Kroroby och Söderö. gick der:
från med arbare omkr: 1820. till Mörns, sedan till Kari,
och Söderö med derifrån 1858. till Österbotten af medel:
Mel: det varierande förkommer nog äfven å andra
orter i Maja län.

N:o 217. I dalen der växte upp en lilla.

Gammal polkvisa i från flera ströket af Finland, men
har äfven flera varianter. Mel: är i från Raumo och till
fjonga (1844) och har påklagen ordan i samma flöje
brevet omkr: år 1876. Kommet af Maj: J. E. Wehrans och
derigenom kommit in i Professor Rantons samlingar.
Orden äro från Repet.

N:o 1.;; I dalen der växte upp en lilla,

Ja en lilla på ropande bröd.;;

;; Här flammade och jag uppå den lilla

Ja att lårnas på vinderna de rann.;;

N:o 218. Gubben Noach.

Gammal. Utomordentligt allmän. Ingar här fjong
mångaflämning med ord endast till barnen. Låbarns
ord och mel: fanns 1846. Presan i förskolan i från
Helsingfors till Maja, med återkomma ord blott till
2^a versen. Rullbarn arrangerades år 1864 i Maja med
af medel: fjongade ord till ett par eller tre verser,
hvaras blott den 1^a har kallat fjongarna efter en
slavvård år 1878. Medel: har blivit till att anga aran-
gera fjongat. Men förklarar i fjongarna om att är
fjongat desto vidare.

Bas 1. N:o 1.;; Gubben Noach, gubben Noach var en
Söderman, en Söderman.;;

;; När han gick ur arken

Plantade han på marken

Mycket vin, ja, mycket vin, ja detta gjorde
han, det gjorde han.;;

Bas 2. N:o 1.;; Gubben Noach, gubben Noach,

Gubben Noach, gubben Noach,

Gubben Noach var en Söderman, en Söder-
man.;;

;; När han gick ur arken

Plantade han på marken

Ganska mycket, mycket vin, ja,

Ganska mycket, mycket vin, ja

Mycket vin, ja detta gjorde han, det gjorde
han.;;

Lukas. s. 2. ;: I sin lilla julle vadd, i sin lilla julle vadd
Gamla gubben Noah ar sin skattingsvans ark;
;: Kotte fog gamla höllubriggsta bostäder,
Lådan man knäppt på kajan marknad säljer,
För att dricka punsch och bloddy, för att dricka
punsch och bloddy
På vår nya promenad i Kalavala park. ;:

Rudolf. s. 1. ;: Gamla hederstingsfelen Noah,
Gamla hederstingsfelen Noah
Var i allt en glad och snar, genomgått
hög svärn. ;:

;: När han med det ända vingat ändligt
När han ar arkens

Sick han följa utet, ag sig upp på bara marken.
Knapulan fick sin bostadstuga, dragulan fick
sin bostadstuga

Just precis på samma plats, där han blev
vingardemann. ;:

N° 219. I dag har jag lekt med Rone min en lek
Melodin från Wrights, med flera ställen är anordnad
Jäson verande en variant till N° 127, där orden äro
finnas.

N° 220. Hur långtar du åter till föderstörande
Förkom spridd äro mellan åren 1850 och 1858,
famt väl också efteråt, i åtföljande orter i Österbotten,
Nyland och Åbo, men allmän var den icke, Mel. var
närade smitt. Orden finnas tryckta i flera visböcker.

N° 221. Högre mot jorden
Spridd i Österbotten och Nyland, men något följande.
Förkom åtföljande 1857, i Skarha, 1858 i Skarha och
1855 i Maja. Orden finnas tryckta i några visböcker.

N° 222. Jag ar en fattig lönemannstall.
Temmeligen ofta förekommande, men ej allmän i
Österbotten. Tryckt under 1856. Några följande Östergöttern
i Nyland, Mel. är äran Maja och Maja 1849. Orden
framträdde i tryck uti åtföljande äldre visböcker.

N° 223. Jag alltid har tyckt Maja minniskan har.
Temmeligen ofta förekommande, men icke allmän i
år 1855 i Gamla Skarha samt 1856 i Borgå och Åbo,
men nog även på flera andra ställen. Orden finnas
väl tryckta, men blott i en och annan visbok.

s. 1. Jag alltid har tyckt Maja minniskan har
En märkvärdig likhet med en

En märkvärdig man till exempel jag har
Har han ej ett tomars natur?

;: Han blifvar följande upp på smärken ner,
och allas inte sin lilla han har
Vår i världen. ;:

Regel, den 10. September 1908. J. R. J. J.

Omständigheter till Föreläsa, tillförlitliga Lärare
volar Föreläsa i Finland.

N° 224. Jag har en handlig fluga.

Temmeligen allmän i Österbotten omkr. år 1850. och
gammal, Men redan 1856. i det nämnde Östergöttern i
Nyland. Orden förekomma tryckta i några visböcker,
men till samma Mel. förekomma äfven andra ord.

s. 1. Jag har en handlig fluga,

Den flugan är dock min,

;: Men ödmjukt skall man säga,

Att till mig komma du. ;:

N° 225. Natten, gvalen och en lutan.

Gammal och allmän omkr. år 1850. i Österbotten och i
Nyland ännu 1856. Orden förde ej finnas utgiva i
tryck, men hittas nog ibland Nag. J. E. Nyström och
Wilhelm Göteborgs förläggare.

s. 1. Natten, gvalen och en lutan,

Skapades för minna följt.

;: Och att bittra bärar gjuta

Skuf den Östergöttern följt. ;:

s. 2. Ensam sitter jag i soffan,

Den jag fördom följt med dig.

;: Sig jag ropar du är borta,

Ensom, ingen svarar mig. ;:

N° 226. I gamla Skarha.

Gammal före år 1850. Temmeligen spridd i Öster-
botten. Följar följande ar nämnda lönemannstall
efter 1855 och brukades icke mera i Nyland år
1856. Orden en rika följande Lärare fördom
bedröft, var den gammalt följande, men
man aldrig tänkte på följande av flera
Menniska. Orden finnas tillgängliga i flera tryck-
ta visböcker.

N° 227. Jag är en lön magister jag.

Spridd på många ställen i Österbotten och Nyland.
Mel. hördes 1849, i Maja och 1851 i Jaldigari. Or-
den finnas tryckta i flera visböcker.

N° 228. Jag minn den löniga tiden.

Någon gammal redan år 1849, i Österbotten.
Förkom ännu 1856 i Nyland. Tryckt vara lön
föreläsa. Mel. härflammar från Maja, Maja och
Maja. Orden äro ingådda i några äldre visböcker.

N° 229. Och du lön Augustin.

De stilda stämman uti lönigt lönigt ag-
hördes ofta på en rika flugan både i Österbotten
och Nyland mellan åren 1850-1860. Endast en

inda gång har medd: lyckats höra huru flycket tog sig ut med alla sina flämmor, Detta inträffade i Skenäs (?) den 15 Januari 1858, då Hadekapellet, efter anslutningen af en hos Wårdschessvärden k. g. Håmberg afhållen bal, å Vivalder och en ibland dem sammanträdde manligt öfverdragen flycket. Medd: är ej fullt försäkrad hvaron hvarunda en eller annan flämma ofrivilligt har här nu blifvit omloftad. Vid en års antecknade är minnet.

N:o 1. ;: Ah, du lieber Augustin
Alles ist hin, hin, hin,
Ach, du lieber Augustin
Alles ist hin ! ;:
;: Doch ist weg,
Doch ist weg,
Alles ist weg, weg, weg,
Ach, du lieber Augustin
Alles ist hin ! ;:

N:o 230. Jag springer och dansar så glad i mitt fält.
Förkom här och der spridd i Österbotteniska Regt-
bakerna omkr. 1855. Sjåsom äldre flycke, men var
mindre anträngd år 1856 i Nyland, och som nog
känd. Orden finnas i flera visböcker tryckta.

N:o 231. Kristallen den fina.

Var gammal redan 1844-1854 och allmänt känd äro
minstons i Österbotten och har likheten öfverflödet, g' hellas
i andra orter i Finland, någonstans blifvit gammal,
mel: och orden förefinnas i Kristallad för medd: år
rot 1844 af Föreståndaren Samuël Föberg och hade då ännu
i beakt. början af 2da versen, som sedan har förändrat
förförändrat ifrån alla visböcker beaktat ifrån finnas
hvarjens i flykt. Benämnt Föreståndaren var annars fader
till meddelaren och brukade vid följanden en och annan
gång vara iniken till Länsmare, Hade, hvarst en kusin
till honom, Föreståndaren Tack, ibland hade fött tillhölls.
Köringen på denna väg eller öfver givits meddelarna
faderfader Bruksgården Vaf Föberg, som var kusin af
från Hufvudmannd i Sverige, mätte de färdade orden
haga blifvit tillvaratagna. Men ännu stien öfver
hvarjens visbok som medd: påträngde i Hufvud
år 1850. Finns början af samma vers i beakt.

N:o 1. Kristallen den fina, som fölen mänd finna,
Som fölenorna blänka i fogen.
Jag vet en flicka i dygden den fina
En flicka i fogen den här kyn
Min vän, min vän och älskade blomma,

Ack! om vi kunde tillfammans komma,
Och jag vare sammen din,
Och du allra käraste min,
;: Du ädla ros och förgyllande blom;
N:o 2. Hwad ömt ider gott mig i världen må handa,
Så glömmes du aldrig af mig.
Ja, om jag än fore till verdens ända,
Så ropar mitt hjerta till dig,
Om dig, min vän och älskade blomma,
Ack! om vi kunde tillfammans komma,
Och jag vare sammen din,
Och du allra käraste min,
;: Du ädla ros och förgyllande blom;
N:o 232. Kom astor i fäst dig seder.

Gammal melodie, förekom ännu med andra ord,
omkr: år 1850, och var känd i spridda ställen i Öster-
botten och Nyland. Stämningens dessa ord finnas i förskil-
da visböcker tryckta. En nys med samma mel: "En sol
på förgyllanden", eller något dylt, var mycket allmän den
tiden, men är förgäten af meddelaren.

N:o 233. Ljebeth, Ljebeth! Ack hvad du är fäst och nött.
Mycket spridd i Österbotten och Nyland år 1850-1870 omkr.
dock öfver allmän. Orden finnas tryckta i många visböcker,
mel: är från Borgå och Maja och varianterna på eller inga.
Förkom:

N:o 1. Ljebeth, Ljebeth! Ack hvad du är fäst och nött!
Se på mig nött!
Ljebeth, Ljebeth! Ack hvad du är fäst och nött!
;: När jag tänker, att för mig du kan bli kall,
Då blir glädjen genast i mitt hjerta all.
Ljebeth, Ljebeth! Ack hvad du är fäst och nött! ;:

N:o 234. Lik en Aphrodite, inbuddad mellan damen.

De 8. första takerna till denna allmänna äro omkr:
1853 i Maja omkr: och Österbotten, kända ännu i
Nyland 1857. Anslags gamla. Medd: tillfångades år 1854
i Nykarleby 4. batten i fästet, hvilka namn någon mind-
re anseendning i förorda konstfäpner på några ställen.
Orden finnas tryckta.

Alla verser fäst: ;: Tradi lallala lallala la,
Tradi lallala lallala la,
Tradi lallala lallala - Sitt vi druckit ut; ;:

N:o 235. Kring, Kring, medla kör.

Ensom denna gång nog har andra melodier, tryckes en
af medd: år 1854 i Nykarleby uttryckt och år 1901 af
nys i minnet uppräddad förskottning i flycket här hafva
fäst inglysta. Obändt är en mel: har blifvit af andra

upptagen. Men förde i alla fall icke några blifvit sym-
ligen spridd. Ordin finnas i tryck utgäfva ut många ristböcker.
N:236. Lilla föta Nanna om du vill.

Gammal. Femmeligen allmän i Österbotten ämnar 1849 om
begrannat framt förfrinna. Hörde 1857 föllan [där en och
annan gång] i Nyland. Ordin, följande de vänligtvis äggen-
gos, äro uttäniga språn Skolans Henrike Johan Fobergs
florigna ristbok af år 1849.

Skjearn.

- N.1. Lilla föta Nanna om du vill
Hör du mitt lilla hjerta till.
; Jag är en oh trogen
Och i dagens morgon;
; Tjoker om att vara hys och gill. ;
N.2. Huru du har vi lesta alla dar,
Smekande brannan, som fydskongar,
; Brädder her med handen,
; Ryggar flott i fandan,
; O, hurs fältt och lyckligt lifvet var. ;
N.3. Men den glada tiden snart förfrinna,
Jag mig lärde trösta och du frinna.
; Du gick vatt i fogen,
; Och jag följde gelosen,
; Huru föllan jag vi brannan. ;
N.4. Blott när frinnarn flod i blomsterterans
Och när Julen bjöd i hop till dans
; Kunde vi få räddas,
; Rötta, le och sprakas,
; Ingen föne jordiske fältt som. ;
N.5. Hörde jag lärker eller brad jag gör,
Här mig allid samma fliska för.
; Jag glar ofta drömma
; Att den föna ömma
Nanna blir min brud förrän jag dör. ;
N.6. Så det varit har i snånga år,
; Aldrig, aldrig läro mitt hjertas för,
; Aldrig har det roligt,
; Aldrig rät förtroligt
Om jag Nanna icke rädd får. ;
N.7. Sedan äro märcke kallas glän,
; Ingen vet rätt, hvad den Mathen är.
; Men att den kan gläsa,
; Leta op i låga,
; Som på en gång roar och förtär. ;

Cont.

Annmärkingar till Fokkyr, tillfända Skrupen Litatur
Brufkast i Finland.

- N.8. Bästa Nanna, dagen fup snart bort,
Lifvet har bort en och din är bort,
; Som en bild i drömmen,
; Som en frän i flömmen
Kastar smettighan till fötter ort. ;
N.9. Men på rojan säs du föra fat,
; Geron jorden mörka sorgedal,
; Stille glapen fläta,
; Att göra op på fölla,
; Glädd i en trogen makas val. ;
N.10. Wackra Nanna, då har fläpplig dig,
; Tänkta kan helt fäpplig uppa mig,
; Kom att få mig gifva
; Och min makas fligva,
; Så skall det bli roligt uppa lifste flig. ;
N.11. I en varmer bydda skall vi bo,
; Lofva der i frid, i fröjd och ro,
; Lära barnen kora,
; Gud och Konung ära,
; Det skall bli på roligt min du tro. ;
N.12. Ligt vi räddas ut himmelen,
; Räddas för och mer på ngt igen,
; Bliva äro unga,
; Bliva äro frunga,
; Om den wigt dragna kördelen. ;

N:237. Och biten Karin fliste.

Gammal och gammal allmän i alla frunfka brakter
af Finland, briter: år 1850. Ordin finnas utgäfva i
tryck mångstades, flit: är från Kristinestad 1846
och Maja 1849. Utgädda varianter förefinnas.
N:238. Skannavisa från Björkö foken.
flit: Hörde af en Björkö fluppare från Måborgs
län i Maja år 1865 och hade visserligen flirpa ord,
Men jennat frunfka. Ordin äro dock af mudd: för
götta.

N:239. Lindstens glada lif.

Gammal fäng för fludunade och flolares redan år
1848. Hörde i Maja, flit och flolares län, och flirga jenn
Väl af smat folk, samt var flumeligen allmän.
flit: varierade just icke på smat fält, en att fligket
bruktade med en och smat repnis flirktas, flit: af år
1856 är från flaris. Ordin finnas tryckta i de flirpa
ristböcker.

Cont. 4. 17. 236

N: 240. Det gamla fösta löjens huset.

Gammal och hemmeligen allmän före år 1848, men torde härför ha med mindre blida ögon, oaktadt med: icke be-
stämt hämmar, hursåda färgen precis var följande eller ej. Orden finnas i de flesta visböcker tryckta. I skriftliga
varianten förmärktes icke.

N: 241. I gränsen förgärd ännas faktas.

Fanns ibland äppelunga färgen ännu före 1855 i färdiga
Araktes af Finland, men var ej allmän, förkom ännu år
1866 i Nya. Orden finnas icke tryckta i de flesta visböcker,
men dock har med: sett något färdigt fall. Här komma
orden ur minnet icke repeteras, utan ha en närmare be-
vit tillfatta med ifrån ännu vita underfuktade brol,
som äro ha den förminnen med sig, ett såsom finnas
tryckta i nästan alla visböcker.

N: 242. I det att klippans drötar.

Spidd i många ställen allminst i Peterbotten omkr:
år 1850, men icke allmän. Beaktades icke i Nya land an-
märktades år i Helsingfors 1857. I flera tryckta visböcker
är innehållet orden, i uttryckade med: är ifrån färdiga och
Kristnephad 1852.

N: 243. Lätt fölla du gräslig och se dig väl före.

Hemmeligen allmän vid Peterbottenska kusterna och
gammal redan före 1853. Orden finnas tillvaratagna
af Hag: J. E. Wexar och Wilhelm Spöberg. Mel: är ifrån
Lappfjärd och Kristnephad 1845. Öfversäende vers är
från Repet.

Lätt fölla du gräslig och se dig väl före,
Besinna hur farligt att löpa 'det är.

Hag Gud i ditt hjerta, hade allting för ögon
Hag Gud och undfly alla onda begär.

;; O, helige Gud!

Befvara, fäg din bnd

Och jän ja öfvergifver jag mitt fröende bud.;;

N: 244. Enn Dugras fadu var gänt.

Mel: hör till helt andra ord, hvilka hördes år 1866 i
Nya samt jemväl på ett och annat öfverigare färd i
Nya Araktes, men numera äro af med: helt förgäta.
Färgen oräste icke ha en varit hemmeligen allmän. Be-
den till som Dugra är blott af med: underfuktade för att
behålla Arken i minnet.

N: 245. Se glad ut, se glad ut du människobarn.

Förkom år 1856, spidd här och der i landet, men var
ej allmän. J. A. Jönssons Mel: var fogda år redan
i Norge något frångången, och med uppgifning af
denna då af gymnasier fördragna färg, som till ganska

bra, förtog med: sig ett litet spantigare retuschera mes-
sien, hvarigenom den kom att äta litet annorlunda än
ursprungligen, samt öfverig och Numa färdiga utlöpas.
Orden finnas tryckta i många, thuru ej alla visböcker.

N: 246. I färdiga beandemad jag dig beand.

Gammal folkvisa och hemmeligen allmän. Hade flera
varianten. Här är en färdig utagen ifrån Nya land år 1853.
Orden torde nog finnas hos andra förmåne af svenska folk-
visor i Finland.

N: 247. Lilla i högen.

Mel: hörd 1848 i Nya till in del af en annan visa,
hvaras icke stort mera än några taktar inlärdas, Mel:
af med: gänst färdig ett plagiat använd till, "Lilla
i högen" och har i detta fleck öfver flumit nåd för
hvarande meningsfullt i flera taktar af Nya land
och Österbotten. Orden finnas i "Fästings faga".

N: 248. Till Österland vill jag fara.

Gammal känd folkvisa hemmeligen allmän redan
omkr: år 1844, då med: hörd den färdig i Kristines
färd af en tillförs af hungeraröd i landet. Bringande
färdig beandade färdig. Den då äppelunga (melodien
torde dock ha en varit en färdig hvarande ifrån
den en antecknade hvilken inlärdas i Nya år 1849.
af Notaris Fredrik Solvin ifrån Nya. Orden finnas
i många visböcker tryckta.

N: 249. Färdigast är vi allmog.

Förkom omkr: år 1851, mera färdig i Peterbotten, men
var deremot ganska allmän år 1857 i Nya land, och
förförigt känd nästan allstades i landet, i färdig
vid flera jembruk, der det finnes att hoga gemina
färdig hammarfärdig. Orden inga i många tryckta
visböcker. Mel: är ifrån Låje.

N: 250. Tom är min flaska.

Nya är gammal, men måste icke mera ha en
varit mycket utslagkommen, då med: år 1857. Hörde
den i Låje förförigt af en Nya land (König?)
ifrån Ekenäs. Tom öfverigt var ifrån känd i Ekenäs
och Wäcker, men har den tiden icke varit afärd i
Österbotten. Orden påträffades 1868 i Nya uti, "Dacsi
Templ" af C. H. Bultman, Helsingfors 1783.

N: 1. Tom är min flaska, hemman utarmen,
Guld i min ficka var aldrig uti.
Anafut den träs- Anden ännu är färdig
Till till det blaggam min färdig färdig bei;
;; Och till en färdig färdig med färdig
Wärd uti färdig färdig färdig färdig;

För ta' som tror att klädscapet är
 minn till födas och ägnat för oss, ;;

N: 251. Uti min hembygd der fröjes jag väl.

Gammal redan 1844. Något föränd i Österbottens Orden tror
 icke finnas vara tryckt. Mel: är språn *Stora och Stora*.

N: 1. ;; Uti min hembygd der fröjes jag väl. ;;

;; Ja bor på fjälsarna

Drupper i dalarna

Långt ner på flätterna der bor min fjäl. ;;

N: 2. ;; När jag i dalen bland blommar går ;;

;; Längtar jag icke här

Än mina gröna trån

Det härst flöden och fångaren är. ;;

N: 3. ;; Gode finne deruppe, men der finns och frid. ;;

;; Nere i dalen bo

Ännu, men fröjd och ro

Lycka och mannamod, kärlek och frid. ;;

N: 4. ;; Skönt klingar måktorgati under fjelltopp. ;;

;; Högst upp i mörens bädd,

Är det för men för radd,

Gungar den endast den kärlek och hopp. ;;

N: 252. Variant till föregående N: 251.

Den variant hördes 1857. var beänd i N: 251. Nyländ
 och omkr: 1860. i Nykarleby, men lär nog förkommit
 givet på flera andra trakter. Antecknade mel: hörd
 des 1876 i Repet. Orden finnas ej i teck.

N: 253. Uti lilla efter förtade dag.

Den sång hördes år 1857 till de så kallade förtade
 och, för att icke helt och hållet blifva försvunna
 förtaderna, följande med: flykten jagda år i Ny-
 karleby. Hången var nog i början att med tidens
 skuld omkallas en annan mel: men något sedan
 har tillika språn och håll icke blivit föränd. Orden,
 vilka numera icke torde vara omdömda omfar,
 finnas givet tryckta i "Lännska Sköna Lågar".

Repet, den 16. Augusti 1908.

P. P. P. P.

Anmärkingar till Lågar, tillämda *Stora Lilla*
 natur Lågar i Nyländ.

N: 254. När lilla efter förtade dag.

Sången var nog hörd i Nyländ år 1857. men hördes icke
 af förtaderna i Österbotten. Antecknade melodie är språn
 Enga och Stora. Orden finnas väl tryckta, men sågs den
 tiden blott ett en enda ristok vara tryckt. Ur minnet
 antecknas:

N: 1. När lilla efter förtade dag

Och förtaderna änglar på jorden.

Uti lilla efter förtade dag, den där,

Det lilla förtade dag.

;; När, panna, och mig med, den där,

Jag vilja vill mig den här. ;;

N: 2. På gården det går en, stapp

Och förtaden blir stor på förtaden,

Hon vägar ej längre se upp,

Hon vägar, mig, af saken jag en.

;; Det är ju stapp, den där,

Som jemt förtaderna på här. ;;

N: 3. En klädning, en schal som på, "håll",

Det hördet det ofta blev flyttat.

På flyttar hon det med sin nål

Och på flyttat syes hon vilja.

;; Men frögar man då hvad det är

Ja svarar hon på, "det där". ;;

N: 4. Och talar man bara en, "ägg",

Det mörkta panna betänker,

Förmod i tak och i vägg

Hon ser, ty är äggen bli, "ungar".

;; Mid hördet hon aldrig begär

En ägg, men hon ber om, "det där". ;;

N: 5. Men ser man en flytta en, "fång",

Som äggen på flyttat är, "akta",

På flyttat gör hon en fång

Och börjar med följande flytta.

;; Hon flyttar på röd som ett här:

Och "håll" vad jag flyttat för, "den där". ;;

N: 6. Och går på en ängst om en

En flytta med flyttat, utslung

Ja här hon ej se på, "maskin",

Ännu kastar en flytta på, "kanalen".

;; Maskinen hon kallar, "den där"

Och "hånga" kanalen, "den här". ;;

N: 7. Ja brinner för flyttat hon en

Det flyttat icke någon flyttat,

At fættigdom spræket vill dø,
Men ofkuden lever - ocs bærer.

∴ Gud signe små ångarna här,
Som aldrig förgåta "den där" ∴

N° 255. Le mattino Stjornor blössa.

Ännu melodier till sången: "Kung Karl den unga hjälte" har väl icke ofta varit afhörd här i Finland, men dock har den funnits till i verktygshuset, speciellt vid Karis. Den kändades till följande: Det är 1856 af Löjtnanten Axel Bötkman äfven Svastopol, beordrat dessa samma under Krim- krigets bittra klander hade fått Jungfru på som skydd för de svenska ordan, hvilka icke äro hafva anpassat sig till framman, alvar, Mel.: hade de öfver svenska officerare hvilka den tiden fingo vid samma Regiment, som Bötkman, behändigt anpassat från en, beträffande turen i flötet af hvarje vers, uttryckande sig som följande, i stället för att afslutna den svenska versen ord, som finnas en nog, också kunde utantill, utgått innehållat mot de svenska ordan till, Kung Karl den unga hjälte", hvilken står var frängt förändrad i Ryssland, där den utfläts de utökade inrapporterade om någon anmärkning för de svenska versen, varo alla följande ordare åter orubbliga äfven af det svenska inrapporterat. Af regementets öfver finnas var Bötkman den enda, som återvände till Finland, alla de andra följade, eller afledt i följd af den tillfölgade för, och öfver också här i landet icke alla var född med de kända ögon, beröfvar den öfverflyktigheten att in Underlöjtnant Caspar Lange år 1856 om följande anpassat sig af följande öfver öfverflyktigheten äro bara för alla manad att till högre och inrapporterade derom, att Löjtnanten Bötkman pågade betöringarna för underofficerare att för honom afslutna versen, Kung Karl den unga hjälte "med O. Westermarcks öra" fatta melodier, på en adfärd till Rysslandes Bötkman äfven höjningen, men hvar den samma bestod, kan med: en icke mera utreda. Någon att följande för något följande öfverflyktigheten öfverflyktigheten att Bötkman mera följande kom- de följande att följande vidare än sången tre följande verser, derom den svenska melodien följande användes, den finnas följande i många verktygshuset.

N° 256. Mid potur af Ditt Nors jag taller ned.

Följande, hvilka smär: är 1850, uppsägens vara skrif-
na af Doctor scolae i Wapa Lars Stenbäck, förord med:
denne skedd ett par gånger å psalmadikon utföra
melodien, som derföre år 1853 jemväl fördes i Malaks

vid de var kommit från Lyngbyekloster. Vidin förkom
 ma nog i de gamla fängelser, och är kommit igen från
 de i Finland.

Nº 257. More jag löjtnant, och hvar gemna.

Förkommer anten: år 1850, å åter på platsen i efterbåtten
och anslags nya gammal, eller: år 1853 ifrån öka-
laks. Ordur Finnas intagna i öfverliga äldre visböcker.

N° 258. Fäktarens från Österbotten.

Prömväxter utropade i gathörnarna ståtens himmar,
börjande klofkan 10 om ståtens och lyphörande
dermed efter klofkan 5 om smörgranne, Ordan vore
något olika i olika fläder och meloderna äfven så.
Medel: håller för sig att denna art ännu användes
i Nykarleby år 1853. Men efter denna fläds brand år
1858. för hvarja summa för denna melodie, att lyfs-
na på om nästarna, & N° 266.

2.1. Klockan är tio flagen.

Guds goda och milda och mäktiga hand
Bervat vår frädd för eld och brand!

Klockan är tio Nogen.

N° 259. Vaktararop från "Maja" (june 1852)

Om afpassninga försen hade nog varit längre, men
efter landets vägring af Ryssarne, hade Generalgu-
vernören hällit för värdigt att förkosta vintern, me-
nande att någon böna till Gud om frändens frändande
förr "frändskand" icke mera var nödig, när Ryssarne
hade åtagit sig att flydda landets i frändt afseende.
De äldre orden i Mäsa kan medd: icke mera vinna
sig. men derimot två andra frändskapsord i från
Sveriges till par fränder, som icke vidare till namnet
skäggkomma:

N. 1. Klockan är tio slaget.

Bebyggda, o Gud, med Din mäktiga hand
 vår konung +), vårt folk och hela vårt land!

Kloster an des Hagen.

N. 1. Klockan är tio flagen!

Lynde goda, milda mäktiga hand
 Bevare vår flod och hela vårt land!

Klockan är tio pågen!

Mellan åren 1848-1852 fängs i 8848 fåglar då re-
dan mycket gamla (efter 1808) anslutade ord fåglarna
förkortning:

8.1. Klokkan är tio Nogen.

Gez allt uppå väktarens rop!

Klockan är tio nagen.

+ Uppenbarligen ett påtalarerör för Finlands förning med Ryssland.

N° 260. Hälsningar från Nykarleby (efter brand 1858).
 Af Ordföringsmannen Hilda Heikel från Ropet uppgett
 att man i Nykarleby efter branden år 1858 följande
 gången brand både en annan mel: på brandvaktstegen
 ständes, under medd: det vara i sin ordning att äfven
 denna mel: blir tillvartagen, med anledning hvaras så-
 dant jemväl nu har flött, ordan är icke oförändrad i
 från N° 258.

N° 261. Religiös visa från Skerfvea.
 Till en religiös sång, som åren 1856-1858 sjöngs både i
 Skerfvea, Låja och Skerfvea af kapellanten P. J. J. i
 Skerfvea yngsta dotter och hvarstätt som antogs hvar
 sjelf komponerat melodien, således minnena hos
 medd: hvarje tillflyktsmel till ordan hvar för blott-
 ta den här antages.

N° 262. Och liden Karin tjente.
 Denna mel: har medd: omkr: år 1857. komponerat
 i Karin och därefter ofta använt både i Skerfvea och
 Osterbotten, men vet g: om den har sammit dess vidare
 spridning, ordan flä att uppfyllas uti flera visböcker.

N° 262. Och liden Karin tjente
 På unga Kungens gård;
 ;; Hon lyfte som en fjörna
 Bland alla tårnar små;
 Hon lyfte som en fjörna
 Mitt bland de tårnar små,
 ;; Och unga Kungen talte
 Till liden Karin så: ;;

N° 263. Malins milda öga.
 Gammat och temmeligen spriddt ämningslön i
 Osterbotten åren år 1849. Ordan finnas intagna i flera
 tryckta visböcker.

N° 264. Klockan som skall ge atting besjuga.
 Gammat och allmänhet känd omkr: år 1850. Ordan ha
 utgått i tryck uti många visböcker. Mel: ifrån Måla
 1849.

N° 265. Helt katolik den jernsmidda äras
 Mel: ifrån Långsö cirka år 1850. Ordan finnas tryck-
 ta uti förflutna visböcker.

N° 266. Marionett till N° 265.
 Medd: har förgätt hvarifrån denna variant härstam-
 mar, men ifrån födra Osterbotten har den någon-
 stades hvar utgått och hvaras omkr: år 1850. i Måla.

Repeat, den 17. September 1908.

A. J. J.

Anmärkingar till Folkvisor, tillfämda i denna lita-
rat. Samfundet i Finland.

N° 267. När du ett gå från din maka.
 Temmeligen allmän och gammal redan år 1848. Mel: från
 Måla och Måla. Ordan är icke utgjorda ifrån äfvenliga
 äldre visböcker.

N° 268. När solen går upp öfver Morgens berg.
 Gammat och spriddt, dock icke allmän. Mel: är från Måla
 (1851) och Låja (1856). Östergötliga skriftstiftet förkommer af-
 ven på andra ställen. I äldre visböcker finnas ordan
 tryckta.

N° 269. Me ä' i på snickraden.
 Ibland äldre sånger förkommande, samer denna
 sång temmeligen spriddt mellan åren 1848-1858. i Oster-
 botten och Skerfvea. Ordan upphöjdas tryckta i några
 äldre visböcker.

N° 270. När han spisar på böja blå.
 Hvaras temmeligen ofta sjungen år 1850 i Finland, hvar-
 oft sången, utom andra öar, förkom 1853 i Malakos,
 1854 i Måla, 1855 i Hammarby och 1856 i Borgå. Ordan
 är af tryck utgjorda i flera visböcker. Varianten för-
 utkomma uti, men är icke så väsentligt.

N° 271. När som jag en som stett hvar tänker jag väl då.
 Gammat och gammal spriddt. Folkvisa redan år 1845. Mel: är
 sången år ifrån Raumo och Kristinestad. Ordan är från
 Ropet och finnas tillgängliga i bland Måla och Skerfvea
 samlingar. I flera varianter finnas äfven i Osterbotten och
 Skerfvea.

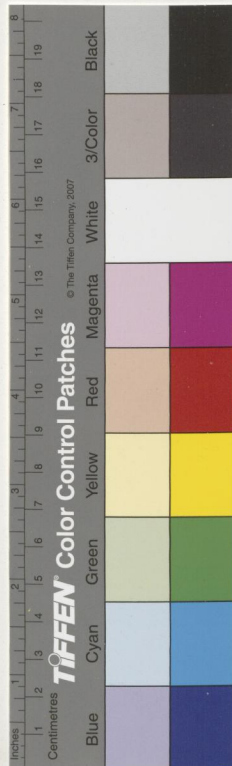
N° 271. När som jag en som stett hvar tänker jag väl då?
 Jag tänker blott på kärnen, som att jag
 kan få.

Ju när jag på dig tänker och älskar dig så ämt,
 En annan du då älskar och redan mig har
 följt.

N° 272. När äro i världen kan ämnas vid en bel.
 Ord till en transjiska vals, somas i tryck utgjorda i
 äldre visböcker. Hvaras i Hammarby och Malakos 1853,
 men sången är nog spriddt vida därefter.

N° 273. När minnen vandrar på fjärra blå.
 I utmärktvisning omätt. Rörig spriddt sång, som aldrig tycks
 några tillräckligt gammal. Mel: ifrån Raumo och Kristi-
 nestad år 1844. Ordan finnas af tryck utgjorda i de flesta
 visböcker.

N° 274. När minnet har sutit vid värfslagens bord.
 Gammat visa vid aghälsna sångvår, och mycket

spridd/ ännu sjuka år 1850, men börjar vara år 1860. Borna
i församlingen. Ordan finns insatta i de flesta visböcker, ha-
vande samma nummer N:277.

N:275. Om det fröar är fullt, para jag gäst knut.
Först hälsningar från någon skattnings, och den spridd
i många ställen i Österbotten omkr: år 1850. Mel: 'Hörd i Maja
och Kristinestad, med flera ställen, redan 1848, är rätt ofta
i Dolmans, Fader Novita tror, från igen dina flöar. Or-
den är nog tryckta i en och annan visbok i från för-
berörda tiden.

N:1. Om det fröar är fullt
Dara jag gäst knut,
Hj, som in flög ut, rätt för jag ut.
Ach, hur flyg och flör
Hans lita min tror
Fins knäppast som jag tror,
Hans kan i kinderna sin tosk,
Og alla gör spriddarne till lock,
Jo, det gick galant,
Det är rikt och färdigt,
Kan sitta stad charmarer, ;;

N:276. O' jör, g' snitt bjerta, fast vännen du snitt.
Förkom mig, men icke allmänt. Fanns 1855, i Gam-
lakaraby samt 1856 i Borgå, Helsingfors och Loo, ha-
vande icke synnerligen spridda spridda. Ordan
är på spridda i några visböcker, som g' syn-
nerligen ofta.

N:1. O' jör, g' snitt bjerta fast vännen du snitt,
Det fuser på ljust i flögen,
Hans kommer väl åter, det tror jag förvisst,
Ty var du den älskade brogen,
Ty var du den älskade brogen,
Så snart flöa de förgångna flög,
Så snart börjar den leende morgonen gyl,
Det fuser på ljust i flögen, ;;

N:277. Östliga vägar vandra.
Förkom 1856 i Borgå och 1857 i andra trakter af Öst-
land, men tycks vara mindre spridd både där
och i Österbotten. Mel: är utgången i från Borgå, Ordan
är tryckta i ett fåtal visböcker.

N:278. Oga flög ut.
Gammal dattariga, som g' riktigt allmän omkr:
år 1850. Äfven i Åminne 1848, i Maja, 1849, i Kista
nästad och Maja samt 1857 i Västas och Borgå. Ordan
är af medd: tyvärr förgångna. De tryckas också i några
samt litet spridda från Åminne, och möjligen

utgående spridda beror.

N:279. På Emma Söndre bögande gärdin.
Men nog ofta tryckt i Österbottens kyrktrakter. Speciellt
förkom pången 1852 i Skaraborg, 1853 i Malala och Maja
och 1856 i Borgå. Ordan finns utgående i några, men g'
i alla visböcker.

N:280. Gäddens gullmalen påtal Maja.
Hördes g' omkr: 1850 i Österbotten, men äfven
1856 i Helsingfors och Loo, med flera ställen af Öst-
land, Ordan är tryckta i flera visböcker.

N:281. Rundtänkring i stolta salen på dans.
Förkom år 1853-1855 i flera trakter af Österbotten,
men var icke allmänt. Mel: hälsningar från Maja
och Malala 1853. Ordan är tryckta i några visböcker.

N:282. Räta kaserna sammalla.
Förkom icke på ställen, synnerhet i lands julens
danslekar, men ordan hvar af medd: icke rästat hållas
i minnet. Mel: är från Åminne 1850, och från Loo-
nela 1861.

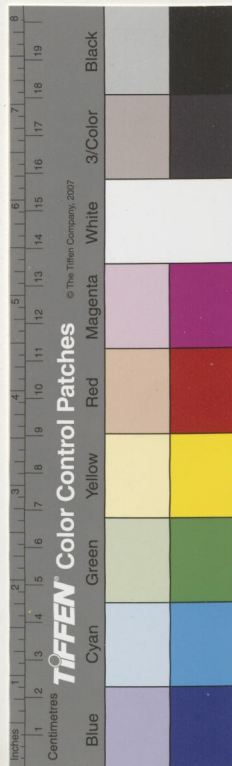
N:283. Re'n sommar på flytt sin bos.
Nog spridd i Österbotten 1850, men mindre i Öst-
land år 1856. I ingens stället dock allmän. Ordan
finns väl tryckta i en och annan äldre visbok,
men hittas g' ofta. Mel: är från Kristinestad och
Maja år 1849.

N:1. Re'n sommar på flytt sin bos
Och gäst är vindens kerna,
Storbi är herre roo:
Hvad kan os då förföra med höft?
Med höft, med höft?
I bälur vi finna vår höft.
; ; Dada ramta kanta prästbrading, ; ;
Med höft, med höft?
I bälur vi finna vår höft.

N:284. Spösnaste pester ur kapets kan man fösta.
Litet gammal och ännu spridd i den stora
svenska delen af Finland. Mel: härleder sig 1848 från
Maja och Maja. Ordan påträffas vanligen i de
flesta visböcker.

N:285. Det pester in duva på lifvaregäst.
Först, ännu spridd i de svenska trakterna
af Finland, men har melodin litet varierande å sina
ställen. Antecknade mel: är från Lidby och Lappgård
1846. Ordan finns i äldre visböcker utgående i tryck.

N:1. Det pester in duva på lifvaregäst,
I midfommarsidur,

När frimur der på jagert om Herren Jesu Christ.

I himmelen, der är en flara glädje.

N° 286. Är hjärtat jag dig älskar.

Gammal och allman vira i Finlanda Jemiska bygder om-
kring år 1856. Mel: är nog från Österbotten, men i från
sviken art. Kan g. mera vinnas (i. Kristinestads trakten).
Varianter förekommo älskliga. Orden finnas väl taget-
ta, men påträffas sällan.

N.1. Är hjärtat jag dig älskar i all min lefnads
tid.

Men det kan jag väl tänka i jag får väl aldrig
dig.

Hjelt mig du hvar lovat, att du skedd trogen bli,
När jag är allgor fäst, det kan ju aldrig ske.

N.2. Är om jag kunde biffvira kärleken på vår,
Den många kan väl bära uti sin lefnads vår.
Du, som sin vän bortsmittar, sin glädje mig i får,
En sådan sorg, och ängslan att annan öfvergår.

N° 287. Litton i Nordiska högtidsloft.

Gammal. Bellmaniansk färg, förkommande ofta
nog både i norr och söder af svenskalandet Finland.
Men har icke blivit alltså med den i rötter
fatta på stötet af varen på vidare än ett enda ställe i
Nyländ, nämligen Karis socken, hvarfvid i Vaccination
(i Lindgren) från Ekens år 1857 uppfödd varen på-
da. Orden finnas utgjorda i taget.

N° 288. Ä' mamma kon är lifven när jag till lida
Närmen går.

Gammal och hemmetligen allmänt spridd omkr:
år 1850. i Österbotten, men fanns flera varianter.
Antecknade mel: här första år 1820. funnits i Peders-
öre och Kronoby, kom därefter till Skerms, sedan
till Karis och återkommande år 1858. till Maja län. Or-
den finnas blott hos andra samlare i Skerms.

N.1. Ä' mamma kon är lifven om jag till lida
Närmen går,

Taft kon har gjort detamma i sina unga år,
När dröja dröja dröja kon jag än ett är,
En jag är bara, fröden är,
Det pyder jag i var. ;;

Replot, den 18. September 1908.

C. S. Jönberg,

Ärendet kring till Lofviken, tillfända Jemiska lilla
lutar. Tillfärdet i Finland.

N° 289. Variant till föregående N° 288

Den varianten föddes år 1850. i Skerms af M- korp län
af en flicka, hvarfvid till i från Prava eller Mergata in-
flyttade kolonist. Orden finnas med N° 288.

N° 290. Alla flugor vändade fader.

Meddelar komponerade denna mel: till ångorna vid
år 1851. i Skerms. Men då den samma skulle år 1853 in-
lämnas till andra i Malaks och Skerms län, an-
märktes man att hälla inne med den skidornen. Skänst
dock om den verkligen var förbjuden. Orden finnas
taget i våra visböcker.

N° 291. Kom till mig en lördagskväll.

Drökan omkr: 1850. i många Jemiska trakter och den
hemmetligen ofta i färd. Användes under 1850 års fält-
tåg och därefter andra tillfällen af Maja indelta fin-
ska flugor till bataljon, der Jemiska finnas, såsom
jag vid de mangelen.

N.1. Kom till mig en lördagskväll

En klokan är lifva flagen.

Hj. korpunga, flug fradradra,

En klokan är lifva flagen.

N.2. Så ska du på de ja' lofte dig

En klokan är lifva flagen. itg.

N.3. Ä' istå förs ja' kom' till dig

En klokan är lifva flagen. itg.

N.4. Lör dina hundar bita mig

En klokan är lifva flagen. itg.

N.5. Den gamla hunden kan ä' död

En klokan är lifva flagen. itg.

N.6. Den yngre kan du gifva bröd

En klokan är lifva flagen. itg.

N° 292. Luf är motens fred.

Gammal. Förkommer här och der i Jödra Finland år
1856. då den skänst föddes i Åbo och Karis. Orden
finnas taget i en och annan visbok.

N.1. Luf är motens fred,

Männ biffkar ned,

Luf på Lofviken luf,

Omna korna ned.

O du snilda, må intill ditt öra

Minna mina fraga koner föra

;; Och söt ditt brift

Ljupa luf och tröft,

Ljupa luf och tröft. ;;

N° 301. Simpelstörstens dystra kläder hördes.

157

Fången stode förskrämda här och där i svenska talande
Finland, men är g' allmän. Mel: Hördes fjällar, men
dock en och annan gång t. ex: år 1867 i Nya. Orden
höra vara utgjorda i Ryge.

N.1. Simpelstörstens dystra kläder hördes,
Mot de p' port en parstördd flara fördes
;; Och en yngling fördrad i gränslärn
Buro de på beren. ;;

N° 302. Fragment af en folksång från Repet.

År 1871 hördes i Repet en folksång, hvarst antecknade
flera engelska. Med: har clestet icke kommit ihåg att taga
vara på det öfverga af vifan, men har dock förminnat en
en vifan med "något färdig" ordad "högad" skall vara hörd
ä fagra ost. Orden äro äfven för meddelade.

N° 303. Hör du lille Sige med det guldgula hår.

En i de svenska ståtarna af Finland och hörd dansk vif,
år 1855-1870, hvilken gen en utlyta af ord vartligt
bleg mera svensk, än dansk. Nämnet till fången för-
skrämda inga. Orden hvarja icke förminnat vara utgjorda,
men borde dock vara det. De kunna g' keller å utgjorda
är minnet af mudd:

N.1. Hör du lille Sige med det guldgula hår
Hvarför minn' du där på tankfullt flår,
;; Admer du emmar den vingade gud,
Säg vill du lifva min älskade kudi. ;;

N° 304. God natt god natt.

Har mycket på mycket ännu omkring 1850. och hör
att de vifor, hvilka g' kunna ha gamla, hörd äfven i
öfriga delar delar af Finland med höst varierande
i dess ton. Mel: främmande att hörd i gränslärn
inlärdas 1853 i Malaks genom förkaptenen Edvard
Nottogren, som väl repeterade orden och ton: "Vägen
jag du förjer och gråter - - - - - - - - - -
men clestet icke gjorde den förändringen i mus-
iken, hvilken här nu framträder, ty denna vifas
het tillhör de meddelarens förskrämda kläder, hvarst
hvilka minnet nåd för lyfvaras ändomen, Orden äro
nas tryckta i de flesta vifor.

Repet, den 14. September 1908.

Carl. J. J. J.

Öfversättningar till folksång, sällsamma, Sven/ka Sjöström.

158

N° 305. Öfversee Rendonay.

Någon engelsk fång, som år 1853, hade minnet i öfver
Malaks och Nya och fördes jemväl här och där af all-
män, till och med äfven med svenska ord. Mel: hör
här vara riktigt uppfattad, såsom den sagda är för-
fördes af förkaptenen Edvard Nottogren i Malaks, men
en orden desto vidare fortfarande äro engelska, ätar
sig med: icke någon förhindelse att agöra.

[17] Öfversee Rendonay, Öfversee Rendonay,
1881 howe king of the morning,
;; We howe king of the morning, ;;
[18] Öfversee Rendonay.

N° 306. Herr Tobias han var allt en Herrans prest.

Mellan åren 1850-1870 hördes en och annan gång i Fin-
land en parodi på denna fång, men orden äro icke be-
behållna i minnet. Mel: antecknades att detta förskrä
1853 i Malaks, 1855 i Gamlatkarlag och Nya och för
jemväl å andra orter. Äfven orden till den riktiga
fången äro sällsynta, chura de finnas tryckta.

N.1. Herr Tobias han var allt en Herrans prest,
Lå gudi lyddelig och from, som man vet,
Och de för "i nåder" och utän "förslag"
Han nämndes till sinnes blicker en dag.
[19] Valigt, roligt, alla gaspar, roligt.

N° 307. Hurra, hurra, hurra, Välkommen på dina vår.

Gammal, spridd omkring, och förminnande redan
örter: år 1850. Ökändt en finnas några, glädes fast i
trycke. Mel: härstammar år 1849, från Nya. Ur min-
net utgjordas följande ord:

N.1. Hurra, hurra, hurra!
Välkommen på dina vår,
Som snart en åter grönbeklar
Och ymnigt blommar;
Hurra, hurra, hurra!
Re'n pippan ler mot mig,
"Förget mig g'" han virklar glatt
De vandrande till sig.
;; Och invid tygta fländer
Der finna vilda änder
Och jagar i handen
En lida minntut ta'n. ;;

N.2. Hurra, hurra, hurra!


~~~~~  
 Hurra, hurra, hurra!  
 ~~~~~

~::~ Och vassvindar smula
 De barn, som muntligt leka, +)
 Och ynglingen i skogen
 Sin lilla fluta pläta.~::

N: 308. Gräset väntar för att i det fjöte.

Under åren 1842-48. komponerade i Årsmåla en å Rönneby
 sig fortflapande student. Alfred Malin, isärn Sötlund i
 Maxmo. Den unge mannen spel, då det sig ja passade, vers,
 och låt åpen lycka sina. Melodiförfattaren sammakitt i Åbo.
 Det föll mudd: härar du att utaf sina då ännu till antalet
 mera inspränkta melodiförfattaren placiera in ton till dessa
 ord, hvilka Malin hade skrivit och rubricerat. "Tankar
 vid en ung flickas gräs". Emellan det icke hade lyckats
 för honom själv att producera något i den vägen, så blott
 han någon tid hade pådant förföret, plus han måkta
 förgift i melodien, gatta den i noter och låt den jemväl
 afgå till behörig röt, för att kunna intagas i bildningen.
 Men drax vardt dock intet, ty censur förföret upp inför
 Rande emellan den "Viknade tonen till", "Den döende Solas-
 kens farväl", Dock kom genom detta misföda förgen
 och helt och hållet i förföret, utom fördes förföret
 låta nej å äppeltiga fläken, drickland Maja och Nya-
 karaby. Sedan den ängs framträdde inför minföret
 hoten, hade likväl mudd: vottlagit en förändring mal-
 5:ta och 7:ta takterna. Stothetningen utvisar efter flög-
 keta flut huru ängen den ursprungliga melodien lydde
 uti fjftnämnda takt. Orden kunna sam-
 kett isärsmas i tryck isärn förberärda tid. Ur min-
 nets gemmar föger här blott en fragt fragment:

n.1. Gräset väntar för att i det fjöte
 Luta fläket af vår flydda rön,
 Dock en gång du ilar till vårt mät
 För att aldrig fläjas mer igen.

n.2

~:: Minnas dig, du äro förgåta lär,
 Men mer du blig, du äro in engal vordan,
 Som inför thronen vara böner bär.

N: 310. Rön upå tidens orödda rager.

Mudd: håller för högt sammakitt att denna Melodie,
 som fördes 1855 i Gamla karaby och 1856 i Åbo, med flere
 ord, i det närmaste är den rätta till en ord, som antogs
 +) Måhända: De får som muntligt leka.

här öfvan och utgörigare finnas de la vande under N: 311.
 N: 310. Att vandra är min höfta fjöte.

Var nog spridd, men icke allmän, under 1850. Föddom
 Årnu 1857 i Årnu och Åbo, år 1858, åpen i Nya karaby, men
 begynt då redan vara utmodig. Något isärn vassandra af vi-
 Rande melodier förföret. Stothet den är isärn Åbo, Pa-
 munda tid åpen Nya karaby.

n.1. ~:: Att vandra är min höfta fjöte,
 Att vandra är min höfta fjöte,
 Att vandra.~::

Den dger just till yngling,
 Som g' har låst att vandra kring,
 Som g' har låst att vandra kring,
 Att vandra, vandra, vandra,
 Att vandra.

n.2. ~:: Att vandra det är myödnars fjöte,
 Att vandra det är myödnars fjöte,
 Att vandra.~::
 Det är en dålig myödnare,
 Som aldrig verlden vill beja,
 Som aldrig verlden vill beja
 Och vandra, vandra, vandra,
 Och vandra.

n.3. ~:: De muntra granhyul de öckja,
 De muntra granhyul de öckja
 Ju vandra.~::
 De myödnar - har och myödnar - mor
 Farväl i verlden vid och flör,
 Farväl i verlden vid och flör,
 Ja, vandra, vandra, vandra,
 Ja, vandra.

n.4. ~:: De muntra granhyul de öckja,
 De muntra granhyul de öckja
 Ju vandra.~::
 De viga alla g' flöta flä
 Och bröttas g' flötan de gä
 Och bröttas g' flötan de gä
 Att vandra, vandra, vandra,
 Att vandra.

N: 311. Tota lilla ämni du.

Gammal och hemmeligen ofta förekommande
 å olika trakter af Sveriges fjärra krogar, cirka år
 1850. Föddom Årnu 1855 i Åbo och 1858 i Åbo, med flere
 fläken. Den icke påträngande uti tryckt stoff, men
 borde dock icke alltid hava skrivit förföret i ut-
 böcker. Orden äro isärn Maja.

181. *Söta lilla Anne du*

Söfvar du mig ej ännu?

Om du vifste hur det är

Svårigt framt att vara kär.

Häha, häha,

Än sol går ned i flod.

182.

Söta Anne, jag ej mig;

Jag då gör jag ej med mig,

Tänk hvad synd om Jofse dog,

Skulle du då gråta nog?

Häha, häha,

Än sol går ned i flod.

183.

Söta Anne, språka på,

Ä du gråter, det var bra,

Jag skall säga dig på ömt

Till min sista lifnadström.

Häha, häha,

Än sol går upp i flod.

N: 312. En döende Krigare.

Enna melodin, från 1853, om förmannen med gu-
dane-ackompanjement exequialis i Malaks af Jö-
kestenen Edward Wettergren, hade dennes flögbröder
Sjolaris Karl Brummert i "Nya egentligen anordnat
till ordensfrihet efter fastad dag", och den tiden
då Wettergren inslände sig flygket af honom. Med-
delaren kommer ej ihåg hvem som komponerat
tonen till flygket, men vill minnas att nämnde
Brummert uppgaf hvar i någon mån betänskrat
trög stakt i från staten. Med: tag emellertid
vara på tonen och frambragte senare samma år
den melodien, som här förekommer under N: 142.

N: 313. Af Allemarid N: 25.

Melodin antecknades den 13 Juli 1882 af en ett flygket
verk som innehades af Pastor Nils Bengt i Replot,
och här på en ett besynnerligt kuriosum intogs till
af sig att förklara återupplifvandet af melodien till
Karl XII:s fästmarsch, N: 142, till hvilket detta för-
tydliga och alldeles på vilkorligen samma musikaliska
rättaliga höder.

Replot, den 26. September 1908.

C. R. Sjöman

